

عصر اقتصاد

ویژه نامه هفته دولت

www.asre-eghtesad.com

اروزنامه بین المللی اقتصادی صبح ایران | شهریور ۱۴۰۰

توقع بخش خصوصی از دولت

نوش داروی نجات صنعت برق همچنان در دست بخش خصوصی

صفحه ۲۲

آزادی عمل سیستم بانکی بین المللی از طریق تصویب FATF

صفحه ۲۶

شهباز حسن پور: اصل قرار دادن رهنمودهای رهبری، راهگشای رشد اقتصادی است

صفحه ۲۷

شرکت صنایع فولاد شمیر بردسیر

MASHIZ BARDSIR STEEL INDUSTRIES CO

MASHIZ
BARDSIR STEEL
INDUSTRIES CO

اینجا، در مسیر توسعه

ساخت قطعات و پروژه های زیر سقف
با مهندسی معکوس و بومی سازی

CSQ

ISO 9001

ISO 9001

تولید سالانه

۶۰۰ هزار تن شمش فولادی
۳۳۰ هزار تن میلگرد آجدار

۰۲۱-۹۱۰۷۰۳۶۲-۶ واحد فروش

شرکت بازرگانی
پارمیس نگین اوستا
PANA Trading Co.

mashizsteel_pr

@mashizsteel_pr

WWW.MSTEEL.IR

شرکت جهاد نصر گرمان

هفته دولت کرامی باد

SHAHAB

▶ SMART TV

WiFi & bluetooth

Android 9.0

App Store

Web Browser

MiraCast

HDMI-CEC

HDMI-ARC

4K Resolution

55" SHV90UCR

امرسن

زیبا | پیشرو | مطمئن

روزگار
کرامی باد

تنها با ضمانت هدیکا سرویس

www.emersun.com

021-35711

اعطای تسهیلات بانکی جهت خرید انواع بیمه نامه

ویژه مستمري بگيران سازمان تأمين اجتماعي و بستگان درجه يك ايشان
و تمامي افراڊي كه حقوق خويش را از طريق عامليت بانك رفاه كارگران دريافت مي نمايند

طرح رفاه دانا

خدمتي نوين از بيمه دانا

- (بدون نياز به مراجعه به بانك)
- (بدون نياز به ضامن)
- (بدون نياز به چك ضمانت)
- (مدت بازپرداخت تسهیلات ۱۲ ماهه)

طرح رفاه دانا نخستين طرح مشترك صنعت بيمه با يك بانك تجاري در خصوص تأمين مالي بيمه گذاران در كشور مي باشد و همچنين يك بستر مناسب جهت ارائه خدمات بيمه اي به تمامي افراڊي (به ويژه مستمري بگيران معزز سازمان تأمين اجتماعي) است كه حقوق خويش را از طريق عامليت بانك رفاه كارگران دريافت مي نمايند.

شرکت مجتمع حجاب فولاد سیرجان (سهامی عام)

Sirjan Jahan Steel Complex (SJSCO)

1922-CRP-1048

7972397975

ISO 21500

ISO 9001

ISO 14001

OHSAS 18001

تأمین رایگان اکسژن بیمارستان های
استان کرمان جهت بیمار ان کرونا می

صادر کننده
برگزیده
استان
کرمان
سال ۱۳۹۹

شرکت مجتمع حجاب فولاد سیرجان
روابط عمومی و امور بین الملل

بزرگترین
تولیدکننده
شمش فولادی
و میلگرد (از ۸ تا ۳۲)
در جنوب شرق کشور

www.sjsco.ir

- دفتر تهران: میدان ونک - بزرگراه حقانی - بعد از چهارراه جهان کودک - خیابان شهیدی (دیدار جنوبی) - نبش کوچه ژوبین - پلاک ۲
- کد پستی: ۱۵۱۸۶۱۲۳۴۵
- تلفن: ۰۲۱-۸۶۰۸۶۳۵۷-۸۶۰۸۵۸۳۴-۸۶۰۸۴۶۳۳
- کارخانه نورد: پردیسیر - ابتدای جاده کرمان
- کارخانه: سیرجان - کیلومتر ۵۰ جاده شیراز - جنب شرکت معدنی و صنعتی گل گهر
- تلفن: ۰۳۴-۳۳۵۴۱۴۵۳ - ۳۳۵۴۱۴۵۲
- فکس: ۰۳۴-۴۱۴۲۳۶۲۶
- تلفن: ۰۳۴-۴۱۴۲۳۶۲۵

توقع بخش خصوصی از دولت

علی پاکزاد

طی هفته دولت، هر ساله تلاش کرده‌ایم در قالب یک ویژه نامه نقشی در انتشار دستاورد دولت‌ها داشته باشیم. به رغم انتقاداتی که به همه دولت‌ها وارد است اهتمام هر ساله ما این بود که در این صفحات نیمه پر لیوان را مدنظر قراردادها و طرح تلاش‌های صورت گرفته و دستاوردهایی بپردازیم که به مدد مدیران و کارکنان زحمت‌کش در دولت‌ها رخ داده است و در میان انبوه اخبار و رویدادها یا فراموش شده و یا کمتر مورد توجه قرار گرفته‌اند.

اما امسال به دلیل شرایط انتقال از دولت دوازدهم به دولت سیزدهم، نه انگیزه‌ای در دولتمردان قبلی در طرح دستاوردها بود و نه فرصتی برای دولتمردان سیزدهم که بخواهند در چنین ویژه نامه‌ای حضور یابند. بنابراین بنا به تصمیم شورای سیاست‌گذاری روزنامه عصر اقتصاد، تصمیم بر این شد ویژه نامه‌ای که برای هفته دولت تدارک دیده شده بود به طرح توقعات بخش خصوصی از دولت جدید اختصاص یابد.

توقعاتی که براساس دولتهای قبل یا بی پاسخ مانده بود یا اگر هم به آن پرداخته شده بود، در نیمه راه رها شده بود. توقعاتی به جا که برآوردن آنها برای اقتصاد ملی راهگشاست و اگر به آن بی‌توجهی شود، اقتصاد ایران راه به جایی نخواهد برد.

توقعاتی که از زبان فعالین اقتصادی بخش خصوصی و بیان و به قلم و خبرنگاران بر کاغذ نشسته است تا فرصت ماندگاری و یادآوری بیابد برای دولتمردان تازه نفسی که قصد کرده اند فلک را سقف بشکافند و طرحی نو در اندازند.

به عنوان اصحاب رسانه امید داریم به سهم خود در بیان نیازها و توقعات از دولت آینده، گامی برداشته باشیم هرچند کوچک ولی دلخوشیم که هر یک از این گامها ما را به مقصد نزدیک تر می کند و این هدف، همانا بالندگی ایران اسلامی است.

صاحب امتیاز:

موسسه عصر سرآمدان اقتصادی

سر دبیر:

علی پاکزاد

مدیر بازرگانی:

صدیق فرشی جلالی

مدیر اجرایی ویژه نامه:

زینب غضنفری

همکاران:

فرزین سوادکوهی، امیرعلی رمدانی

میترا محمدپور، سکینه مهرایی، فریده باباپور

محمدامین صراف، اکرم رضایی نژاد

محمد ارفع، زهرا ملاقلی پور، سلیم حیدری

خدیجه محمدی، محبوبه آوریده

اشرف ملکی

مدیر هنری:

فاطمه یزدانی

صفحه آرایی و اجرا:

رامین خسروجریدی

مدیر چاپ و توزیع:

رحیم فرشی جلالی

چاپ و صحافی:

مجتمع چاپ طایفه

نشانی: خیابان ولیعصر، خیابان دمشق

پلاک ۱۱ واحد ۲

کد پستی: ۱۴۱۶۷۸۳۸۶۳

تلفن: ۸۸۹۴۸۱۰۴-۸

فکس: ۸۸۹۰۶۴۴۷

همراه: ۰۹۰۳۷۳۹۶۲۹

سازمان آگهی‌ها: ۸۸۹۴۵۲۹۳-۷

www.asre-eghtesad.com

Telegram: @asreeghtesad

نسخه pdf ویژه نامه را از سایت

روزنامه دریافت کنید.

- ۸ فرصت سازی مجتمع صنعتی فولاد اسفراین از تحریم ها در سال «تولید، پشتیبانی ها و رفع موانع»
- ۱۰ بی توجهی به تکمیل زنجیره ارزش افزوده
- ۱۱ شرکت صنعت غذایی کورش پیشتازدر تولید روغن های سلامت محور
- ۱۲ تشریح برنامه های وزرا برای مدیریت نبض اقتصاد ایران در دولت سیزدهم
- ۱۶ صرفه جویی ۱۹۱ میلیون یورویی سایپا با اجرای برنامه های داخلی سازی
- ۱۸ خواب بی تعبیر صنایع پالایش نفت
- ۲۰ حریف چغری که وزیر جدید با آن روبروست «ناترازی تولید و مصرف گاز»
- ۲۲ نوش داروی نجات صنعت برق همچنان در دست بخش خصوصی
- ۲۴ ضرورت نیالودن کسوت صنعت پتروشیمی به نحله های فراموش شدنی سیاسی
- ۲۶ آزادی عمل سیستم بانکی بین المللی از طریق تصویب FATF
- ۲۷ شهباز حسن پور : اصل قراردادن رهنمودهای رهبری، راهگشای رشد اقتصادی است
- ۲۸ استراتژی صنعتی در دولت سیزدهم
- ۳۲ بازار جهانی نفت، جای قهر و آشتی نیست
- ۳۴ امنیت غذایی مسیری برای دسترسی به اقتدار غذایی و امنیت سیاسی
- ۳۶ مدیرعامل صنایع غذایی برتر: اهمیت صنایع پایین دستی به اندازه بالادستی است
- ۳۹ افزایش ۵۰ میلیون دلاری سود "بوعلی" با راه اندازی واحد پارازایلین
- ۴۰ سودآوری بندرامام ۱۳۷ درصد افزایش داشت
- ۴۲ شرکت مهندسی و توسعه گاز ایران باور توانستن در توسعه صنعت گاز کشور
- ۴۴ انتظارات صنعت فولاد از دولت سیزدهم
- ۴۵ بزرگترین افزایش سرمایه تاریخ بازار سرمایه در شرکت تجلی توسعه معادن و فلزات

فرصت سازی مجتمع صنعتی فولاد اسفراین از تحریم در سال «تولید، پشتیبانی ها و رفع موانع»

مجتمع صنعتی فولاد

اسفراین از شرکت های زیر پوشش سازمان گسترش و توسعه صنایع ایران و بزرگترین تولید کننده قطعات و مقاطع فولاد آلیاژی در خاورمیانه است که امکان ساخت ۱۴۰ گونه

فولاد آلیاژی را دارد و این مجتمع صنعتی به عنوان بزرگترین تولیدکننده قطعات و مقاطع فورج و ریخته گری سنگین و فوق سنگین فولاد آلیاژی، با داشتن متخصصان توانمند و فناوری پیشرفته، توانایی رفع نیازهای راهبردی صنایع کشور در بخش های نفت و گاز، نیروگاهی، کشتی سازی و ماشین سازی، ریلی و صنایع معدن و فولاد را دارد.

طرح توسعه فولاد اسفراین افتتاح شد

طرح توسعه مجتمع صنعتی فولاد آلیاژی اسفراین (CCM) همزمان با ۱۲ فروردین با سرمایه گذاری ۹۴ میلیون یورو و اعتبار ارزی و ۱۱۳ میلیارد تومان اعتبار ریالی با دستور رئیس جمهوری از طریق ویدئو کنفرانس افتتاح شد. مدیرعامل مجتمع صنعتی فولاد آلیاژی اسفراین در آیین بهره برداری از این طرح گفت: طرح توسعه صنعتی با

هشت زیرمجموعه و با سرمایه گذاری ۹۱ میلیون یورو، ۱۱۳ میلیارد تومان اعتبار ریالی از سال ۸۶ وارد فاز اجرایی شد و با روی کار آمدن دولت یازدهم و دوازدهم با وجود تنگنای مالی و تحریم ظالمانه، بخش های ریخته گری اصلی آن به عنوان آخرین حلقه زنجیره این طرح توسعه پیش از سال جدید با تست موفقیت آمیز کار آزمایشی وارد مدار تولید شد. علی ملک اظهار کرد: طرح توسعه مجتمع صنعتی فولاد اسفراین شامل بخش ذوب قطره ای با ظرفیت ۶ هزار تن، بخش تبدیل قطر انواع گریدهای فولادین، بخش عملیات حرارتی سبک و سنگین با ظرفیت ۱۷ هزارتن، تاب گیری با ظرفیت ۳۰ هزارتن و پوسته زنی با ظرفیت ۱۴ هزارتن، ماشین های سی سی ان و ریخته گری پیوسته با ظرفیت ۴۳۸ هزار تن است. ملک گفت: بخش ریخته گری پیوسته که پیش از سال جدید نهایی شد با

۱۸۴ عدد محور کاملاً ماشین کاری شده در تیر نهایی و تحویل انبار شد که این رقم برابر بیشتر از میانگین قبل بوده است.

دکتر علی ملک، مدیر عامل مجتمع صنعتی اسفراین در این رابطه اظهار کرد: در راستای اهمیت و ضرورت توسعه ناوگان ریلی کشور، تولید سالانه بیش از ۷ هزار انواع محور واگن و لکوموتیو به صورت خام (آهن گری شده) و ۳ هزار عدد انواع محور به صورت ماشین کاری شده در دستور کار این مجتمع قرار گرفته است. مدیر عامل مجتمع صنعتی اسفراین با تأکید بر ارتقای این ظرفیت افزود: با خرید دو دستگاه تراش CNC و سنگ محور، باعث کاهش چشمگیر زمان تحویل سفارشات بوده و امیدوار خواهیم بود ماهانه ۳۰۰ عدد محور نهایی شده را تحویل ناوگان ریلی کشور دهیم. وی در ادامه خاطرنشان کرد: طی شش ماه گذشته، قرارداد فروش ۶۵۰۰ عدد از انواع محور واگنهای باری، مسافری و لکوموتیو نهایی و یا در حال نهایی شدن است و تاکنون تعداد ۳۵۰۰ عدد نیز تحویل بهره برداران شده است

ظرفیت سالانه ۴۳۸ هزار تن به روش ریخته گری پیوسته در این مجتمع صنعتی در ۶ سائز از ۲۵۰ میلیمتر تا ۶۳۰ میلیمتر و انواع گریدهای مختلف برای بهره گیری در صنایع معدنی، نیروگاهی و خودرویی تولید می کند که فولاد آلیاژی در این سطح در خاورمیانه نیز بی سابقه است. مدیر عامل مجتمع صنعتی فولاد آلیاژی اسفراین افزایش سرعت در تولید و یکپارچگی محصول، کاهش ضایعات و بالا بودن راندمان کاری و استفاده از توان کارشناسان داخلی را از مزیت های این بخش اعلام کرد. وی خاطرنشان کرد: با بهره برداری از طرح تکمیلی مجتمع فولاد اسفراین ظرفیت تولید در این واحد صنعتی از ۱۲۰ هزار تن فعلی به ۱۸۰ هزار تن افزایش خواهد یافت. وی بالا بردن سرعت تولید، کیفی سازی تولیدات و تامین قطعات مورد نیاز مجتمع صنعتی لوله گستر اسفراین اعلام کرد که با بهره برداری از این پروژه بخشی از نیاز شرکت های گاز و نفت در تامین لوله بدون درز نیز تامین خواهد شد. ملک با اشاره به ظرفیت بالای تولیدی این مجتمع صنعتی خواهان تامین سرمایه ۵۰ میلیون یورویی از منابع داخلی این مجتمع برای تولید فولاد پیشرو شد. همزمان با دستور رئیس جمهوری پنج طرح ملی صنعتی در استان های کشور از جمله خراسان شمالی با اعتبار چهار هزار و ۵۳۰ میلیارد تومان به بهره برداری رسید و برای یک هزار و ۲۹۰ نفر نیز ایجاد اشتغال شد.

رکورد تولید محورهای ریلی در مجتمع صنعتی اسفراین شکسته شد

همچنین با تلاش و همت کارکنان این مجتمع، تعداد

و طی این قراردادها به صورت تقریبی موجب صرفه جویی ارزی حدود ۵ تا ۷ میلیون یورو خواهد شد.

شمش فولادی ۵۳۰ میلی متری به روش ریخته گری

پیوسته در اسفراین تولید شد

همچنین قائم مقام مدیرعامل مجتمع صنعتی فولاد اسفراین نیز از موفقیت متخصصان این مجتمع صنعتی برای نخستین بار در کشور در تولید شمش های فولاد آلیاژی با گرید ۵۲X به روش ریخته گری خبرداد.

مهندس خلیل ارجمندی، قائم مقام مدیرعامل مجتمع صنعتی فولاد اسفراین در گفت و گو با ایرنا اظهار کرد: متخصصان مجتمع صنعتی فولاد اسفراین با تست گرم و تولید شمش فولاد آلیاژی با گرید ۵۲X و ساین ۵۳۰ میلی متری به روش ریخته گیری پیوسته برای نخستین بار در کشور گام بزرگی برای کاهش وابستگی کشور به واردات لوله نفت و گاز برداشتند. وی افزود: تولید این آلیاژ مهم و حساس به روش ریخته گری پیوسته سبب افزایش تولید، کاهش چشمگیر فرآیند تولید، کاهش ضایعات و افزایش کیفیت می شود که این امر رقابت پذیری این محصول برای تولید و فروش شمش های مورد نیاز صنایع کشور در بازارهای داخلی و صادراتی به نحو چشمگیری افزایش می دهد. قائم مقام مدیرعامل مجتمع صنعتی فولاد اسفراین گفت: تولید شمش های آلیاژی با گرید ۵۲X که به عنوان مواد اولیه لوله های انتقال در صنایع

نفت، گاز، و حفاری کاربرد فراوان دارد؛ بدون حضور مشاور خارجی و طراح خط ریخته گری پیوسته (ccm) شرکت دانیالی ایتالیا در مجتمع صنعتی فولاد اسفراین تست گرم و تولید شد. وی ادامه داد: پیش از این، این کار به روش ریخته گری در داخل قالب های فلزی (اینکات) انجام می شد که فرآیند طولانی و زمانبر سبب افزایش هزینه های تولید و درصد بالای ضایعات و در نهایت سرعت پایین تولید و تحویل به مشتریان شده بود. ارجمندی اظهار کرد: این دستاورد ارزشمند علاوه بر اثبات توانمندی و خودباوری ملی متخصصان داخلی سبب صرفه جویی حدود ۱۲۰ هزار یورویی در هر بار تست گرید و ساین جدید که در خط ریخته گری پیوسته از سوی مشاور خارجی طرح انجام می شد نیز شده است.

بزرگترین بیس پلیت قالب ریخته گری شمش

فولادی تکباری ساخته شد

از سوی دیگر مدیر تولید ذوب مجتمع صنعتی فولاد اسفراین نیز در گفت و گو با ایرنا از ساخت بزرگترین بیس پلیت قالب های ریخته گری شمش های فولادی تکباری (کوکیل) ۹۵ تا ۱۱۰ تنی برای نخستین بار در کشور از

است که برای تولید شمش با سطح مقطع های متفاوت مورد استفاده قرار می گیرد. مزیت این قالب ها امکان ساخت قالب فولادی با ابعاد و اشکال مختلف است. مجتمع صنعتی فولاد اسفراین از شرکت های زیر پوشش سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران و بزرگترین تولیدکننده قطعات و مقاطع فولاد آلیاژی در خاورمیانه است که امکان ساخت ۱۴۰ گونه فولاد آلیاژی را دارد. این مجتمع صنعتی به عنوان بزرگترین تولیدکننده قطعات و مقاطع فورج و ریخته گری سنگین و فوق سنگین فولاد آلیاژی، با داشتن متخصصان توانمند و فناوری پیشرفته، توانایی رفع نیازهای راهبردی صنایع کشور در بخش های نفت و گاز، نیروگاهی، کشتی سازی و ماشین سازی، ریلی و صنایع معدن و فولاد را دارد. ظرفیت اسمی تولید در این مجتمع صنعتی تا پیش از افتتاح طرح توسعه در فروردین سال جاری ۸۰ هزار تن است که با افتتاح طرح توسعه این مجتمع صنعتی در ۱۲ فروردین ۱۴۰۰ با دستور ویدئو کنفرانس رئیس جمهوری ظرفیت اسمی تولید در این واحد صنعتی به ۱۲۰ هزار تن افزایش یافت. برای اجرای طرح توسعه مجتمع فولاد اسفراین در خراسان شمالی در مجموع در دولت یازدهم و دوازدهم حدود ۹۴ میلیون یورو و ۱۳۰ میلیارد تومان اعتبار هزینه شد. شهرستان ۱۲۰

هزار نفری اسفراین در ۶۰ کیلومتری جنوب شرقی بجنورد مرکز خراسان شمالی قرار دارد که به دلیل برخورداری از ۲ مجتمع بزرگ و مهم صنعتی فولاد و لوله گستر، قطب صنایع بزرگ استان خراسان شمالی محسوب می شود.

سوی متخصصان این مجتمع خبرداد. خلیل اسداله زاده گفت: این بیس پلیت از جنس چدن خاکستری به وزن ۵۷ تن به روش ریخته گری در ماسه ساخته شده که پس از ماشین کاری و عملیات حرارتی به وزن نهایی ۵۲ می رسد. وی افزود: این قطعه از ملحقات قالب های ریخته گری شمش های فولادی تکباری (کوکیل) است که برای چیدمان راهگاه های نسوز در زیر کوکیل به منظور تولید شمش های سنگین و فوق سنگین ۹۵ تن و ۱۱۰ تن برای استفاده در تولید قطعات فوق سنگین مانند غلطک ها، روتورهای نیروگاهی، شفت های بزرگ صنایع مختلف، رینگ ها و لوله های جدار ضخیم فوق سنگین مورد استفاده قرار می گیرد. مدیر تولید ذوب مجتمع صنعتی فولاد اسفراین گفت: با ساخت این قطعه نیاز کشور در ساخت بیس پلیت های قالب های ریخته گری شمش تکباری به خارج از کشور رفع شد.

بزرگترین کوکیل خاورمیانه در مجتمع صنعتی

اسفراین ریخته گری شد

همچنین مهندس عوضپور، سرپرست مدیریت تحقیق و توسعه مجتمع صنعتی اسفراین نیز از موفقیت متخصصان این مجتمع برای نخستین بار در کشور در تولید و ریخته گری کوکیل شمش ۱۰۰ تن (قالب مورد استفاده در شمش ریزی فولاد) از نوع چدن خاکستری با وزنی در حدود ۸۰ تن خبرداد که با این اقدام برگ زرین دیگری از افتخارات مجتمع صنعتی اسفراین را ثبت کردند.

عوضپور اظهار کرد: کاربرد این کوکیل در تولید شمش های فولادی سنگین وزن مورد استفاده در تولید قطعات سنگین همچون روتورهای مورد استفاده در صنایع نیروگاهی، شفت های بزرگ مورد استفاده در صنایع سیمانی و رینگ ها و لوله های سنگین وزن به روش ریخته گری در خلا (VSD) و یا شمش ریزی به روش ریخته گری از کف است. تمامی مراحل طراحی، ساخت مدل، قالبگیری در ماسه و در نهایت ریخته گری آن در مجتمع صنعتی اسفراین را متخصصان این مجتمع عظیم صنعتی انجام داده اند. کوکیل یکی از انواع قالب های

بی توجهی به تکمیل زنجیره ارزش افزوده

فولاد
خرم‌دشت
تاکستان

مجید سعیدیان، فعال صنعت فولاد درباره بزرگ‌ترین بحران‌های حاکم بر عملکرد فولادسازان کشور، معتقد است بسیاری از صنایع تکمیلی فولاد در حال حاضر با کمبود مواد اولیه در مسیر تولید روبه‌رو هستند و این موضوع به چالشی اساسی در مسیر فعالیت آنها بدل شده است. بدون تردید تداوم این شرایط به منزله بحرانی است که عملکرد این صنایع را تحت تأثیر قرار می‌دهد.

این فعال صنعت فولاد در گفت‌وگو با عصر اقتصاد تأکید کرد: در حال حاضر بسیاری از محصولات تولید شده در حلقه‌های ابتدایی زنجیره فولاد کشور صادر می‌شوند؛ در نتیجه تولیدکنندگان مقاطع طولی فولادی در تامین شمش فولادی مورد نیاز خود با کمبود روبه‌رو می‌شوند. این کمبود در حالی است که تولید شمش فولاد در رده صناعی است که براساس توانمندی‌های داخلی احداث شده و کمبود آن در کشور معنا ندارد.

توجه به این نکته ضروری به نظر می‌رسد که تولید در برخی حلقه‌های این زنجیره مازاد نیاز داخلی بوده و صادرات آن بلامانع است، اما این صادرات باید با هماهنگی و برنامه‌ریزی باشد؛ یعنی باید در گام نخست نیاز داخلی تامین شده و در ادامه مازاد نیاز داخل به بازارهای جهانی روانه شود. سعیدیان در ادامه افزود: در همین حال انتظار می‌رود صادرات محصولات نهایی و تکمیل زنجیره ارزش افزوده در اولویت سیاست‌گذاران باشد. تولید محصول نهایی به منزله تکمیل زنجیره ارزش افزوده و همچنین اشتغال‌زایی در کشور است؛ در نتیجه نمی‌توان نسبت به آن بی‌توجه بود. به‌ویژه که در طول سال‌های گذشته با صرف هزینه قابل توجه، ظرفیت چشمگیری از صنایع پایین‌دستی در کشور احداث شده است. وی خاطرنشان کرد: در حال حاضر و با صادرات گسترده شمش فولاد، بسیاری از کشورهای همسایه، اقدام به احداث صنایع پایین‌دستی فولاد و تولید محصولات طولی فولادی کرده‌اند. این واحدها اغلب مواد اولیه مورد نیاز خود (یعنی شمش) را از ایران تامین می‌کنند و می‌توان این‌طور نتیجه گرفت که خام‌فروشی به سدی در مسیر توسعه صنایع پایین‌دستی در کشور تبدیل شده است. این سیاست در نهایت به ضرر اقتصاد کشور بوده و باید در آن تجدید نظر شود. این فعال صنعت فولاد در ادامه، کمبودهای یاد شده را ناشی از نبود نظم در فرآیند تولید در زنجیره و سیاست‌گذاری درست دانست و گفت: نبود برنامه‌ریزی و حاکم نبودن نگاهی جامع بر زنجیره فولاد در طول سال‌های گذشته، این بحران را به وجود

آورده است. برای رفع این چالش انتظار می‌رود نظمی بر فرآیند تولید، فروش داخلی و فروش صادراتی حاکم شود. وی رفع تعهد ارزی را بحران دیگری دانست که سودآوری فولادسازان را به شدت کاهش می‌دهد. تولیدکنندگان موظفند به‌ازای فروش محصول خود در بازار جهانی اقدام به رفع تعهد ارزی با نرخ مصوب از سوی دولت کنند؛ یعنی موظفند ارز خود را با بهای به مراتب پایین‌تری در مقایسه با

تولید محصول نهایی به منزله تکمیل زنجیره ارزش افزوده و همچنین اشتغال‌زایی در کشور است؛ در نتیجه نمی‌توان نسبت به آن بی‌توجه بود. به‌ویژه که در طول سال‌های گذشته با صرف هزینه قابل توجه، ظرفیت چشمگیری از صنایع پایین‌دستی در کشور احداث شده است

نرخ صادراتی در اختیار دولت قرار دهند. این در حالی است که تولیدکنندگان محصولات طولی فولادی نه سهمیه مواد اولیه دارند، نه امتیازی در مسیر تولید در اختیار آنها قرار می‌گیرد و در نهایت نیز موظف هستند ارز حاصل از صادرات خود را با یارانه در اختیار دولت قرار دهند. سعیدیان درباره تامین نشدن برق مورد نیاز واحدهای فولادی در ۲ ماه گذشته، گفت: این کمبود به‌طور مقطعی تولید را تحت تأثیر قرار داد. البته انتظار می‌رود همین روزها و با خنک‌تر شدن هوا، این چالش برطرف شود. وی در ادامه با اشاره به

چند برابر شدن هزینه برق تأکید کرد: ایران از ظرفیت‌های مناسب انرژی برخوردار است و بر همین اساس نیز این منابع ارزان‌تر در اختیار تولیدکننده داخلی قرار می‌گیرد. کما اینکه بنزین با بهای به مراتب ارزان‌تری در مقایسه با نرخ‌های جهانی به مردم عرضه می‌شود. این فعال صنعت فولاد افزود: به‌علاوه آنکه باید تأکید کرد: فعالیت صنعتی در ایران با چالش‌های ساختاری به مراتب زیادی روبه‌رو است؛ این چالش‌ها هزینه‌های تولید را در ایران افزایش می‌دهد و از رقابت‌پذیری صنایع در کشور می‌کاهد. در نتیجه این دست یارانه‌ها تنها می‌توانند بخشی از این شرایط دشوار حاکم بر عملکرد صنایع را جبران کنند؛ یعنی یارانه انرژی به‌ازای جبران کمبودهای حاکم بر عملکرد صنایع پرداخته می‌شود. وی در پایان اظهار کرد: صنایع فولادی کشور در حال حاضر با بحران‌های متعددی روبه‌رو هستند؛ این بحران‌ها عملکرد و در ادامه سودآوری فولادسازان را تحت تأثیر قرار می‌دهد. این چالش‌ها به‌ویژه برای شرکت‌های خصوصی که اغلب هم در رده‌های نهایی این زنجیره فعالیت دارند، خود را پررنگ‌تر نشان می‌دهد. حال که در آستانه فعالیت دولت سیزدهم قرار

داریم، انتظار می‌رود فعالان صنعتی ضمن شناخت بحران‌ها برای رفع آنها برنامه‌ریزی کنند.

تحولی شگرف در مصرف روغن‌های خوراکی کشور؛ یک بسته‌بندی متفاوت در خدمت سلامت مردم

شرکت صنعت غذایی کورش پیش‌تاز در تولید روغن‌های سلامت محور

روغن‌ها یکی از اصلی‌ترین مواد هستند که مورد استفاده مصرف‌کنندگان زیادی قرار می‌گیرند. در واقع، روغن‌ها یکی از اصلی‌ترین مواد سبد کالای هر خانه و خانواده به شمار می‌روند.

شرکت صنعت غذایی کورش با توجه به این اصل، به عنوان پیش‌تاز تولید محصولات سلامت محور کشور، جدیدترین محصول خود را با رویکرد نوآوری و سلامتی وارد بازار کرده است.

اسپری روغن زیتون اویلا، جدیدترین محصول این شرکت، در راستای حفظ سلامت مصرف‌کننده و اهمیت به سلامتی جامعه امکان اندازه‌گیری دقیق روغن خوراکی را در هر بار استفاده برای مصرف‌کننده فراهم کرده است. به واسطه بسته‌بندی جدید روغن زیتون اسپری اویلا با ویژگی هر ۳ پاشش روغن برابر با یک گرم، علاوه بر کنترل کالری دریافتی از غذاها، این محصول می‌تواند نقش به‌سزایی در تغییر فرهنگ مصرف خانوار جهت کاهش هدر رفت مواد غذایی داشته باشد.

طبق آمارها، بخشی از دور ریز مواد غذایی در ایران مربوط به انواع روغن‌های غذایی می‌شود که این مدل بسته‌بندی سبب می‌شود اسپری روغن زیتون اویلا نقشی هر چند کوچک در کاهش این آمار داشته باشد.

شاید با خود بگویید که استفاده از روغن می‌تواند به سلامتی آسیب بزند اما محققان مفیدترین نوع روغن برای مصارف خوراکی را روغن زیتون دانسته‌اند که حتی سبب کاهش وزن و افزایش انرژی می‌گردد. با این حال میزان مصرف این محصول مفید در کشور ما بسیار کم است. سرانه مصرف روغن زیتون در ایران ۲۰۰ گرم برآورد شده که از نصف سرانه ۵۰۰ گرمی مصرف این روغن در دنیا نیز پایین‌تر است. برند اویلا با افزایش تولید این محصول و برنامه‌ریزی برای سهولت دسترسی و مصرف آن سعی در بهبود رژیم غذایی و حفظ تندرستی جامعه دارد و قصد دارد به رشد و شکوفایی سلامت اقشار مختلف جامعه کمک کند.

اسپری روغن زیتون اویلا، جدیدترین محصول این شرکت، در راستای حفظ سلامت مصرف‌کننده و اهمیت به سلامتی جامعه امکان اندازه‌گیری دقیق روغن خوراکی را در هر بار استفاده برای مصرف‌کننده فراهم کرده است

اسپانیا بهترین سطح کیفیت روغن زیتون، در بین کشور های تولید کننده این محصول را دارد و برند اویلا در راستای معیارهای خود مبنی بر حفظ و ارتقا سلامتی جامعه، از روغن زیتون اسپانیایی جهت تولید محصول جدید نیز استفاده کرده است. محصول جدید شرکت صنعت غذایی کورش و برند اویلا در راستای ارتقا کیفیت و سلامت خانواده ایرانی به بازار عرضه شده است.

تشریح برنامه‌های وزیر ابرای مدیریت نبض اقتصاد ایران در دولت سیزدهم

پس از مدت‌ها، گمانه‌زنی و حرف و حدیث درباره تیم اقتصادی دولت سیزدهم، تمامی وزرای اقتصادی کابینه رئیسی توانستند از نمایندگان مردم رای اعتماد بگیرند و راهی وزارتخانه‌های خود شوند تا در مدت ۴ ساله قانونی نبض اقتصاد را مدیریت کنند.

در اوضاع فعلی اقتصاد ایران و با وجود فشارهای مختلفی که از جانب رشد نقدینگی و تورم بالای ۴۰ درصد، تحریم‌های اقتصادی، رشد اقتصادی با میانگین صفر در دهه گذشته و پرونده‌های حقوقی مانند FATF وجود دارد، دولت جدید فرصتی برای آزمون و خطا نخواهد داشت و رویکردها و راهکارهای تیم اقتصادی دولت تاثیر زیادی بر بهبود یا وخامت اوضاع فعلی دارد و در سرنوشت اقتصاد ایران کلیدی و تعیین‌کننده خواهد بود. انتظار می‌رود که تیم جدید اقتصادی نسبت به این مشکلات آگاهی کافی داشته باشد و بتواند در وضع فعلی با رویکردی علمی و مشخص راهکاری برای چالش‌های اقتصادی ارائه دهد. بر همین اساس برنامه‌های تیم اقتصادی دولت رئیسی در ذیل به تفکیک وزارتخانه تحت الامر آمده تا با برنامه‌های مدیریتی آن‌ها برای ۴ سال آینده بهتر آشنا شوید:

عیسی زارع پور، وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات

با ۲۵۶ رأی موافق، ۱۷ رأی مخالف و ۱۰ رأی ممتنع رأی اعتماد گرفت

زارع پور در برنامه خود هشت حوزه ماموریتی وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات را مشخص کرده که به شرح زیر هستند:

- ۱- حکمرانی دیجیتال و تعاملات بین المللی
- ۲- دولت هوشمند و تحول دیجیتال
- ۳- شبکه ملی اطلاعات و توسعه پایدار زیرساخت‌های ارتباطی
- ۴- تنظیم مقررات حوزه ارتباطات و فناوری اطلاعات

مدیران ارشد کشور به فرصت‌ها و قابلیت‌های فناوری اطلاعات دانسته است.

شبکه ملی اطلاعات

زارع پور، شبکه ملی اطلاعات را از مهم‌ترین طرح‌های ملی در عرصه فناوری اطلاعات دانسته و گفته که پیشرفت این شبکه از آغاز تاکنون نهایتاً به ۳۵ درصد رسیده است. او تأکید کرده که برخی از موارد مهم برای تحقق شبکه ملی اطلاعات در کشور مغفول باقی ماندند و این موضوع باید تا سال ۱۴۰۴ حل و فصل شود. او گفته که پهنای باند شبکه انتقال داخلی از ۳۱ ترابایت بر ثانیه باید به ۵۰ ترابایت بر ثانیه برسد تا کشور ایران به یک هاب منطقه‌ای برای ترانزیت داده‌ها در منطقه تبدیل شود. او محدودیت منابع مالی به میزان مورد نیاز جهت اجرای شبکه ملی اطلاعات و عدم تخصیص بهینه درآمدهای حوزه فناوری اطلاعات و ارتباطات به پیشرفت آن و کاهش روند سرمایه‌گذاری جدید اپراتورها به دلایل تحریم‌ها و افزایش قابل توجه نرخ ارز از جمله چالش‌های دیگر این بخش دانسته است.

اقتصاد دیجیتال

زارع پور به مساله اقتصاد دیجیتال نیز در برنامه‌های خود تأکید کرده و گفته که این موضوع باید سهم ۱۰ درصدی در تولید ناخالص ملی تا پایان ۱۴۰۴ باشد. او برای رشد اقتصاد دیجیتال نیز چالش‌هایی را متصور شده که نبود سند ملی و نقشه راه مصوب و عدم التزام واقعی اپراتورها و بانک‌ها و شرکت‌ها نسبت به اجرای قوانین را جزو چالش‌ها دانسته است.

۵- اقتصاد دیجیتال

۶- حفظ حریم خصوصی و امنیت فضای تبادل اطلاعات
۷- شتابدهی رشد صنعت فضایی
۸- خدمات پستی

سند تحول دیجیتال

زارع پور با ذکر قانون برنامه ششم توسعه و آوردن بندهای مرتبط و مهم آن و همچنین اسناد الزامات شبکه ملی اطلاعات که مصوب شورایی فضای مجازی کشور هستند تأکید کرده که قصد دارد به تمامی این موارد رسیدگی کند. او در وهله اول در برنامه خود سراغ مساله حکمرانی دیجیتال رفته که این روزها در طرح صیانت مجلس نیز بارها به آن اشاره شده است.

دولت الکترونیکی

زارع پور به موضوع دولت هوشمند و در واقع همان دولت الکترونیکی در وهله دوم اشاره کرده و با شمردن مزیت‌های این موضوع از جمله تسهیل دسترسی مردم به خدمات و کاهش محسوس هزینه و زمان و افزایش سرعت کارها، اعلام کرده که دولت الکترونیکی می‌تواند زمینه‌های فساد را نیز از بین ببرد. او در این برنامه اعلام کرده که تحقق دولت الکترونیکی تا امروز آنچنان که باید انجام نگرفته و عدم تحقق این موضوع را مواردی چون: نبود مدیریت یکپارچه و منسجم در این حوزه، عدم تعامل مناسب دستگاه‌های مختلف (عدم تبادل مناسب سرویس و داده بین دستگاه‌های حاکمیتی و بعضاً متصل نبودن آنها به یکدیگر)، نبود زیرساخت‌های ارتباطی مناسب و کم توجهی

احسان خاندوزی، وزارت امور اقتصادی و دارایی
با ۲۵۴ رأی موافق، ۲۵ رأی مخالف و ۸ رأی ممتنع
رأی اعتماد گرفت

احسان خاندوزی، برنامه تحولی و اولویتهایی که می‌تواند با تکیه بر برنامه‌ریزی دقیق و استفاده از توان کارشناسان و نخبگان در مجموعه بزرگ وزارت امور اقتصادی و دارایی دنبال شود را در محورهای ذیل به صورت خلاصه و فهرست‌وار تدوین کرده است.

- الف) فعال کردن ستاد اقتصادی دولت در جهت ایجاد هماهنگی بین دستگاهی
- ب) اصلاحات نظام مالیاتی و گمرک
- ج) اصلاحات در نظام تامین مالی (بانکی)
- د) بازار سرمایه و بیمه
- ه) اصلاحات محیط کسب‌وکار
- و) شفاف‌سازی و ارتقای بهره‌وری در مدیریت دارایی‌ها و شرکت‌های دولتی
- ز) مدیریت تعارض منافع
- ح) مدیریت بدهی‌های دولت
- ط) اصلاحات خزانه‌داری کل
- ی) اصلاحات مربوط به مناطق آزاد

حجت‌الله عبدالملکی، وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی
با ۱۹۱ رأی موافق، ۷۷ رأی مخالف و ۱۳ رأی ممتنع و
۵ رأی باطله رأی اعتماد گرفت

راهکارهای عبدالملکی برای حوزه اشتغال به شرح ذیل است:

عمده راهکار وزارت تعاون کار و رفاه اجتماعی در حوزه اشتغال ایجاد سالیانه یک میلیون فرصت شغلی پایدار در قالب الگوی ایرانی اسلامی

اشتغال و رفع بیکاری، کاهش تدریجی نرخ بیکاری طی برنامه پنج ساله هفتم، حرکت به سمت توسعه آموزش‌های کسب و کار متناسب با نیاز بازار کار و مزیت‌های نسبی مناطق مختلف کشور مطابق با آخرین تکنولوژی‌های روز جهان، ارتقای شاخص‌های کلیدی بازار کار و بهبود فضای کسب و کار و رفع موانع تولید و سرمایه‌گذاری و ارتقاء شاخص سهولت کار کشور در سطح جهان، افزایش تاب‌آوری مشاغل و حفظ سطح اشتغال موجود با رویکرد آینده‌پژوهی، توسعه امنیت شغلی و ارتقای کیفیت زندگی جامعه کار و تولید، توانمندسازی اقشار متوسط و کم درآمد جامعه با تکیه بر توسعه مشاغل خرد و خانگی، توسعه متوازن فرصت‌های شغلی و درآمدی در سطح کشور است.

راهکارها برای تعاون:

راهبرد اول: کمک به نیل به اهداف تعیین شده در اصل ۴۳ و ۴۴ قانون اساسی مطابق با وظایف و مأموریت‌های قانونی
راهبرد دوم: برقراری ارتباط و پیوند بین تشکلهای تعاونی در سطح ملی و بین‌المللی
راهبرد سوم: کمک به توانمندسازی بخش تعاون در جهت افزایش کمیت و کیفیت تولیدات داخلی
راهبرد چهارم: اجرای نظام جامع نظارت، ارزیابی و ساماندهی تعاونی‌ها

راهکارها برای رفاه و تامین اجتماعی

راهکار اساسی برای حل مسائل رفاه و تامین اجتماعی کمک به جهش تولید و تقویت زیرساخت‌های اشتغال و درآمد در کشور است که منجر به رفع فقر، ایجاد رفاه عمومی و حفظ کرامت مردم عزیز ایران خواهد شد. اما اقدامات نهادی مستلزم داشتن برنامه‌های کوتاه مدت (شش ماهه)، میان مدت (یکساله) و برنامه‌های بلند مدت (۴ ساله) است که عبدالملکی، وزیر پیشنهادی کار برای هر کدام از آنها راهکار ارائه کرده است.

راهکارهای اقتصادی

استقرار نظام جامع انتصابات، بهبود نسبت تعداد بیمه‌شدگان به تعداد مستمری‌بگیران، تعامل جدی و موثر با دولت جهت تنظیم برنامه دقیق پرداخت بدهی‌های دولت به صندوق‌ها، بهبود نظام حکمرانی شرکتی و فعالیتهای تنظیم‌گری در بخش سرمایه‌گذاری‌های صندوق‌های بازنشستگی، بهینه‌سازی ترکیب سبد دارایی‌های سرمایه‌های صندوق‌های بازنشستگی و اجتماعی با هدف حداکثرسازی سودآوری آنها از جمله راهکارهای بهبود شرایط اقتصادی وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی است.

سید جواد ساداتی نژاد، وزارت جهاد کشاورزی
با ۲۵۳ رأی موافق، ۲۷ رأی مخالف و ۴ رأی
ممتنع رأی اعتماد گرفت

متن خلاصه برنامه‌های سید جواد ساداتی نژاد، وزیر پیشنهادی سید ابراهیم رئیسی برای وزارت جهاد کشاورزی به شرح زیر است.

برنامه‌های کوتاه مدت بخش کشاورزی

با توجه به تأثیرپذیری بخش کشاورزی از تکان‌ها و تحریم‌های ظالمانه به منظور تأمین امنیت غذایی و جلوگیری از نوسانات و تلاطم در بازار برنامه‌های زیر مورد توجه قرار می‌گیرد.
پیگیری تأمین ارز مورد نیاز برای واردات نهاده‌های دامی و گندم در سال جاری
پیگیری تأمین ارز مورد نیاز برای واردات کالاهای اساسی برنج، روغن و شکر
پیگیری تأمین ارز مورد نیاز برای واردات مرغ، گوشت منجمد و تخم مرغ نطفه دار
پیگیری و تسريع در تأمین ارز مورد نیاز برای واردات علوفه خشبی و خوراک دام
پیگیری تسريع ترخیص و توزیع نهاده‌های دامی رسوب شده در بنادر کشور
پیگیری تامین منابع مالی لازم برای جبران خسارت بیمه کشاورزان و پرداخت
برنامه ریزی تهیه ۱۰۰ هزار تن تخم مرغ در هر ماه برای تنظیم بازار تخم مرغ
تأمین نهاده برای تولید ماهانه حدود ۲۳۰ هزار تن گوشت مرغ برای تنظیم بازار
خرید تضمینی شیر توسط سازمان تعاون روستایی و شرکت پشتیبانی امور دام

مهندس رستم قاسمی، وزارت راه و شهرسازی
با ۲۶۷ رأی موافق، ۱۴ رأی مخالف و ۴ رأی ممتنع
رأی اعتماد گرفت

بنا بر اعلام برنامه وزیر راه و شهرسازی دولت سیزدهم، تاکید شده که برای حل مشکل بسیار اساسی مسکن باید نگاهی فرابخشی به موضوع از منظر حکمرانی مسکن ایجاد شود.

در این برنامه، با استفاده از تحلیل SWOT سعی بر آن شده تا با شناسایی درست نقاط قوت، ضعف، فرصت و تهدید، بهترین و کاراترین راهکارهای موجود برای نهضت ساخت مسکن و شهرسازی در ایران پیشنهاد شود.

بر این اساس، نقاط قوت بخش مسکن و شهرسازی شامل نقش مسکن در رونق تولید و اشتغال و توسعه صنایع مرتبط، طراحی و اجرای طرح مسکن ملی به عنوان نقطه‌ای امیدبخش برای اقشار فاقد مسکن و تقاضای انباشته شده برای تهیه مسکن، فراهم شدن مسیر تامین مالی پروژه‌های زیربنایی و توسعه‌ای از طریق استفاده از ظرفیت بازار سرمایه، در اولویت قرار داشتن موضوع مسکن و توجه ویژه به آن در برنامه‌های رییس‌جمهوری است.

همچنین بر اساس این برنامه می‌توان از فرصت‌هایی همچون امکان استفاده از اراضی دولتی با کاربری مسکونی در داخل محدوده و حریم قانونی شهرها در اجرای ماده ۶ قانون ساماندهی و حمایت از تولید و عرضه مسکن، امکان راه‌اندازی صندوق ملی مسکن برای پایدار کردن منابع مورد نیاز بخش مسکن و همچنین تامین منابع مورد نیاز برای کاهش سود تسهیلات بانکی و بخشی از هزینه‌های تامین مسکن خانوارهای کم‌درآمد، امکان استفاده از ابزارهای بازار سرمایه از جمله اوراق رهنی به منظور تامین منابع مالی مورد نیاز سیستم بانکی برای پرداخت تسهیلات بلندمدت، وجود بیش از ۳۲ هزار و ۳۳۶ هکتار بافت تاریخی در ۶۰۰ محله از ۱۸۹ شهر کشور به عنوان ظرفیتی برای توسعه صنعت گردشگری و ارتقای هویت شهری بهره برد.

برنامه او در حوزه حمل و نقل جاده‌ای دارای ۴ مقوله اصلی است که شامل آزادراه‌ها و اتوبان‌های میان شهری و جاده‌ها و ریل‌های کشور است؛ همچنین در بخش دریایی، قصد دارد تا طرح‌های کوچک دریایی که قبلاً توسط خارجی‌ها ساخته شده بود توسط مجموعه قرارگاه خاتم و شرکت‌های خصوصی همکار ساخته شوند. وزیر راه و شهرسازی در برنامه اش روش‌های حل مشکلات حمل و نقل کشور در مگاپروژه‌ها برای حل مسئله درآمد ترانزیتی کشور را توضیح داده تا به جای جذب منابع نقدینگی به سوی سکه و دلار مردم در این پروژه‌های زیرساختی سرمایه‌گذاری کنند.

سیدرضا فاطمی امین، وزارت صنعت، معدن و تجارت
با ۲۰۵ رأی موافق، ۶۰ رأی مخالف، ۱۴ رأی ممتنع و ۶ رأی باطله رأی اعتماد گرفت

سیدرضا فاطمی امین، وزیر پیشنهادی صنعت، معدن و تجارت برنامه‌های خود را در این وزارتخانه با توسعه بنیادین ۳۶ پروژه مهم در حوزه‌های صنعتی، معدنی و تجارت کشور ارائه داده است.

بازار؛ گروه صنعت؛ رونق کسب و کار، توسعه تجارت با جریان کالا و زنجیره تکمیل به همراه تامین مالی، صنایع غذایی، لوازم خانگی، خودرو، ماشین‌آلات صنعتی و معدنی از مهمترین محورهای برنامه‌های وزیر پیشنهادی دولت سیزدهم در دولت آینده است.

توسعه صنعت، معدن و تجارت در کشور نیازمند برنامه ریزی دقیق بر اساس وضع موجود

فاطمی امین در برنامه‌های خود در وزارت صنعت، معدن و تجارت تاکید کرده است که در این راستا برنامه پیشنهادی تهیه شده برای این وزارتخانه به گونه‌ای تهیه و تنظیم شده است که بتواند با اتکا به ظرفیت‌ها و فرصت‌های عظیم موجود در کشور به ویژه ظرفیت‌های انسانی به همراه جوانان متعهد و تحول‌گرا بر مسائل و مشکلات موجود فائق آید و با توجه به اسناد بالادستی و برنامه‌های میان‌مدت بتوانند نقش موثرتری در پیشرفت کشور در گام دوم انقلاب ایفا کنند.

ایجاد بستر مناسبی برای حکمرانی هوشمند با اجرای برنامه‌های صنعت، معدن و تجارت

پروژه تحول تا پایان همراه فعال شده و نتایج آن‌ها به تدریج از اواخر سال جاری حاصل می‌شود و با اجرای این پروژه‌ها سازگارهای بخش صنعت، معدن و تجارت به طور کامل اصلاح شده و بستر مناسبی برای حکمرانی هوشمند خواهد بود.

اجرای پروژه مربوط به تکمیل سامانه اطلاعات کسب و کار، تکمیل سامانه جامع تجارت برای رصد و پایش مستمر بازار و انجام پروژه تکمیل پایگاه داده‌های زمین‌شناسی و نیز پروژه گسترش تامین مالی زنجیره‌ای برای تامین سرمایه در گردش واحدهای تولیدی از مهم‌ترین برنامه‌های وزیر پیشنهادی در وزارت صنعت، معدن و تجارت است.

برنامه ریزی‌های جذب منابع انسانی متناسب با شایسته‌سالاری‌ها

پروژه تامین زیرساخت‌های شهرک‌های صنعتی برای توسعه فعالیت‌های صنعتی و تولیدی، پروژه طراحی شبکه مشاغل برای تعیین مشخصات شغلی به منظور برنامه‌ریزی‌های جذب منابع انسانی متناسب با شایسته‌سالاری‌ها و پروژه راه‌اندازی سامانه اطلاعات مشاغل به همراه پروژه مدیریت دانش سازمانی برای تربیت مدیران گام دوم انقلاب از دیگر برنامه‌های وزیر صنعت، معدن و تجارت در این وزارتخانه خواهد بود.

اجرای پروژه قیمت‌تولید کننده و قیمت واحد، پروژه رتبه‌بندی فروشگاه‌ها، پروژه اصلاح ساختار بازار فلزات، کانی‌های غیرفلزی و شیمیایی، پروژه اصلاح ساختار بازار، پروژه راه‌اندازی سامانه کدال شرکت‌های دولتی، پروژه اشتغال دهک‌های درآمدی پایین، پروژه اشتغال مرزنشینان، پروژه اشتغال مناطق محروم و فعال‌سازی ظرفیت زنجیره معادن از دیگر مهمترین برنامه‌های وزیر پیشنهادی صنعت، معدن و تجارت در دولت سیزدهم است وزیر پیشنهادی صنعت، معدن و تجارت است که در صورت کسب رای اعتماد اجرای برنامه‌های خود را در این وزارتخانه آغاز می‌کند.

جواد اوچی، وزارت نفت
با ۱۹۸ رأی موافق، ۷۰ رأی مخالف و ۱۸ رأی ممتنع رأی اعتماد گرفت

جواد اوچی، وزیر نفت برای اخذ رای اعتماد وعده‌هایی را مطرح کرده است. او صنعت نفت را در اوضاع تحریم در خط مقدم جبهه اقتصادی کشور دانسته و اعلام کرد که همه تلاش خود را برای مقابله با تحریم و فروش حداکثری نفت خام و میعانات به‌کار خواهد بست.

اوچی نیاز به حفظ و نگهداشت و افزایش ظرفیت تولید نفت و گاز، بالا بودن شدت مصرف انرژی کشور و ناترازی گاز، پرهیز از خام‌فروشی و ضرورت توسعه زنجیره ارزش به‌ویژه در صنایع تکمیلی پتروشیمی، نیاز به بازسازی و نوسازی تجهیزات و تأسیسات صنعت نفت که عمری بیش از ۵۰ سال دارند، یارانه پنهان حامل‌های انرژی، ساماندهی وضع سرمایه‌های انسانی

صنعت نفت و به‌ویژه نیروهای ارکان ثالث، گازرسانی روستایی، ضرورت توجه جدی به مسئولیت اجتماعی به‌ویژه در مناطق محروم و کم‌برخوردار، الزام توسعه صنعت نفت به‌صورت متوازن و همه‌جانبه و پایدار و مبارزه با فساد را از دیگر موارد برشمرد.

وی بر استفاده از مدیران کارآمد و انقلابی و فسادستیز، حمایت از ساخت داخل، ارتقا و اثربخشی دانشگاه صنعت نفت، استفاده از توان شرکت‌های دانش‌بنیان و دانشگاه‌ها و پژوهشگاه‌ها و ضرورت به‌کارگیری دیپلماسی قوی انرژی تأکید کرد و گفت: توجه به این دغدغه‌ها و حل این مشکلات و اجرای سیاست‌های کلی اقتصاد مقاومتی، رویکرد بنده در وزارت نفت خواهد بود.

اولویت برنامه‌های وزیر نفت به شرح ذیل است: استفاده از ظرفیت بخش خصوصی در فروش نفت تهاتر نفت با کالا یا تهاتر نفت با سرمایه‌گذاری تعیین تکلیف توسعه و تولید حداکثری در میدان‌های مشترک

جمع‌آوری گازهای همراه مشعل برنامه واردات گاز طبیعی از ترکمنستان حرکت برای کاهش خام‌فروشی ارتقای کمی و کیفی پالایشگاه‌های موجود کشور توسعه پتروپالایشگاه‌ها از سوی بخش خصوصی مردمی‌سازی اقتصاد نفت و گاز تهاتر نفت خام و میعانات با پیمانکاران و سازندگان کالا

استفاده از توان توافق جامع راهبردی با کشورهای دوست

حذف امضاهای طلایی احیای سهم و جایگاه ایران در اوپک و بازارهای نفت

علی اکبر محرابیان، وزارت نیرو
با ۲۲۰ رأی موافق، ۴۷ رأی مخالف، ۱۵ رأی ممتنع و ۳ رأی باطله رأی اعتماد گرفت

علی اکبر محرابیان، وزیر نیرو به صورت کلی در مورد برنامه‌های خود در این وزارتخانه گفت: موضوع خاموشی‌ها باید کنار برود و باید در بخش برق به‌گونه‌ای پیش برود که دیگر در سال‌های آتی مشکلی به نام تامین برق نداشته باشیم که لازمه این مهم، برنامه‌ریزی و هدایت صحیح پروژه‌ها خواهد بود.

در چارچوب اجرای پروژه‌های نیروگاه‌های تجدیدپذیر است که باید به عنوان محوری‌ترین برنامه، در وزارتخانه پیگیری و اجرا شود.

وی با بیان اینکه اکنون درخواست مردم خاتمه‌دادن به خاموشی‌هاست، تصریح کرد: قطعا بلافاصله بعد از پیک برق در تابستان، به مشکل بزرگی به‌عنوان تامین سوخت نیروگاه‌ها می‌رسیم که باید این مهم نیز مدنظر قرار بگیرد.

به گفته وزیر پیشنهادی نیرو، نیروگاه‌های برق‌آبی، نباید به‌عنوان ریسک تولید انرژی و شبکه برق منجر شود و بهتر است در شرایطی که نیازمند برق مطمئن و پایدار هستیم، توجه خود را به نیروگاه‌های دارای اطمینان بیشتر اختصاص دهیم.

وی اضافه کرد: موضوع افزایش اختیارات استان‌ها، یکی از موضوعات حساس دیگری است که باید به آن توجه شود؛ چرا که بسیاری از اختیاراتی که در تهران متمرکز شده، باید در اختیار استان‌ها قرار گیرد تا از پتانسیل مجموعه کشور استفاده شود. قطعا واگذاری این اختیارات، مسئولیت‌های مدیران را بالا می‌برد. محرابیان درباره بخش آب نیز خاطرنشان کرد: در موضوع آب، مسائلی که در کشور داریم، چالش‌های پیچیده‌ای است، بنابراین مدیران باید خود را برای یک دوره سخت آماده کنند و اتمام پروژه‌های نیمه‌تمام را در اولویت کاری خود قرار دهند.

وی تأکید کرد: نمی‌بایست پروژه‌های بخاطر موضوع تامین مالی از مرحله اجرا کنار برود. ارزیابی استان، ارزیابی کارشناسان و مدیران در چارچوب تامین مالی و اجرای پروژه است و ما وظیفه اتمام این پروژه‌ها را داریم.

او درباره برنامه خود در موضوع خشکسالی و وضع آب و هوایی کشور گفت: در قسمت‌هایی که قانون به وزارت نیرو اجازه خدمت‌رسانی داده، در بخش‌های وسیعی از کشور امروز با چالش‌ها و مشکلات فراوانی در دو حوزه آب و برق رو به رو هستیم.

محرابیان با بیان اینکه برنامه‌ای را تدوین کردیم که بتوانیم در طول چهار سال، خدمات عظیمی را در حوزه‌های تحت مأموریت انجام دهیم، افزود: ویژگی این برنامه تطبیق داشتن با تمامی اسناد بالادستی، قوانین، مقررات و برنامه توسعه کشور بوده و دقیقاً در راستای اجرایی کردن اهداف و استراتژی‌های موجود در کشور است.

محرابیان درباره برنامه‌های خود در بخش برق یادآور شد: در این برنامه پیش‌بینی شده در بخش نیروگاهی طی چهار سال قریب به ۳۰ هزار مگاوات نیروگاه حرارتی یا تجدیدپذیر تقدیم مردم شود. برخی از طرح‌ها، طرح‌های نیمه تمام و برخی طرح‌های ایجاد است که مدل تامین مالی این پروژه‌ها، نکته اساسی و مهم آن است.

وی با بیان اینکه امیدواریم بخش قابل توجهی از مشکلات نیروگاه‌سازی را با کمک صنایع رفع کنیم، افزود: پیش‌بینی شده ۱۰ هزار مگاوات با مشارکت صنایع عمده و انرژی‌بر کشور احداث شود. امروز صنایع دچار چالش و محدودیت بوده و تمایل بسیاری به سرمایه‌گذاری در صنعت برق دارند تا از برق مطمئن و پایدار برخوردار باشند.

وزیر پیشنهادی نیرو ادامه داد: بخش سوم هم

صرفه جویی ۱۹۱ میلیون یورویی سایپا با اجرای برنامه های داخلی سازی

گروه خودروسازی سایپا در راستای افزایش عمق ساخت و کاهش میزان ارزبری کشور موفق شد بیش از ۱۹۱ میلیون یورو صرفه جویی ارزی را محقق کند.

به گزارش سایپانیوز، این گروه خودروسازی در سال ۹۹ به دستاوردهای قابل توجهی در حوزه ساخت داخل و کاهش ارزبری دست یافته که بخشی از آنها بومی سازی قطعات با همکاری نیروهای مسلح (نیروی هوافضای سپاه، نیروی هوایی ارتش و وزارت دفاع) است که طی آن ۶۰ پروژه مشترک تعریف شده است.

علاوه بر این گروه خودروسازی سایپا، پروژه های بومی سازی دیگری نیز تعریف کرده که طی آنها صرفه جویی ارزی بالغ بر ۲۲۸ میلیون یورو هدف گذاری شده است.

در همین راستا، ساخت داخل ورق با استحکام بالا با راهبری سایپا و از سوی شرکت های ورق سازی دنبال شد که صرفه جویی ارزی به ارزش ۴۴ میلیون یورو را به دنبال داشته است. گفتنی است تا پیش از این، ورق مورد نیاز با استحکام بالا از طریق واردات تامین می شد؛ اما با توجه به شرایط تحریمی کشور و کاهش میزان ارزبری، تولید و تامین آن با تکیه بر توان داخلی توسط مجموعه سایپا در دستور کار قرار گرفت. از سوی دیگر، سایپا موفق شده تا در نتیجه اجرای پروژه هایی در حوزه خرید تجهیزات و قطعات یدکی خطوط تولید ۴۳ میلیون یورو کاهش ارزبری داشته باشد. بر اساس این گزارش، گروه خودروسازی سایپا در سال گذشته و از محل تحقق ۵۶ پروژه داخلی سازی، ۱۰۴ میلیون یورو صرفه جویی ارزی داشته است. گفتنی است، در تمام پروژه هایی که منجر به کاهش ارزبری شده، مجموعه سایپا حداکثر استفاده را از توانمندی های علمی و عملی داخلی (نیروهای مسلح، دانشگاهی، نخبگان) انجام داده است. به عنوان مثال همکاری در تولید باتری خودروی برقی با دانشگاه تهران، همکاری با ۲۶ شرکت دانش بنیان برای تولید قطعات دانشی و فناورانه و همکاری با شرکت های صنایع هوافضا برای ۲۷ پروژه مانند تولید قطعات الکترونیک، انجام شده است.

گروه خودروسازی سایپا در سال ۹۹ توانست ۹۳ درصد از برنامه تولید خود را محقق کند و با تولید ۴۲۰ هزار دستگاه خودرو، رشد ۱٫۵ درصدی در تولید خودرو داشته باشد. این در شرایطی است که سال ۹۸ میزان تولید خودرو در سایپا ۴۱۵ هزار دستگاه بود.

لازم به یادآوری است که سال گذشته برای خروج پراپید از خط تولید و کاهش ۵۷ درصدی تولید محصولات CKD سهم محصولات سایپا در بازار به حدود ۴۳ درصد رسیده بود که با تنوع و توسعه محصول و افزایش تولید،

یکی دیگر از دستاوردهای مهم سایپا در سال گذشته آغاز تولید ۳ محصول جدید داخلی در یکسال برای اولین بار در کشور بود. این موضوع در شرایطی که کشور با ظالمانه ترین تحریم ها و شیوع ویروس کرونا روبرو است در نوع خود تحسین برانگیز است

اولین بار در کشور هم از دیگر موضوعاتی است که گروه خودروسازی سایپا در سال گذشته داشته است، این اتفاق سبب شد ظرفیت از دست رفته ناشی از خروج پراپید جبران شود. گروه خودروسازی سایپا با اجرای دقیق برنامه های توسعه ای خود با هدف تکمیل ظرفیت گروه، آرامش بازار، توزیع مناسب خودرو و جلوگیری از فعالیت دلالان در بازار، تیراژ محصولات جدید این مجموعه را ۵۸ درصد افزایش داده است و همچنین موفق شده ۲۰۰ درصد افزایش تولید محصولات خانواده ساینما، کوپیک و تبا را داشته باشد. بر اساس این گزارش و بررسی دقیق تر کارنامه کاری گروه خودروسازی سایپا در سال گذشته رکورد تولید محصولات تجاری (با تولید ۶۳ هزار دستگاه) پس از ۹ سال شکسته شد و در این میان به میزان ۶۳ درصد افزایش تولید قوای محرکه ثبت شده است.

کارنامه درخشان سیاست گذاری فروش گروه سایپا

از سویی با شروع تحریم صنعت خودرو در سال ۹۷، شرکت های خودروسازی با چالش های جدی در تولید خودرو مواجه شدند و این امر سبب شد بخشی از تعهدات که از سال های قبل مانده بود، معوق شود. اما از سال ۹۸ مجموعه سایپا تمام توان و تمرکز خود را گذاشت تا از بحران ها عبور کند و با سرعت بیشتری نسبت به ایفای تعهدات جدید و گذشته اقدام کند.

سهم محصولات سایپا در بازار به سرعت در حال افزایش است. یکی دیگر از دستاوردهای مهم سایپا در سال گذشته آغاز تولید ۳ محصول جدید داخلی در یکسال برای اولین بار در کشور بود. این موضوع در شرایطی که کشور با ظالمانه ترین تحریم ها و شیوع ویروس کرونا روبرو است در نوع خود تحسین برانگیز است. افزایش ۱۰۰ درصدی تولید در کمتر از ۳ ماه برای

سایپا، رتبه اول تولید خودرو در کشور

همچنین گروه خودروسازی سایپا در دو دوره زمانی «سال ۱۳۹۸» و «سه ماه نخست ۱۴۰۰» توانسته رتبه اول تولید خودرو در کشور را به اسم خود ثبت کند. سایپا در سال گذشته با وجود اوضاع کرونایی ۲۲۸ درصد افزایش تولید روزانه داشته و تولید روزانه را از ۷۰۰ دستگاه به حدود ۲۱۰۰ دستگاه خودرو رسانده است.

بر اساس آخرین آمارها تا تیر سال جاری، تعهدات معوق خودروهای داخلی سایپا بیش از ۸۵ درصد کاهش یافته، این در شرایطی است که سال گذشته این مجموعه در بخش تعهدات معوق کاهش ۶۷ درصدی را ثبت کرده است. در این میان تعهدات باقی مانده خودروهای داخلی (منهای خودروهای مونتاژی تولید مشترک)، تولید شده و پس از تکمیل کاری به مشتریان تحویل می شود. لذا می توان عنوان کرد که به زودی تعهدات معوق خودروهای داخلی سایپا به صفر می رسد. گروه خودروسازی سایپا در بخش تعهدات عادی (پیش فروش و فروش فوری) به مشتریان نیز توانست کارنامه بسیار خوبی داشته باشد و روند تحویل خودروها را سرعت ببخشد، به گونه ای که در چند ماه اول سال جاری میزان کل تعهدات ۲۴ درصد کاهش یافته و سال گذشته نیز در این بخش کاهش ۴۳ درصدی تجربه شده است. از این رو و بر اساس هدف گذاری برای سال ۱۴۰۱، سال آینده مجموعه سایپا هیچ گونه تعهدی به مشتریان خود در تحویل خودرو نخواهد داشت. تعداد خودروهایی که سایپا به صورت معوق یا غیرمعوق به مشتریان خود بدهکار بود در انتهای سال ۹۷ به بیش از ۵۲۰ هزار دستگاه می رسید؛ اما این عدد در ابتدای تابستان ۱۴۰۰ با کاهش نزدیک به ۷۰ درصدی، به عدد ۱۷۰ هزار دستگاه رسیده که در مقایسه با شرایط سال های اخیر سایپا و صنعت خودرو ایران، عددی بسیار مطلوب است. از میان این تعداد خودرو، زمان تحویل حدود ۶ هزار دستگاه گذشته است که اگر این عدد را با تعهدات معوق انتهای سال ۹۷ به تعداد بیش از ۳۰۰ هزار خودرو مقایسه کنیم،

می توان کارنامه سیاست گذاری فروش سایپا را نیز درخشان توصیف کرد.

در خصوص تعهدات خودروهای سواری مونتاژی که با مشارکت خودروسازان خارجی تولید می شد، برای خروج شرکت های خارجی از ایران و همکاری نکردن، تولید آنها امکان پذیر نیست.

بنابراین گروه خودروسازی سایپا سعی کرد که طرح های متنوع جهت تبدیل خودروها، ارائه کند، از این رو، سال گذشته معوقات در این بخش ۲۸ درصد و تا پایان خردادماه ۱۴۰۰ نیز میزان تعهدات این خودروها ۵۰ درصد کاهش یافته است. یکی از اقدامات مهمی که گروه خودروسازی سایپا طی چند وقت اخیر با جدیت پیگیری کرده، تعیین و تکلیف تعهدات اتو خدمت بود. تا پایان خرداد سال جاری ۸۲ درصد از میزان تعهدات در قالب طرح اتو خدمت کاهش یافته است. لذا قابل پیش بینی است که با سرعت خودروهایی که در طرح اتو خدمت سایپا متعهد شده بوده تا چندماه آینده به طور کامل تحویل داده شود.

تحقق ۱۰۶ درصدی برنامه تولید سایپا در سال ۹۹

گروه خودروسازی سایپا با وجود سخت ترین شیوع ویروس کرونا که باعث شده تولیدات صنعتی در سطح جهان کاهش ۱۵ درصدی داشته باشد، به دستاوردهای خوبی رسیده و با وجود اضافه شدن مشکلات تحریمی به این شرایط سخت، توانسته به بخش قابل توجهی از نیازهای مردمی در صنعت خودرو پاسخ دهد. در این میان کارشناسان تاکید دارند که سایپا وارد

مرحله جدیدی از رشد و توسعه شده و با توجه به باوری که نسبت به توان مهندسان و طراحان داخلی ایجاد شده، صنعت خودرو می تواند شاهد جهش کیفی و کمی باشد. گروه خودروسازی سایپا در شرایطی وارد سال ۱۴۰۰ شده که نرخ تحقق برنامه تولید در سال گذشته ۱۰۶ درصد بوده و این امر به منزله آن است که مجموعه سایپا به خوبی توانسته برنامه های تولید خود را عملیاتی کند. حال برای سال جاری هم رشد ۱۲ درصدی تولید خودرو (۴۷۹ هزار دستگاه) پیش بینی شده است. رشد تولید در گروه خودروسازی سایپا با تولید انبوه محصولات جدید آریا و اطلس پیگیری می شود و این شرکت قصد دارد تا پایان سال جاری سهم تولید خودروهای کوئیک و سانرا را افزایش دهد. براساس گزارش های ارائه شده، تنوع محصولات برند سایپا در سال ۹۷ تنها در ۴ محصول خلاصه می شد؛ اما اکنون ۹ محصول در مجموعه سایپا تولید می شود، در این میان قرار است در سال ۱۴۰۰، محصولات قدیمی از خط تولید خارج و جای آن محصولات جدید جایگزین شود؛ با این اتفاق باید منتظر تحولات جدید در سایپای نوین بود. طبق برنامه ریزی که در بخش خودروهای سواری شرکت سایپا صورت گرفته در سال جاری ۵۰ هزار دستگاه خودروی شاهین، ۱۵ هزار دستگاه آریا، ۲۰ هزار دستگاه اطلس، حدود ۱۴۷ هزار دستگاه خودرو از خانواده کوئیک، ۱۰۰ هزار دستگاه از خانواده تیا و حدود ۷۹ هزار دستگاه از خانواده سائنا تولید خواهد شد. البته در برنامه سال ۱۴۰۰ سایپا، تولید ۳ هزار دستگاه خودروی تجاری سنگین، ۴۰ هزار دستگاه تجاری سبک و ۲۵ هزار دستگاه وانت ۱۵۱ نیز هدف گذاری شده است.

خواب بی تعبیر صنایع پالایش نفت

فرزین سوادکوهی

عارف و عامی در این که صنعت پالایش نفت ایران در سال‌های اخیر به کارنامه قابل قبولی دست یافته است، اشتراک نظر دارند. صرف‌نظر از آنهایی که پا در یک کفش کرده‌اند تا بیرون آمدن از ورطه فلاکت‌بار تولید کم ظرفیت فرآورده‌های نفتی-عمدتاً خطرناک- سال‌های گذشته را نبینند و به خودکفایی رساندن محصولات استراتژیکی مانند بنزین و گازوییل یورو را به فراموشی بسپارند، الباقی اهل فن، نیک آگاهند که تولیدات پالایشگاهی ما به عالی‌ترین سطوح استاندارد جهانی رسیده و تایید محافل فنی جهان را اخذ کرده است.

اما این صنعت به‌رغم همه توفیقاتی که داشته همچنان با چالش‌هایی روبروست که اگر در دولت سیزدهم به آن توجه نشود بزودی به خانه اول بازخواهد گشت و همه آنچه را که در این سال‌ها رسیده بود پنبه شده خواهد دید.

همه آنها که دستی بر آتش تولید در صنعت پالایش دارند می‌دانند که پالایشگاه‌های کشور بسیار قدیمی هستند و باید به هر شکل توسعه پیدا کنند و یا نوسازی شوند و این درحالی است که هزینه‌های تولید فرآورده‌های پالایشی به تبع نوسانات قیمت‌ها بر قیمت تمام شده تولید تاثیر می‌گذارد؛ به گونه‌ای که حاشیه سودی که باید حدود ۱۰ درصد باشد حتی به ۳ درصد هم نزول می‌کند و این موضوع روند تولید را با چالش مواجه می‌کند.

حرکت رو به افزایش مصرف سوخت موجب نگرانی شده و این در حالی است که پالایشگران همه هم و غم خود را به کار گرفته‌اند که سقف حداکثری تولید حفظ شود.

اما نباید از یاد برد که در حوزه همین فرآورده استراتژیک یعنی بنزین که موفق شدیم با وارداتش وداع کنیم هنوز بوی آشفتنگی و نیاز به خارج گهگاه به مشام می‌رسد. در نتیجه اگر تغییر رویکردی در حوزه مصرف سوخت صورت نگیرد در آینده نزدیک مجدداً واردکننده انواع سوخت خواهیم شد.

دولت جدید در حوزه مصرف باید ترفندهایی بکاربرد تا به واردات مجدد سوخت و فرآورده نیازی نداشته باشیم.

اما این ترفندها چیست که دولت جدید باید آنها را به طوری جدی در دستور کار خود قرار دهد؟

در حال حاضر به زعم کارشناسان و تئوریسین‌های حوزه پالایش و پخش فرآورده‌های نفتی، مهم‌ترین

موضوع، پایداری توزیع فرآورده و همچنین نگهداشت تولید حداکثری و حفظ بازار صادراتی است.

چنین ثباتی تنها در صورتی اتفاق می‌افتد که ما تولیدی پایدار داشته باشیم و پروژه‌های تعریف شده را سر وقت خود به اجرا برسانیم. متأسفانه تجربه سال‌های گذشته نشان داده وقتی دولتی جابجا می‌شود چنین پروژه‌هایی به امان خود رها می‌شوند و این خود می‌تواند سر رشته کار را از دست مدیران ارشد برهاند. معمولاً همیشه در شروع به کار دولت‌ها، سال اول از دست می‌رود و کسی به این فکر نمی‌کند که چه فرصت مطلوبی را دارد از کف می‌دهد.

قربانی شدن زمان در اجرای طرح‌های مربوط به صنعت پالایش نه فقط در سال آغازین کار دولت‌ها بلکه در سال پایانی نیز بعضاً دیده می‌شود که طبعاً دلایلی کاملاً سیاسی و نخله‌ای دارد! خط فکری‌های سیاست‌زده برخی از مدیران در این بازه‌های زمانی عامل اصلی این زمان‌سوزی آشکار است.

در شرایطی که شرکت ملی پالایش و پخش فرآورده‌های نفتی ایران با ایجاد امکان صادرات، سرعت بخشی به این درآمدزایی در شرایط سخت تحریمی را رقم زده بود، رخداد دیگری شکل می‌گیرد. درست در روزهای پایانی کار دولت دوازدهم سازمان بازرسی کل کشور که نهادی نظارتی است و احکامش برای شرکت‌های دولتی کاملاً لازم‌الاجراست جلوی صادرات را می‌گیرد و به

روش خود این سازمان هم باید به نهادهای بالادست خود پاسخگوی این ممانعت باشد.

داستان شوخی بردار نیست. بنزین همواره پاشنه آشیل اقتصاد ایران بوده است. این موضوع در تحریم‌های سازمان ملل علیه ما که پس از صدور چهار قطعنامه متوالی شورای امنیت سازمان ملل به مرور شدت گرفت، بیش از پیش آشکار شد؛ چراکه قطع واردات بنزین از سوی ایران، مهم‌ترین هدف تحریم‌ها بود. همین اتفاق هم افتاد و هرچند با تولید بنزین بی‌کیفیت در مجتمع‌های پتروشیمی و همچنین سهمیه‌بندی بنزین، مصرف کنترل شد و قطع واردات بنزین، تأثیر زیانبار ناگهانی نداشت، اما مشخص شد چرخه مصرف بالای سوخت و کمبود تولید باید با افزایش تولید بنزین در کشور، روندی دیگر پیدا کند.

ریچارد نفیو، مسئول طراحی تحریم‌های ایران در کتاب هنر تحریم‌ها می‌نویسد: در سال‌های ۲۰۰۹ و ۲۰۱۰ خرد جمعی در واشنگتن ایجاب می‌کرد که اعمال تحریم‌ها بر واردات بنزین ایران و سایر محصولات نفتی و بنزینی، دولت ایران را از پای در آورد. نماینده جمهوریخواه سنا مارک کرک که یکی از طرفداران اصلی تحریم ایران بود در سال ۲۰۱۰ استدلال کرد که قرنطینه بنزین در مورد ایران می‌تواند چنان آثار وخیمی بر ایران داشته باشد که او را متقاعد کند برنامه هسته‌ای‌اش را کنار بگذارد. نفیو تأکید می‌کند که در جولای همان سال، این تحریم تبدیل

به قانون شد اما چه اتفاقی افتاد؟! ایران به جای آنکه بلافاصله امتیاز بدهد، پالایشگاه‌های خود را بازطراحی کرد تا نیاز بنزین داخلی را تأمین کند. نفیو با اذعان به اینکه ایران توانست از این فشار عبور کند، اشاره می‌کند: «واردات بنزین ایران به صورت میانگین سالانه از ۱۳۲ هزار بشکه در روز در سال ۲۰۰۹ به ۳۹ هزار و ۶۰۰ بشکه در سال ۲۰۱۰ رسید. بنابراین علاوه بر سهمیه‌بندی بنزین، طرح بهبود ظرفیت برخی پالایشگاه‌ها هم اجرا شد تا قطع واردات بنزین، تأثیرگذاری کمتری داشته باشد. در این میان گره ماجرا به دست پالایشگاهی می‌توانست باز شود که قرار بود همچون ستاره‌ای در استان هرمزگان در مجاورت خلیج فارس بدرخشد: پالایشگاه ستاره خلیج فارس، پالایشگاهی که البته قرار بود زودتر افتتاح شود اما به دلیل فشار تحریم‌ها و برخی تغییرات و ناهماهنگی‌ها، روند احداث آن طولانی شد.

بی‌شک با به میدان آمدن تولیدات ستاره خلیج فارس این برگ تحریمی غرب علیه ایران عملاً سوخت. ایران تولیدکننده پر حجم بنزینی باکیفیت شد که نه تنها ضعف‌های کمبود را پوشاند بلکه با الگوهای ساختاری‌اش پالایشگاه‌های دیگر ایران را نیز به صرافت انداخت تا تولید با کیفیت بنزین و دیگر فرآورده‌ها را در دستور کار خود قرار دهند و در نهایت نه فقط جشن خودکفایی را رقم بزنند بلکه امکان صادرات این محصولات را هم ایجاد کنند.

حالا بی‌شک وقتی تعادل بین تولید و مصرف داخل و صادرات بهم بخورد صدای پای تأثیرات سهمگین تحریمی مجدداً به گوش خواهد رسید که برای فرار از آن هم باید به آهنگ بد صدای بنزین پرخطر تولیدی مجتمع‌های پتروشیمی گوش کرد. تجربه تلخی که جامعه ایران را برای چند سالی به بدترین وادی‌های عدم سلامت رساند و بسیاری را تا دم مرگ مشایعت کرد. بنزین آروماتیک سایه‌ای سیاه بر آسمان شهرها انداخت که خاطرات تلخ فراموش نمی‌شود و اینک عنقریب است که با بهم خوردن تعادل مذکور، چهره شومش را مجدداً به ما نشان بدهد.

هم اکنون در شرایط پاندمی کرونا روزانه بیش از ۱۰۰ میلیون لیتر بنزین در کشور تولید می‌شود که رقم کمی نیست. حفظ چنین تولیدی نیاز به بسیاری از پیش شرط‌ها و امکانات دارد که همین الان دارد از صنعت پالایش و پخش دریغ می‌شود.

در چنین تولیدی، حدود ۸۰ تا ۸۵ میلیون لیتر از این فرآورده در داخل کشور به مصرف می‌رسد و الباقی امکان صادرات پیدا می‌کند. اگر به هر دلیلی، مصرف، هر روز بیشتر شود- همانطور که دارد می‌شود- کشور با خطر به صفر رسیدن صادرات و از آن بدتر به نیاز وارداتی دچار خواهد شد. بدون تردید برای درگیر نشدن به چنین وضعی مجدداً ایده تولید بنزین آروماتیک از بعضی از زبان‌ها جاری خواهد شد و آنوقت است که باز

سلامت شهروندان با تهدید جدی مواجه خواهد شد. دولت سیزدهم برای اینکه واردکننده بنزین نشود دوره پیش رو دارد. راه اول متنوع کردن سبد سوخت و راه دوم نیز این است که افزایش ظرفیت تولید ایجاد کند که این راه دومی؛ کاری بس سخت و هزینه و زمان‌بر خواهد بود.

برای راه اول تقریباً همه چیز آماده است. مجوز احداث ۷۰۰ جایگاه سی ان جی اخذ شده است. همچنین اجازه هوشمندسازی جایگاه‌ها و تبدیل ۱/۵ میلیون دستگاه خود رو نیز صادر شده است.

اگر همین هوشمندسازی جایگاه‌ها مورد غفلت قرار گیرد مخازن سی ان جی ظرف یکی دوسه سال آینده بشدت خطر آفرین خواهند شد چون بدلیل مستعمل شدن از استاندارد معمول خود بیرون خواهند رفت. پروژه‌های افزایش تولید نیز از دیگر سو باید در دستور کار جدی دولت سیزدهم قرار گیرد. طرح‌هایی مانند مهر خلیج فارس باید در مجاورت و در امتداد ستاره خلیج فارس مورد بهره‌برداری قرار گیرد. همچنین فاز دوم بنزین‌سازی پالایشگاه آبادان نیز باید پیگیرانه دنبال شود، کیفی‌سازی گازوییل پالایشگاه اصفهان باید تکمیل گردد، طرح CCR پالایشگاه تهران نیز باید به بهره‌برداری برسد که تولید این پالایشگاه یورو ۵ شود، طرح ککینگ (کک اسفنجی پالایشگاه بندرعباس و کک سوزنی پالایشگاه شازند) و پالایشگاه میعانات گازی آدیش جنوبی در سیراف که ۶۰ هزار بشکه‌ای است نیز باید هرچه زودتر به احداث برسد و در عین حال پروژه فاز چهارم ستاره خلیج فارس نیز اجرایی شود تا به حداکثر رساندن تولید محقق شود.

در عین حال نباید فراموش کرد که برای توسعه صنعت پالایش، هزینه‌ها ابتدائاً باید به نوسازی، افزایش ظرفیت و در نهایت احداث پالایشگاه‌های میعانات گازی معطوف شود.

قاعده بر این است که اگر بعد از استفاده از ظرفیت‌های موجود پولی باقی ماند باید صرف طرح‌های

افزایش ظرفیت پالایشگاه‌های کشور شود. از آن سو متنوع ساختن سبد سوخت که پیش از ارائه راه اول از آن سخن رفت در عین حال در گرو تولید خودرو کم مصرف داخلی است. باید تیراژ تولید خودروی داخلی کم‌مصرف بالا برود و در امتداد آن سبد سوخت را به سمت استفاده از CNG تقویت کنیم و فرهنگ مصرف مدیریت شود تا مسابقه بین تولید و مصرف پایان یابد.

بنابراین راه اول محتمل‌تر بنظر می‌آید؛ چرا که اگر افزایش ظرفیت تولیدی که با تکیه بر پالایشگاه‌سازی پیش برود - دستکم در شرایط فعلی که خزانه پر قدرتی در کشور وجود ندارد- کاری بس سترگ خواهد برد. اگر بخوایم دنبال پالایشگاه‌سازی برویم، در صورتی که ارز و ریال آن هم فراهم باشد، دستکم باید ۶ سال زمان را سپری کنیم. بنابراین به صرفه است که مصرف خودروها اصلاح و سوخت CNG تقویت شود.

اما پالایشی‌ها یک مشکل دیگر هم دارند که می‌تواند چرخ تولید آنها را کند گرداند. یکی از مشکلات این صنایع، قیمت خوراک است. مثلاً همین امسال مشکل این بود که قیمت خوراک به موقع اعلام نشد و ضمن اینکه خوراک به طور انحصاری از سوی شرکت نفت تأمین می‌شود و این در حالی است که پالایشی‌ها بخش عمده تولید خود یعنی همان ۸۵ تا ۹۰ درصد را به دولت تحویل می‌دهند.

خواهید پیکره صنایع پالایشی تعبیری جز رکود و زیان اقتصادی نخواهد داشت. شایسته نیست ایران با داشتن بالاترین ظرفیت‌های تولید در صنایع پالایش نفت و میعانات گازی به خوابی اینچنین کابوس گونه فرو رود. اگر برای این موضوع فکری نشود صنایع پالایشی با مشکلات عدیده‌ای روبرو خواهند شد که در نهایت کار آنها را به توقف خواهد کشاند. بنابراین حداقل خواسته‌های حوزه پالایش و پخش از دولت جدید این است که به موضوعاتی که ذکر شد اقبال و توجه جدی نشان بدهد.

همه آنچه وزیر جدید با آن روبروست

حریفی چفر، بنام ناترازی تولید و مصرف گاز

بی‌تردید یکی از اصلی‌ترین حریف‌های دولت سیزدهم و شخص وزیر نفت در حوزه گاز حفظ تعادل در تولید و مصرف است. شاید پیش از این، همه تلاش گازها در این بود که گازرسانی روستایی و شهری را به حد اعلاي خود برسانند که بد و خوب، بالاخره چنین کردند و صرف‌نظر از عیب و ایرادی که همچنان بر نحوه عملکردشان مترتب است و نقد و بررسی‌اش فرصتی دیگر می‌طلبد اکنون چندی است مشکل دیگری در بخش گاز بروز کرده که به هیچ وجه نمی‌توان نسبت به آن کاهلی و بی‌توجهی نشان داد.

منابع تولید از میدان‌های بزرگ گازی مانند پارس جنوبی محدودیت دارد؛ اما دهان مصرف گاز همچنان گشاده‌تر می‌شود و اشتباهی سیری‌ناپذیر مصرف دست از سر کشور برنمی‌دارد.

در همین فصل سرد سال گذشته تقریباً به اندازه کل تولید، گاز مصرف شد. این نشانه خوبی برای مدیران ارشد گازی کشور نخواهد بود و بی‌شک چالشی است که تمام قد در برابر این مدیران قد علم کرده است.

اهل نظر معتقدند اگر با همین فرمان پیش برویم بزودی نیاز گازی روزانه ما ۱۱۰۰ میلیون مترمکعبی خواهد شد.

این بدان معناست که پیش از این دانسته یا ندانسته برای هرچه تولید می‌کنیم تقاضا ایجاد کرده‌ایم. این شیوه حالا دیگر به نقض غرض تبدیل شده است و باور کردنی نیست که با چنین رویکردی یکی از بزرگترین دارندگان مخازن گازی جهان تنها توانسته برای مصرف خود اندیشه کند و به ناچار سهمی از بازار تجارت و صادرات جهانی گاز ندارد.

تولید و شیرین‌سازی گاز درحالی یکسره در بخش خانگی به مصرف می‌رسد که صاحب‌نظران را به نگرانی واداشته که عنقریب است کشور مجبور به وارد کردن گاز از همسایگان شود که خود به تجربه سالیان پیش از این، قصه‌ای پر آب چشم است.

قاعده بی‌قاعده سوزاندن انرژی در ایران کار را به جایی رسانده که در فصول سرد هرچه تولید شده به مصرف می‌رسد و چیزی باقی نمی‌ماند.

این رشد ناموزون، دولت جدید را به چالشی بزرگ دعوت خواهد کرد به گونه‌ای که تا کمتر از دو سال دیگر تراز گاز ایران بهم خواهد خورد.

داده‌های اطلاعاتی نشان می‌دهد که از مجموع تولید گاز متان، حدود ۷۵ درصد آن در بخش خانگی و تجاری،

حدود ۱۲ درصد در نیروگاه‌ها و حدود ۱۳ درصد در صنایع اصلی و برای تزریق به میدان‌های نفتی و صادرات، مصرف می‌شود؛ این در حالی است که اُفت فشار تولیدی، سهم صنایع اصلی و نیروگاه‌ها را کمتر می‌کند تا مصارف خانگی با مشکل روبه‌رو نشود.

همین آمارها بیانگر این نکته است که هم‌اکنون مجموع (ظرفیت) تولید گاز غنی در ایران ۹۳۰ میلیون مترمکعب در روز است (مستولان به تازگی از اعدادی بزرگ‌تر هم سخن گفته‌اند) که از این مقدار ۸۳۰ میلیون مترمکعب (معادل پنج میلیون بشکه نفت خام)، گاز متان است که به شبکه خطوط لوله گاز طبیعی تزریق می‌شود. به‌طور میانگین روزانه ۶۱۵ میلیون مترمکعب گاز در بخش خانگی و تجاری مصرف می‌شود. حدود ۹۰ تا ۱۰۰ میلیون مترمکعب گاز نیز روزانه در نیروگاه‌ها مصرف می‌شود و مابقی گاز در صنایعی همچون سیمان، فولاد، پتروشیمی و... به مصرف می‌رسد و بخشی هم برای تزریق به میدان‌های نفتی و همچنین به صادرات، اختصاص دارد.

در حال حاضر اتفاق نظر بر این است که به طور عمده سرفصل‌هایی مانند نبود عزم جزم برای ذخیره سازی گاز برای استفاده در روز مبادا، عدم تحقق افزایش حجم صادراتی گاز با وجود تصریح سیاست‌های کلی اقتصاد مقاومتی و سند چشم‌انداز، سیاست‌مندی بی‌حساب و کتاب و نامناسب در بخش تولید و در مقابل آن در حوزه مصرف، بی‌تفاوتی نسبت به تکمیل زنجیره ارزش افزوده

در این صنعت، بی‌سیاستی در خصوص موضوع حجم گاز صادراتی، کاهلی کردن در فرهنگ‌سازی مصرف گاز به جای سوخت‌های فسیلی مایع و سنتی، قیمت‌گذاری غیر واقعی خوراک برای تحویل به پتروشیمی‌ها که معضل سیری‌ناپذیری اشتباهی برخی واحدها به این ارزان‌فروشی را رقم زده است، توسعه نیافتن جایگاه‌های عرضه گاز طبیعی فشرده شده در کشور و بی‌خیالی در مقابل اندیشه‌ورزی برای تزریق گاز بیشتر به میدان‌های نفتی که حفظ و نگهداشت تولید را محقق سازد، عمده مشکلاتی است که صنعت گاز حواله دولت سیزدهم می‌کند.

یکی از موضوعات مهم که پیشتر عنوان شد همین موضوع ناترازی در تولید و مصرف است. منفی بودن تراز گازی، مدیران را با مشکلات خاصی روبرو خواهد کرد.

پیش از این برخی از صاحب‌نظران در گفت‌وگوهای مطبوعاتی خود به این موضوع اشاره کرده بودند که این منفی‌بودن تراز گاز کشور تا پس از سال ۱۴۰۴ نیز ادامه خواهد یافت تا اینکه در سال ۱۴۱۰ به دلیل به ثمر رسیدن پروژه‌های افزایش تولید گاز از میدان‌های جدید گازی، دوباره مثبت شود.

طبق برآورد شورای عالی انرژی برای افزایش تولید گاز از میدان‌های جدید به سرمایه‌ای معادل ۵۰ میلیارد دلار نیاز است که تنها در صورت جذب این سرمایه، اهداف تولیدی محقق خواهد شد؛ این در حالی است که افزایش تولید از میدان‌های گازی کشور با ابهام‌ها و چالش‌هایی

روبه‌رو است. مثلاً این پرسش مطرح خواهد شد که این افزایش تولید از محل توسعه کدام میدان‌های گازی محقق خواهد شد؟

و تازه پرسش بعدی این است که کدام سرمایه‌گذاری در این شرایط توانایی چنین ریسکی را دارد؟ حتی خود دولت هم نمی‌تواند به این راحتی چنین حجمی از سرمایه را برای افزایش تولید از میدان‌های گازی جدید به کار بیاورد.

عقلای صنعت گاز معتقدند: تراز گازی کشور در سال ۱۴۲۰ بهم خواهد خورد و مصرف از تولید به شکلی معنا دار پیشی خواهد گرفت؛ چرا که میزان این مصرف طبق برآوردها به ۱۱۱ میلیون متر مکعب در روز خواهد رسید و تولید را پشت سر خواهد گذاشت.

اگر خوش‌بین باشیم با تکیه بر اجرای احتمالی پروژه‌های افزایش تولید برای بازه ای ۱۰ ساله یعنی بین سال‌های ۱۴۱۰ تا ۱۴۲۰ قادر خواهیم شد تولید و مصرف را با هم متعادل کنیم؛ اما همانطور که پیش‌تر گفتیم اگر قصه مصرف بر همان سیاق باشد که تا الان بوده مجدداً تولید از مصرف عقب خواهد افتاد و ما مدام در این چرخه باطل مشغول فرصت‌سوزی خواهیم بود.

برای در نغلطیدن به چنین وضعی لازم است دولتمردان حوزه نفت و گاز برخی از مسائل مهم را در نظر بیاورند. اول این که ضروری است برنامه‌ریزی افزایش تولید از محل میدان‌های گازی بیان شود. میدان مشترک گازی پارس جنوبی در حد خودش توسعه یافته و صرفنظر از بعضی از بخش‌ها مانند فاز ۱۱، تقریباً دارد با تمام ظرفیت گاز تولید می‌کند و در این راه تا جایی پیش رفته است که افت فشار در برخی از نقاط آن به عینه دیده می‌شود که طبعاً کاهش تولید را در پی خواهد داشت. برخی رسانه‌های تخصصی در این باب نوشته اند یکی از راه‌های برون رفت از چنین وضعی این است که برنامه‌ریزی مناسبی برای افزایش تزریق گاز به میدان‌های نفتی وجود داشته باشد؛ به‌طوری که افزایش ضریب بازیافت از این میدان‌ها، در برنامه مهم‌ترین سیاست‌های کلان صنعت نفت قرار بگیرد.

افزایش چشمگیر سهم خانگی از مصرف گاز طبیعی پیش‌بینی شده است، در حالی که مصرف بخش صنایع اصلی و غیرعمده، کشاورزی و مشابه آنها که نقش اساسی در افزایش تولید ناخالص داخلی و متعاقب آن، افزایش زنجیره ارزش افزوده دارند، کم‌وبیش رشدی نخواهند داشت، به بیان دیگر، پیش‌بینی‌های حاصل از برنامه‌ریزی‌های دولت نشان می‌دهد در سال‌های آینده و همچنین در دو دهه آتی، به جای اینکه گاز در مسیر حداکثرسازی ارزش افزوده و همچنین افزایش بهره‌وری قرار گیرد، به عنوان سوخت در بخش‌های خانگی، تجاری و بخش‌های کمتر مولد اقتصادی مصرف خواهد شد. بنابراین وقتی می‌گوییم گاز به عنوان سوخت در بخش‌هایی به مصرف می‌رسد که در پی آن تولید

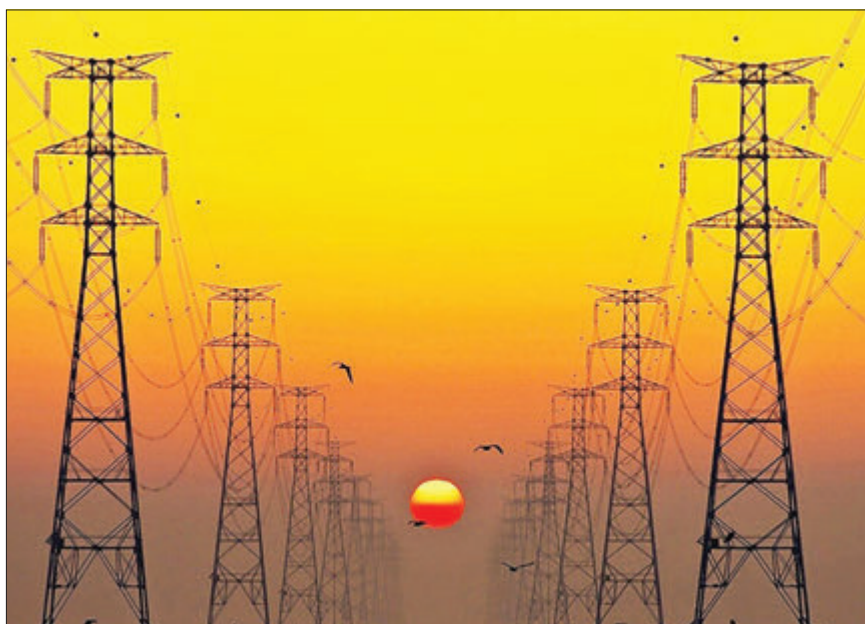
چندانی ایجاد نمی‌شود به خودی خود پاسخ خویش را گرفته‌ایم. بیهوده نیست اگر بگوییم دولت سیزدهم با فرا رسیدن زمستان امسال اولین و چه بسا مهم‌ترین چالش خود را با گاز تجربه خواهد کرد. چرا که از سال گذشته به این سو هیچ اتفاق درخوری در حوزه تولید انرژی رخ نداده که با تکیه بر آن بتوان فرصتی برای نفس تازه کردن صنعت گاز متصور شد. و این در حالی است که بخش‌های دیگری انرژی مانند برق همین امسال تابستان ضعف‌های پی در پی خود را با قطعی‌ها و خاموشی‌ها به همه شناساندند و معلوم نیست در فصول سرد هم بتوان روی حمایت آنها برای مصرف

افزایش چشمگیر سهم خانگی از مصرف گاز طبیعی پیش‌بینی شده است، در حالی که مصرف بخش صنایع اصلی و غیرعمده، کشاورزی و مشابه آنها که نقش اساسی در افزایش تولید ناخالص داخلی و متعاقب آن، افزایش زنجیره ارزش افزوده دارند، کم‌وبیش رشدی نخواهند داشت

کمتر گاز حساب چندانی باز کرد. شاید و تنها شاید به کارگیری روش‌های کارآمد و کارگشا درباره مدیریت بهینه تولید و مصرف بتواند تا حدودی وضعیت بغرنج پیش رو را در اذهان مدیران سبک‌تر کند؛ اما تجربه نشان داده این اتفاق به این سادگی‌ها نمی‌افتد. اینک وزیر جدید در نخستین روزهای شروع به کار خود یکی از دغدغه‌های بزرگ تیم همکاری‌اش را در همین موضوع متمرکز کرده و گفته قصد دارد این تراز ناهمگون را به لطایف‌الحیل به سوی ثبات و آرامش سوق دهد.

جواد اوجی خود سال‌ها سکandar شرکت ملی گاز ایران بوده است و دستکم در حوزه توزیع تجربه‌هایی دارد که می‌تواند در این امر به او کمک کند. اما موضوع ناترازی تولید و مصرف گاز مساله‌ای نیست که فقط به شرکت ملی گاز ایران ختم شود و امری است که بیش از این شرکت باید در بدنه وزارت نفت و همچنین شرکت معظم ملی نفت ایران برایش تصمیم‌سازی شود. آنچه دولت سیزدهم باید به آن توجه کند حقایق صریح و بی‌واسطه‌ای است که به شکلی برهنه خود را به رخ می‌کشند. اکنون زمان آن گذشته است که خیال کنیم سرفصل‌هایی مانند افزایش تولید ۱۵۵ درصدی گاز شیرین در پارس جنوبی، افزایش ۱۴۳ درصدی تولید اتان پالایشگاه‌های این منطقه، افزایش ۳۳۷ درصدی پروپان تولیدی و افزایش ۸۷ تولید میعانات گازی بخودی خود می‌تواند ما را شاد کند. این توفیقات به خودی خود مشکلی از مشکلات گازی ما برطرف نکرده است چون الگوی مصرف انرژی در کشور ما قاعده و سبک و سیاق مشخصی ندارد جز مصرف بیشتر و بیشتر هر روزه. اینکه بنشینیم و دل خوش کنیم به این قصه‌های جذاب که پارس جنوبی گنجی معادل ۱۵۵ هزار و ۹۹۲ تن طلا را در خود جای داده است حالا دیگر نه بدر دنیا می‌آید و نه به کار عاقبت ما می‌آید. صنعت گاز ایران اینک به تعقل و تفکر و برنامه‌ریزی هوشمندانه نیاز دارد. زمان شور و شعار گذشته است. مصرف بی‌رویه منابع بی‌آنکه نتیجه در خوری برای خلق ارزش افزوده رقم زده باشد کار را به ناکجا آباد رسانده است. اینک اقتصاد کشور به نهایت شکنندگی خود رسیده است. باید برای گاز هم هرچه زودتر دست به کار شد وگرنه فردا دیر است. خیلی خیلی دیر است.

نوش داروی نجات صنعت برق همچنان در دست بخش خصوصی

نبود دوراندیشی در حوزه زیرساخت‌های تولید برق و انحصار دولتی در بازار برق تولیدی به مثابه دوتیغه یک قیچی بودند که در سال‌های گذشته آینده صنعت برق ایران را رقم زدند. آینده‌ای که پیش از این آگاهان نسبت به آن هشدارهای مداوم داده بودند.

در شرایطی که فعالان صنفی صنعت برق سال‌ها و سال‌هاست درباره وضع بد تولیدکنندگان بخش خصوصی این صنعت هشدارهای لازم را دادند نهادهای حاکمیتی مانند وزارت نیرو با تصدی‌گری پیوسته و مداوم خود مشکلات آنها را بیشتر و بیشتر کردند و این روش ناصحیح حالا منجر به ضرر و زیان بخش قابل توجهی از کنشگران حوزه تولید تجهیزات و نیروی برق و در عین حال اعمال خاموشی‌های مکرر شده است.

تکرار مشکلاتی که صنعتگران حوزه برق طی سال‌های گذشته با آن روبرو بوده‌اند به نظر بی‌فایده است و تا تصدی‌گری و انحصار از سر این صنعت برداشته نشود کشور ما مدام درگیر تنش‌های برقی خواهد بود. اما رها نشان می‌دهد که ۱۵۰ هزار اشتغال مستقیم، ۲۰۰۰ بنگاه اقتصادی بزرگ و کوچک و متوسط فعال، سهم یک درصدی از تولید ناخالص داخلی، سهم ارزش افزوده بخش تولید، انتقال و توزیع از کل ارزش افزوده صنعت برق به میزان ۵۶ درصد و سهم بخش تولید تجهیزات برقی ۴۴ درصد بوده است.

۱۰ هزار میلیارد تومان میزان مطالبات بخش خصوصی از وزارت نیرو است و این در حالی است که تنها با تخصیص ۱۰۰۰ میلیارد تومان به سازندگان و پیمانکاران کوچک و متوسط امکان نجات تمامی شرکت‌های کوچک و متوسط فعال صنعت برق ناشی از مطالبات معوق فراهم خواهد شد. این موضوعی است که صنعتگران برق بارها طی بیانیه‌ها و یا نشست‌های مطبوعاتی خود به آن اشاره کرده‌اند. اینک همگان می‌دانند که سرمایه‌گذاری در صنعت برق مبحثی بسیار جدی است و کاهش این مقوله در سال‌های گذشته شرایط فعلی را به وجود آورده و ثبات در این صنعت را بهم زده است.

سرمایه‌گذاری در صنعت برق از ۶/۵ میلیارد دلار در سال ۱۳۸۵ به ۶۳۰ میلیون دلار در سال ۹۹ رسیده است و این در حالی است که تعداد قراردادهای متوقف در حوزه توزیع بیش از ۳۰۰ قرارداد و تعداد قراردادهای متوقف در حوزه انتقال نیز به بیش از ۱۰۰ قرارداد رسیده است. از سوی دیگر در حالی که بخش خصوصی تولیدکننده برق از سال‌ها پیش از وزارت نیرو خواسته

بود به مشکلات بخش خصوصی نیروگاهی توجه ویژه داشته باشد تا در آینده، کشور با مشکل خاموشی‌ها روبرو نباشد اما این نهاد با دفع‌الوقت در موضوع مذکور و بی‌توجهی به معادله عرضه و تقاضا در تولید برق شرایط فعلی را بوجود آورد.

تولیدکنندگان برق بخش خصوصی می‌گویند دولت باید توجه کند که موضوع خاموشی‌ها بسیار جدی است و بی‌توجهی به آن می‌تواند کشور را در سال‌های آینده هم با چالش روبرو کند.

آنچه مسلم است این است که مسئله کمبود برق از قبل کاملاً قابل پیش بینی بود و این نکته ای بود که از سال‌ها پیش تولیدکنندگان برق در بخش خصوصی در مورد هشدارهای فراوانی داده بودند.

کشور در برنامه ششم تنها ۱۲ هزار مگاوات نیروگاه به شبکه اضافه کرد و این در وضعی به وقوع پیوسته است که بخش خصوصی تمایلی به سرمایه‌گذاری جدید نداشته و طبیعی است که امسال و سال‌های آینده با کمبود مواجه شده و خاموشی‌ها آغاز شود.

فعالان تولید برق پیش از این اعلام کرده بودند که ۲۰ سال پیش در یک پژوهش در خصوص خاموشی‌ها دریافت‌اند که برای هر کیلووات ساعت خاموشی ۲ دلار زیان بوجود می‌آید و در همان سال‌ها در کشورهایی مانند آمریکا این میزان ۹ دلار بوده است. حال می‌توان اینطور ارزیابی کرد که اگر همان ۲ دلار

را مبنا قرار دهیم و فرض را بر این بگذاریم که مقدار خاموشی‌ها ۵ ساعت و حدود ۵ هزار مگاوات باشد در هر هفته ۲۵۰ میلیون دلار و در سال حدود ۲ میلیارد دلار ضرر خواهیم کرد. دولت سیزدهم اگر به همین موضوع توجه نشان بدهد در عین حال متوجه ریشه‌دار بودن قضیه خواهد شد و دیگر نمی‌تواند مانند دولت‌های پیشین با کاهلی از کنار آن بگذرد.

چاره‌اندیشی برای برون رفت از این وضعیت در کوتاه مدت کار سختی است اما در این وضع پیش از هر چیز باید واحدهایی که به هر دلیلی تعطیل یا راکد بوده و در عین حال در اختیار وزارت نیرو نبوده‌اند را فعال کرد و یا مثلاً در وزارت نیرو و وزارت نفت امکاناتی در خصوص تولید برق اضطراری ایجاد شود و بخشی از صنایع به تولید برق بپردازند تا لزوماً مجبور نباشیم همین ۵ تا ۶ هزار مگاوات برق آنها را هم قطع کنیم.

چاره کار برای برون رفت از مساله کمبود برق و خاموشی‌ها در دراز مدت این است که به سرمایه‌گذاری بخش خصوصی بها داده شده و موانع پیش روی تولیدکنندگان را مرتفع کنند و یا به راهکارهایی مانند تسهیل در تبدیل نیروگاه‌های ساده به سیکل ترکیبی روی بیاورند. در این میان توجه ویژه به تولیدکنندگان برق تجدیدپذیر هم می‌تواند به حل مشکل کمک کند.

اشتباهات محاسباتی در حوزه تولید برق آبی‌ها هم مبین این نکته است که در کشوری که منابع آبی

این گونه سدها عموماً از رودخانه‌های فصلی تامین می‌شود و اولویت اصلی و عمومی این سدها تامین آب شرب یا کشاورزی است نباید روی تولید برق آنها حساب خیلی ویژه باز می‌کردند.

تجربه نشان داده است وزارت نیرو در سال‌های اخیر به دنبال مدیریت تقاضا رفته و اهمیت بیشتری برای آن قائل شده است. به خصوص در سال‌های اول وزیر نیرو اعلام کرد که دولت‌های قبلی اشتباه کردند و باید تمرکز روی مدیریت تقاضا باشد اما باید گفت که نمی‌توان روی این مساله به شکلی قطعی فکر کرد. اگر سرمایه‌گذاری در نیروگاه‌ها صورت نگیرد و تولید افزایش پیدا نکند با چالش مواجه خواهیم بود. وزارت نیرو مسئول تامین برق کشور است. مدیریت مصرف معمولاً در کشوری مانند ایران شرایط ویژه‌ای دارد و نمی‌توان با اتکا به ابزارهای کاهنده مصرف آن را مدیریت کرد. باید به این موضوع نیز توجه کرد که به دلیل تحریم بخش قابل توجهی از صنایع متوقف شده است که اگر این صنایع نیز روی کار آیند قطعا بخش برق پاسخگوی نیاز نخواهد بود. تاکید وزارت نیرو روی مدیریت تقاضا است اما نمی‌توان با مدیریت تقاضا به طور صرف مشکلات صنعت برق را برطرف کرد. ما بی‌شک در سال‌های آینده نیز گرفتار همین مشکلات خواهیم بود و باید گفت با احوالات فعلی صنعت برق در سال‌های ۱۴۰۱ و ۱۴۰۲ نیز گرفتار کمبود انرژی الکتریکی خواهیم بود.

تولیدکنندگان بخش خصوصی برق معتقدند که مشکل اصلی حوزه انرژی در کشور پرداخت سوپسید از سوی دولت است. آنها تاکید دارند که این سوپسید مانند خون‌رسانی به کسی است که جلوی خونریزی‌اش گرفته نشده و بنابراین مشکل را برای همیشه حل نخواهد کرد. هشدارهای بخش خصوصی در این زمینه جدی گرفته نشد. بخش خصوصی که می‌توانست مشاور خوبی در این میان باشد کنار گذاشته شد و از آن پس مشکلات یکی یکی بروز کرد.

حالا نیز مشخص شده که درآمدهای وزارت نیرو از محل صادرات برق همچنان باری از مشکلات بخش خصوصی برنمی‌دارد و این در حالی است که اگر فقط ۳۰ درصد این درآمد صادراتی از سوی خود دولت به اقساط بانکی پرداخت می‌شد سرمایه‌گذاری بخش خصوصی نیز مطابق آن تقویت می‌شد و سرمایه‌گذار این بخش با فراغ بال به سراغ تولید برق در کشور می‌رفت و این مشکلات فعلی هرگز بوجود نمی‌آمد. همانطور که گفته شد متأسفانه انحصارگری دولتی و گرفتن حق حیات از تولیدکنندگان بخش خصوصی، مشکلات بوجود آمده فعلی را ایجاد کرده که بالطبع در سال‌های آینده هم ادامه خواهد داشت. در دیگر سو در عرصه صنعت برق ایران نیز بخش خصوصی هرگز در سال‌های گذشته به بازی گرفته نشده است.

روند نزولی سرمایه‌گذاری با روند نزولی نرخ رشد افزایش ظرفیت نیروگاهی کشور هم همخوانی دارد. از طرفی روند رشد تقاضا در دهه گذشته صعودی بوده و به طور متوسط ۵ درصد رشد داشته است. این در حالی است که روند رشد ظرفیت تولید برق کشور در ده سال گذشته به طور متوسط نزولی بوده و متوسط رشد آن ۳ درصد بوده است. این تفاوت نرخ رشد منجر به شکاف عرضه و تقاضا می‌شود که در نتیجه آن حجم عرضه برق از حجم تقاضای برق جا مانده و منجر به خاموشی می‌شود.

در خصوص استخراج غیرقانونی رمز ارزها که به عنوان عامل بروز خاموشی‌های ابتدای سال ۱۴۰۰ مطرح شده است، باید گفت اگر چه به دلیل نبود اطلاعات دقیق، نمی‌توان مبتنی بر داده استدلال کرد، ولی می‌توان مدعی شد که موضوع رمز ارزها نمی‌تواند عامل اصلی باشد؛ چرا که شکاف بین عرضه و تقاضای برق روندی داشته است که از سال‌های قبل وجود داشته است و بدون ظهور رمز ارزها (چه قانونی چه غیرقانونی)، پدیده خاموشی بازهم مشاهده می‌شده است.

آنچه مشخص است این است که ریشه بسیاری از مشکلات امروز صنعت برق به سه موضوع اصل اصلاح ساختار اقتصادی برق، نظام حقوقی و قراردادی و حمایت از تولید داخل و اهمیت به بخش صادرات برمی‌گردد. اصلاح رژیم حقوقی و قراردادی در گرو، اجرای قرارداد تیپ و حل معضل قراردادهای متوقف خواهد بود.

بی‌توجهی به این موضوعات می‌تواند معضلات برق ایران را تبدیل به بارخاطر دولت سیزدهم کند. بی‌شک ظهور یک ادبیات جدید در حوزه صنعت برق می‌تواند تا حدود زیادی جبران مافات ایجاد کند. تجربه سالیان پیش نشان داده همچنان همین بخش خصوصی است که نوش داروی نجات صنعت برق را در دست دارد.

ابرچالش‌های صنعت برق ایران را در سرفصل‌هایی همچون قیمت‌گذاری برق، کسری بودجه و کاهش سرمایه‌گذاری همچنان باقی مانده و برای رفع آن فکر پکری نشده است. مشکلاتی همچون تعدیل نشدن و همچنین توقف قراردادهای، انباشت بدهی به بخش خصوصی و معضلات پایداری شبکه و ناترازی و مواردی همچون پایش و نگهداری و تعمیرات تاسیسات، کمبود تولید و فرسودگی شبکه برق کماکان ادامه یافته است.

مشکلات زنجیره تامین و صادرات برق هم در عناوینی چون چالش دسترسی به مواد اولیه از صنایع بالادستی، توسعه فناوری و خرید ساخت داخل، کاهش صادرات تجهیزات و خدمات مهندسی حضوری اجتناب‌ناپذیر داشته است. به همین خاطر است که سرریز این مشکلات در نهایت در خاموشی‌ها بروز کرده است. نرخ رشد ظرفیت نیروگاهی کشور از ۱۳۸۹ تا ۱۳۹۹ به طور کلی نزولی بوده و از ۸/۸ درصد در سال ۱۳۸۹ به ۲/۲ درصد در سال ۱۳۹۹ کاهش یافته و رشد

تولیدکنندگان بخش خصوصی برق معتقدند که مشکل اصلی حوزه انرژی در کشور پرداخت سوپسید از سوی دولت است. آنها تاکید دارند که این سوپسید مانند خون‌رسانی به کسی است که جلوی خونریزی‌اش گرفته نشده و بنابراین مشکل را برای همیشه حل نخواهد کرد

متوسط سالانه در ده سال گذشته ۳ درصد بوده است. در ۵ سال اخیر سهم بخش تولید از مجموع سرمایه‌گذاری انجام شده، حدود ۱۵ درصد بوده است. معادل ارزی سرمایه‌گذاری انجام شده نشان می‌دهد که روند سرمایه‌گذاری در صنعت برق از سال ۱۳۸۷ نزولی شده و از ۶/۵ میلیارد دلار در سال ۱۳۸۷ به ۰/۶۳ میلیارد دلار در سال ۱۳۹۹ رسیده است. این

ضرورت نیالودن کسوت صنعت پتروشیمی به نحله‌های فراموشی شدنی سیاسی

اگر با روی کار آمدن دولت سیزدهم برای دولتیان صبحی دیگر دمیده است برای فعالان صنعت پتروشیمی نیز آفتابی دیگر طلوع کرده است که می‌تواند برای آنها موجی از امیدواری‌های تازه‌ای پدید بیاورد که با خیال تکیه بر آن، خواسته‌ها و مطالبات خود را از نهادهای حاکمیتی طلب کنند.

فعالان صنعت پتروشیمی به مانند بسیاری از صنایع دیگر همچنان در پی برآورده شده آمالی هستند که به تعبیر خودشان سال‌هاست در جستجو و تحقق آن هستند اما هربار با دولتی مواجه می‌شوند که یا این خواسته‌ها را درک نمی‌کند و یا اجرایش را جدی نمی‌گیرد و یا اساساً توانایی حکمرانی ندارد و از پس قدرتهای غیر بر نمی‌آید و لاجرم شرایط آنها را تمکین می‌کند.

آنها معتقدند تصدی‌گری ارگان‌های حاکمیتی در صنایع پایین دستی و بالادستی پتروشیمی کابوسی است که از این صنعت دست بردار نیست و تا وقتی وجود دارد کار بخش خصوصی صنعت پتروشیمی به سامان نخواهد رسید.

ایجاد ظرفیت‌های صادراتی برای صنعت پتروشیمی نیز یکی دیگر از آرزوهای این فعالان است؛ اما افسوس که این موضوع تنها زمانی امکان تحقق دارد که روابط با دیگر کشورها به شکلی طبیعی برقرار باشد تا بازارهای هدف رغبت خود برای خرید محصولات پتروشیمی ایران را نشان دهند. این موضوع وقتی اتفاق بیافتد ترس و بیم از دست دادن منابع هیدروکربوری که بصورت خام فروخته می‌شود نیز پایان خواهد یافت.

ثابت برند و شناسنامه‌دار شدن محصولات پتروشیمی ایران مقوله‌ای است که بسیاری برای زینت بخشی به کلام خود از آن سود می‌برند اما در عمل پتروشیمی ایران انطور که باید و شاید از این مزیت برخوردار نمی‌شود.

بسیاری تصور می‌کنند که چون ایران به عنوان یکی از بزرگترین دارندگان گاز در دنیا شناخته می‌شود پس می‌توان نفت و گاز و پتروشیمی آن را بخودی خود یک مزیت و در نهایت یک برند حساب کرد. در حالی که اصلاً چنین نیست. کوچکترین کشورهای عربی اطراف که از قضا مخازن خدادادی ما را ندارند هم اکنون به سرآمدان پتروشیمی بازار تبدیل شده‌اند.

آرامکوی عربستان با حفظ تعادل در تولیدهای پالایشی‌اش آنچنان تسلط بر تولید محصولات پتروشیمی پیدا کرده است که پالایشگاه‌هایش بدون اجازه مدیریت مرکزی آب نمی‌خورند. به عبارت دیگر پتروپالایشگاه‌های

عربستان یکسره در خدمت تولید حداکثری فرآورده نفتی / محصول پتروشیمی قرار گرفته‌اند تا بالاترین ارزش افزوده را برای این صنعت ایجاد کنند.

حتی خود فعالان صنعت پالایش معتقدند که باید در صنعت پتروشیمی باید تمایل خود را به سوی طرح‌های پایین‌دست ببریم تا تکمیل زنجیره پتروشیمی به شکل حقیقی محقق شود. در عین حال ما باید باور کنیم که باید پروژه‌های مرتبط با نیازهای جهانی را تعریف و تامین کنیم و الزام اشتغال‌زایی اولویت سرمایه‌گذاری نباشد.

دولت سیزدهم باید با پافشاری روی افزایش ظرفیت تولید نفت خام، به سمت تولید محصولات و مصنوعات پتروشیمی و فرآورده‌های سوختی به‌منظور ایجاد ارزش افزوده بیشتر حرکت کند. وزیر نفت دولت جدید و به طور خاص معاون او در امور پتروشیمی باید برای تحقق این هدف هوشمندانه همسو با افزایش تولید نفت، تکمیل زنجیره ارزش و حضور در بازارهای جهانی را هدف‌گذاری کند. چاره‌ای نیست چون در شرایط فعلی، این رویکردی اساسی است که باید دنبال شود.

تقاضای جهانی موضوعی است که نباید از آن غافل شد. بانک‌های خارجی را باید به این سو سوق داد تا نقش فاینسرها را بازی کنند که بخش خصوصی نفت و گاز مشارکتی حداکثری پیدا کنند.

به باور این فعال صنعت نفت، باید تقاضاهای جهانی را ارزیابی کرده و بانک‌های خارجی را به عنوان فاینسرها در

کنار بخش خصوصی نفت و گاز مشارکت دهیم.

پیش از این معاون وزیر نفت و مدیرعامل شرکت ملی صنایع پتروشیمی، تاکید کرده بود که دسترسی به خوراک‌های متنوع، مهمترین مزیت ایران برای توسعه صنعت پتروشیمی است و تا سال ۱۴۰۴ با بهره‌برداری از طرح‌های جهش سوم، معادل ۲.۳ میلیون بشکه نفت خام در روز به عنوان خوراک در این صنعت مصرف خواهد شد. محمدی با بیان این که صنعت پتروشیمی کشور سربلندتر، پویاتر و با صلابت‌تر از همیشه در حوزه تولید پایدار، تامین خوراک صنایع پایین دستی و صادرات و ارزآوری نقش خود را ایفا می‌کند، اظهار کرده بود که در سال ۹۹ حدود ۴۰ میلیون تن خوراک معادل یک میلیون بشکه در روز به ارزش ۶ میلیارد دلار از صنعت نفت دریافت کردیم که در ۶۷ مجتمع پتروشیمی مورد استفاده قرار گرفت و با بهره‌برداری از طرح‌های جهش سوم در سال ۱۴۰۴، این رقم به معادل ۲.۳ میلیون بشکه نفت خام در روز افزایش خواهد یافت. اگر گفته‌های معاون وزیر نفت دولت دوازدهم را فصل‌الخطاب قرار دهیم و مینا را بر صداقت وی بگذاریم و گفته‌های او را مورد تایید قرار دهیم باید بدانیم که این اتفاق در صورتی ایران را در صنعت پتروشیمی موفق‌تر خواهد کرد که این روند ادامه داشته باشد و با آمدن دولت و مسئول ارشد جدید حوزه پتروشیمی کشور تغییر و تحولات باعث سکون این روند نشود. هم اکنون گفته شده که پارسال ۲۵ میلیون تن به

ظرفیت پتروشیمی کشور اضافه شده و ۳۴ میلیون تن محصول نهایی قابل فروش نیز به تولید رسیده که ۱۵ میلیارد دلار درآمد به همراه داشته است.

بدون تردید پاندمی کرونا در این بازه زمانی کندی‌ها و ضرر و زیان‌هایی خاص را هم به دنبال داشته ولی به تعبیر معاون وزیر نفت با وجود محدودیت‌های ناشی از کرونا در سال ۹۹، اهداف توسعه‌ای صنعت پتروشیمی به طور صددرصدی محقق شده است.

مسئولان بلند پایه پتروشیمی کشور می‌گویند در حال حاضر ۵۰ طرح فعال در صنعت پتروشیمی دارد که از مهر سال جاری آغاز تا پایان سال به بهره‌برداری می‌رسند و ظرفیت تولید صنعت پتروشیمی را به ۱۳۵ میلیون تن در سال افزایش خواهند داد. همچنین تاکید می‌شود که با تکمیل طرح‌های جهش دوم، بهره‌برداری از طرح‌های جهش سوم و به شکلی خوشبینانه تحقق طرح‌های راهبردی در گام چهارم توسعه هوشمند صنعت پتروشیمی، دستیابی به درآمد ۵۰ میلیارد دلاری در افق ۱۴۰۶ قابل تحقق است.

برخی بر این باورند که اساسا ترسیم افق‌هایی به نام جهش دوم و سوم از سود دولت پیشین اغراق‌آمیز است؛ اما واقعیت این است که به هر حال این حرکت شروع شده و نمی‌توان آن را نیمه‌کاره به حال خود رها کرد. اتفاق شومی که سال‌ها پیش تحت عنوان خصوصی‌سازی پتروشیمی افتاد باعث شد بسیاری از طرح‌ها و ایده‌ها به حال خود رها شوند و پتروشیمی کشور مانند لحافی چهل تکه برای هربخش یک ساز بزند و افسار مرکزیت‌گرایی هم از کنترل NPC بعنوان

نهاد متولی سامان‌دهی به صنایع پتروشیمی در محاق قرار گیرد. حال نمی‌توان حرکتی که به نام جهش دوم و سوم (وقاعدتا جهش چهارم) راه افتاده است را نادیده گرفت و آن را به کناری نهاد. هر اتفاقی که در پتروشیمی کشور در حوزه توسعه بیافتد بی‌شک یک سر آن به جهش‌های دوم و سوم و چهارم بر خواهد گشت. در عین حال این لباسی که برای صنعت پتروشیمی کشور در سال‌های اخیر از سوی نهادهای حاکمیتی دوخته شده قرار است در گام چهارم سه بخش طرح‌های خوراک ترکیبی، طرح‌های جدید تولید پروپیلن و طرح‌های پیشران، تعریف و طبقه‌بندی شود.

این طرح‌ها قرار است ۴۷ پروژه جدید را تحت پوشش خود قرار دهد که تا سال ۱۴۰۶ میزان سرمایه‌گذاری تجمعی در این صنعت را به ۱۲۵ میلیارد دلار افزایش دهد. متولیان دولتی NPC گفته‌اند در این سند توسعه صنعت پتروشیمی با تمام متغیرهای حاکم بر آن برای حداقل ۶ سال آتی ترسیم و تدوین شده است. پس به ترکیب آن نمی‌توان دست زد.

دولت دوازدهم، توسعه سامانه خوراک را در دستور کار خود قرار داده است تا بر اساس آن با هدف پایش خوراک‌های دریافتی از صنعت نفت و همین طور خوراک‌های بین مجتمعی کار کند که جریان هریک از خوراک‌های مورد استفاده از مبدأ تا پایان زنجیره قابل ردیابی، پایش و نظارت باشد. سامانه خوراک مجتمعه‌ها و طرح‌های پتروشیمی نیز به دلیل اهمیت و حساسیت بحث خوراک در مسیر توسعه صنعت پتروشیمی، می‌تواند بستری برای تحلیل خوراک‌های دریافتی و

هرگونه تغییر در کمیت و کیفیت آنها باشد. بسیاری از دست‌اندرکاران صنعت پتروشیمی معتقدند: دولت جدید باید بداند که، تأمین منابع مالی، تقویت پیمانکاران داخلی، تقویت مراکز پژوهشی و تأمین لیسانس و پس از آن بومی‌سازی دانش‌های فنی از ضرورت‌های توسعه صنعت نفت و تحقق اهداف مربوطه است و طبعا این رویکرد در صنعت پتروشیمی بسیار جدی تر باید تلقی شود. تقویت بخش‌های بالادستی و پایین دستی و پیوند آنها و رابطه کاملاً سلامت بین این دو، ضامن تحقق آرمان‌های اقتصادی موفق صنعت پتروشیمی خواهد بود و این صد البته در شرایطی اتفاق خواهد افتاد که نهایت استفاده از توان داخلی به عمل بیاید و در جایی که ظرفیت‌های داخلی یاریگر تحقق این اهداف نیست باید به تکنولوژی و توان بین‌المللی گرایش نشان داد تا چرخ توسعه این صنعت کند نشود. این کمترین توقعاتی است که صنعت پتروشیمی امروز ایران با کسب تجربه‌های گرانبار دهه‌های گذشته از مجموعه‌های حاکمیتی جدید دارد. هرگونه گرایش سیاسی می‌تواند این صنعت را از اهداف حقیقی خود دور سازد، چون وقتی سخن از توسعه به میان می‌آید بی‌شک باید رنگ و لعاب‌های سیاسی کم فروغ شوند تا هدف اصلی که خلق ارزش افزوده اقتصادی است تحقق پیدا کند. برای اقتصادی که مدت‌های مدید در خواب و کاهلی بسر برده بود و به تولید نمی‌اندیشید این از نان شب هم واجب‌تر است که بداند تولید مهم‌تر از شعار است. نیالودن کسوت صنعت پتروشیمی به جریانات و نحله‌های سیاسی روز باید یک ضرورت تلقی شود.

آزادی عمل سیستم بانکی بین‌المللی از طریق تصویب FATF

کارگر و زحمتکش جامعه از خواسته‌های جامعه است.

وی ادامه داد: اما اگر به طور اخص بخواهم ذکر کنم اولویت دولت جدید باید راه‌اندازی چرخ اقتصاد و تولید باشد که اگر این امر تحقق یابد اقتصاد ما پویا و ضریب اشتغال صعودی خواهد بود.

عضو هیات نمایندگان اتاق بازرگانی تهران، افزود: مورد دیگر بهبود روابط بین‌الملل است که باعث گسترش ورود ما به بازارهای هدف خواهد شد و این کار سهل‌تر صورت خواهد گرفت. همچنین صادرات که یکی از ارزانترین راه‌های کسب درآمد ارزی برای کشور است، رونق خواهد گرفت.

دیده‌ور با تأکید بر رفع موانع تولید اظهار کرد: توجه به ساخت داخل و اعتماد به تولیدکنندگان داخلی باید به صورت فرهنگ عمومی درآید و سازمان‌هایی مانند وزارت نفت، وزارت صنایع و... کارفرماها را تشویق به استفاده از تجهیزات ساخت داخل کنند که خوشبختانه در این چند سال اخیر تولیدکنندگان ما اغلب دانش‌بنیان هم هستند و در این زمینه پیشرفت‌های فزاینده‌ای را تجربه کرده‌اند.

وی با اشاره به مشکلات تولیدکنندگان گفت: یکی از مشکلاتی که تولیدکنندگان با آن روبرو هستند همکاری نکردن بانک‌ها و دریافت سود بالا است که هزینه تولید محصولات و خدمات را به شدت افزایش داده است. مشکل دیگر مربوط به موضوع سیستم حمل و نقل کشور است که در این چند سال اخیر بسیار فرسوده شده و نرخ کرایه را به شدت افزایش داده است و باید در این باره تصمیمات عاجلی گرفته شود. مطلب آخر که مهمترین آن‌هاست و برای ما فعالان اقتصادی جنبه حیاتی دارد تلاش مضاعف برای رفع تحریم‌ها و آزادی عمل سیستم بانکی بین‌المللی از طریق تصویب FATF است.

عضو هیات نمایندگان اتاق بازرگانی تهران در پایان برای این مرز و بوم آرزوی پیروزی و سرافرازی کرد.

عضو هیات نمایندگان اتاق بازرگانی تهران مشکلات فعالان اقتصادی را برشمرد و از دولت جدید درخواست کرد که برای رفع تحریم‌ها و آزادی عمل سیستم بانکی بین‌المللی از طریق تصویب FATF تلاشی مضاعف کند؛ چرا که این موضوع برای ما فعالان اقتصادی جنبه حیاتی دارد.

بسیاری از صاحب‌نظران و کارشناسان بر این باورند که دولت جدید باید در اولین اقدام، برنامه واکسیناسیون کامل را کلید بزند و در راستای تحقق برنامه‌ها و وعده‌های خود از ظرفیت مدیران شایسته و کارآمد استفاده کند. تحقق وعده‌ها و پیگیری مطالبات خواسته‌ای است که همه افراد جامعه از جمله فعالان اقتصادی با روی کار آمدن دولت جدید انتظار دارند.

محمدحسن دیده‌ور، عضو هیات نمایندگان اتاق بازرگانی تهران در همین رابطه در گفت‌وگو با عصر اقتصاد بیان کرد: با تشکیل دولت جدید و آغاز به کار آن که خوشبختانه بجای یک نفر از وزرا بقیه از مجلس رای اعتماد گرفتند و این امتیاز بزرگی برای آقای رئیس جمهوری است که با کابینه‌ای همگن و مطابق معیارهای خودشان می‌توانند ادامه کار بدهند.

دیده‌ور درباره خواسته‌های تولیدکنندگان از دولت فعلی اظهار کرد: درخواست تولیدکنندگان از دولت موضوع جدیدی نیست، سال‌ها است که ما فعالان اقتصادی با آن دست و پنجه نرم کرده‌ایم. در بعضی موارد به کمک ما آمده‌اند و در اغلب امور تولیدکنندگان که هسته مرکزی کارآفرینی هستند از حمایت کافی برخوردار نبودند. خواسته‌های ما هم مانند خواسته‌های کلیه اقشار جامعه تافته جدا بافته‌ای نیست و اگر بگوییم که ما هم تحت تأثیر این چالش‌ها قرار داریم گزاف نگفته‌ام. اگر به طور اعم بگوییم گذشته از درخواست‌های عمومی که شامل رفع مشکلات معیشتی، رفع تورم و گرانی می‌شود، توجه سریع به ایجاد بستری مناسب برای سلامتی و مبارزه با این معضل بزرگ یعنی کرونا از طریق واکسیناسیون همگانی بخصوص قشر

درخواست تولیدکنندگان از دولت موضوع جدیدی نیست، سال‌ها است که ما فعالان اقتصادی با آن دست و پنجه نرم کرده‌ایم. در بعضی موارد به کمک ما آمده‌اند و در اغلب امور تولیدکنندگان که هسته مرکزی کارآفرینی هستند از حمایت کافی برخوردار نبودند. خواسته‌های ما هم مانند خواسته‌های کلیه اقشار جامعه تافته جدا بافته‌ای نیست و اگر بگوییم که ما هم تحت تأثیر این چالش‌ها قرار داریم گزاف نگفته‌ام. اگر به طور اعم بگوییم گذشته از درخواست‌های عمومی که شامل رفع مشکلات معیشتی، رفع تورم و گرانی می‌شود، توجه سریع به ایجاد بستری مناسب برای سلامتی و مبارزه با این معضل بزرگ یعنی کرونا از طریق واکسیناسیون همگانی بخصوص قشر کارگر و زحمتکش جامعه از خواسته‌های جامعه است

شهباز حسن پور: اصل قراردادان رهنمودهای رهبری، راهگشای رشد اقتصادی است

نماینده سیرجان در مجلس شورای اسلامی با بیان اینکه نظام جمهوری اسلامی از نعمت رهبری هوشمند، زیرک و آینده‌نگر برخوردار است، تاکید کرد که در صورت اصل قرار دادن رهنمودهای ایشان از سوی مسئولان می‌توان به رشد اقتصادی در تمام زمینه‌ها رسید.

شهباز حسن پور در گفت‌وگو با عصر اقتصاد در ادامه در پاسخ به این سوال که اولویت‌های عمل به گام دوم انقلاب که از سوی دولت آقای رئیسی مطرح شده است، از نظر شما در فضای اقتصادی فعلی کشور چه باید باشد؟ گفت: برای مثال اگر شعار امسال در خصوص «تولید، پشتیبانی‌ها و مانع زدایی‌ها» است؛ بحث تولید به عنوان اصل باید در تمامی مسائل و سیاست‌گذاری‌های اقتصادی مورد توجه و در صدر دستور کار دولت قرار بگیرد. به تبع آن اشتغال، صادرات، تولید ناخالص ملی و تمام مؤلفه‌های اقتصادی رشد خواهد کرد. که البته منظور از تولید، تولید در تمام زمینه‌ها است. به‌ویژه اهتمام در اجرای جدی طرح ساخت یک میلیون مسکن در سال که از سوی مجلس به شکل قانون مصوب و ابزاری قدرتمند در اختیار دولت قرار داده است. همچنین تولید علم و تولید در عرصه صنعت با تکمیل زنجیره‌های صنعتی با هدف افزایش محصول نهایی با تکیه بر مواد اولیه‌ای که در اختیار داریم و سالهاست به صورت خام و نیمه خام صادر می‌شود. همه این نکات باید با مدنظر قراردادن طرح‌های آمایش سرزمینی به مرحله اجرا برسند.

او با بیان اینکه موضوع ارز چند نرخی، یکی از معضلات اقتصادی کشور است که به شکل تجربه‌ای ناموفق، سالیان سال گریبان‌گیر اقتصاد کشور بوده، گفت: این موضوع علاوه بر ایجاد مانع در مسیر و انگیزه برای صادرات، تبعات منفی مانند رشد صادرات پنهان، ایجاد خلل در صادرات برخی صنایع، از بین بردن بهره‌وری در تولید، مشکلاتی نظیر افزایش تقاضا برای کالاهای یارانه‌ای، خلق پول و تضعیف تولید داخلی را در پی دارد.

حسن پور در ادامه درباره رویکرد دولت جدید در بازار ارز پیشنهاد کرد: اگر دولت جدید به سمت تک‌نرخی کردن ارز و حذف ارز ترجیحی (۴۲۰۰)

حرکت کند و برای حمایت از قشر آسیب‌پذیر به جای اختصاص یارانه به حلقه ابتدایی با پرداخت بر ذی‌نفع نهایی علاوه به حداقل رساندن آسیب‌ها، مزایای توزیع یارانه را افزایش می‌دهد. نماینده سیرجان در مجلس شورای اسلامی با یادآوری اینکه سیرجان، پتانسیل‌های بالقوه خوبی هم در عرصه صنعت و معدن و هم در عرصه کشاورزی به‌ویژه تولید، بسته‌بندی و صادرات پسته دارد، افزود: مانع‌زدایی از این دو صنعت می‌تواند، نقش سیرجان را در رشد تولید ناخالص ملی افزایش دهد. امروز مشکل ما در شهرستان سیرجان و بردسیر مانند همه نقاط دیگر کشور وجود موانع متعدد در مسیر فعالیت‌های مولد اقتصادی است، مانند موانع موجود در مسیر صادرات، موانع برسر راه تولید، بروکراسی اداری پیچیده، بی‌توجهی به طرح آمایش سرزمین شهرستان سیرجان.

او درباره سایر پتانسیل‌های سیرجان و بردسیر گفت: علاوه بر صنایع تبدیلی بخش کشاورزی این منطقه در صنعت حمل و نقل پتانسیل بسیار زیادی دارد با رفع مشکلات انبارداری و دپوی کالا، منطقه سیرجان با توجه به موقعیت استراتژیک و جغرافیایی که دارد، محل بسیار مناسبی برای احداث بندر خشک است.

اگر دولت جدید به سمت تک‌نرخی کردن ارز و حذف ارز ترجیحی (۴۲۰۰) حرکت کند و برای حمایت از قشر آسیب‌پذیر به جای اختصاص یارانه به حلقه ابتدایی با پرداخت به ذی‌نفع نهایی علاوه بر حداقل رساندن آسیب‌ها، مزایای توزیع یارانه را افزایش می‌دهد.

سیرجان پتانسیل‌های بالقوه خوبی هم در عرصه صنعت و معدن و هم در عرصه کشاورزی به‌ویژه تولید، بسته‌بندی و صادرات پسته دارد، مانع‌زدایی از این دو صنعت می‌تواند، نقش سیرجان را در رشد تولید ناخالص ملی افزایش دهد

استراتژی صنعتی در دولت سیزدهم

دکتر امیر علی رمدانی
(مشاور سازمانی و تحلیلگر اقتصاد)

مقدمه

هر اقدامی در هر حوزه‌ای باید طبق راه و روشی از پیش تعیین شده انجام شود تا در طول مسیر به حاشیه و گاهی بی‌راه کشیده نشود. در همین راستا دارا بودن و به‌روز رسانی سند استراتژی صنعتی و اقتصادی به عنوان نقشه راه از الزامات دنیای امروز است که تجربه کشورهای مختلف در این راستا گواه بر تاکید این اصل است. صنعت کشور نیازمند سند استراتژی جامع و کاملی است تا تمام مولفه‌های اثرگذار بر صنعت از جمله عوامل اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و... را برای هر صنعت به‌طور جداگانه به‌صورت گزارشی تحلیلی و کارشناسی شده طبق سناریوها و حالت‌های مختلفی پیش‌بینی کرده و آن‌گاه به‌طور مدون در اختیار عموم جامعه قرار داده شود. این سند، هم به صنعتگران فعلی در تصمیم‌گیری‌ها و جهت‌گیری‌ها کمک می‌کند و هم سبب افزایش تمایل به حضور سرمایه‌گذاران در عرصه پهناور صنعت خواهد شد. از ارکان مهم این سند، «برنامه‌های توسعه‌ای صنعت کشور» است.

ضرورت تدوین برنامه استراتژی

باتوجه به نامگذاری سال ۱۴۰۰ به «تولید، پشتیبانی‌ها، مانع‌زدایی‌ها» باید به این نکته توجه شود که امروز صنعت کشور باید با برنامه‌ریزی و مدیریت کارآمد، برنامه‌های اقتصادی و اهداف خود را با تغییر و تحولات حاصله از انقلاب صنعتی چهارم و پیشرفت تکنولوژی در صنایع مختلف، هم‌راستا کند تا راه شکوفایی و توسعه را برای صنعت و اقتصاد کشور هموار شود. امروزه تحقیقات توسعه‌ای به عنوان تحقیق و توسعه R&D: Research and Development از ضرورت‌های هر صنعت به شمار می‌رود. نکته قابل تامل این است که در شرایط پر سرعت پیشرفت دانش و تکنولوژی کنونی، اگر اصطلاحاً با همان فرمان گذشته به سوی آینده حرکت کنیم، بی‌شک اهداف بلند صنعتی اقتصادی کشور محقق نخواهد شد. تحقیق و توسعه در همه زمان‌ها باید بطور جدی و مستمر انجام شود تا آخرین تغییرات تکنولوژی، تغییر سلايق مشتریان، نیاز امروز بازار داخلی و جوامع دیگر و... شناسایی شود و به همین دلیل است که از تحقیق و توسعه به عنوان حلقه مفقوده صنعت می‌توان یاد کرد.

به دلیل شرایط خاص حاکم بر اقتصاد دنیا و شیوع کووید-۱۹ و همچنین وقوع انقلاب صنعتی چهارم تدوین و به‌روز رسانی سند استراتژی صنعتی باید با سرعت و دقت هر چه تمام‌تر انجام شود. امروز کووید-۱۹ مشکلات عدیده‌ای را برای اکثر صنایع در سراسر دنیا به وجود آورده و توازن عرضه و تقاضا، میزان سهم بازار، میزان صادرات، واردات و به‌طور کلی ابعاد اقتصادی اکثر جوامع را دستخوش تغییرات کرده است.

الزامات تدوین سند استراتژی

برای تدوین هر سند استراتژی صنعتی باید در خصوص اسناد بالادستی (مانند قانون برنامه پنجساله ششم توسعه اقتصادی اجتماعی و فرهنگی کشور، سند چشم‌انداز بیست ساله کشور در افق ۱۴۰۴، بیانیه گام دوم انقلاب، اصل ۴۴ قانون اساسی، سیاست‌های کلی اقتصاد مقاومتی و...)، تحولات صنعتی و دانشی صورت گرفته در راستای وقوع انقلاب صنعتی چهارم در منطقه و دنیا، جایگاه کشور در شاخص‌های اقتصادی و صنعتی مهم (از قبیل شاخص‌های رقابت‌پذیری جهانی Global Competitiveness Index، آزادی اقتصادی Index of Economic Freedom، سهولت کسب و کار Ease of Doing Business، نوآوری جهانی The Global Innovation Index، کارایی بازار کالا

The Goods Market Efficiency Index، رفاه لگاتوم Legatum Prosperity Index، بازار محصول Market و...)، نقشه راه و مأموریت وزارت صنعت، معدن، تجارت و سازمان‌ها و وزارتخانه‌های دیگر، سند مسئولیت اجتماعی، شرایط حاکم بر اقتصاد، صنعت و... کشور، تجربه دیگر کشورها (چه کشورهای توسعه یافته، چه کشورهای در حال توسعه)، نقاط قوت و ضعف سندهای استراتژی و نقشه راه‌های سنوات گذشته، بررسی‌های کارشناسانه‌ای صورت گیرد و مولفه‌های آنان مورد بررسی قرار گیرد که تمام این موارد به عنوان بستر آماده‌سازی سند استراتژی مطرح هستند.

بررسی و تحلیل عملکرد هر صنعت در حوزه تولید، واردات، صادرات، میزان تاب‌آوری، تحقیق و توسعه، سطح فناوری، توسعه بازار و... از طریق ارزیابی روندها و عملکردهای سنوات گذشته سبب به دست آمدن اطلاعات خوبی از جمله شناسایی نقاط قوت، شناسایی نقاط ضعف، میزان اثربخشی مدیران صنعتی، میزان درصد تحقق اهداف و... برای برنامه‌ریزی‌های آینده خواهد شد.

نقش تحقیق به عنوان اولین گام در تدوین سند استراتژی بسیار مهم است. از طریق تحقیقات یکسری داده (Data) به دست می‌آید. داده‌هایی شامل اعداد و حقایق که معرف موضوع مشخصی

هستند که ممکن است ساماندهی شده یا نشده باشند. نکته اصلی در این مرحله این است که از منابع و مآخذی استفاده شود که اصل صداقت در آنان رعایت شده باشد. زیرا اگر کار در همین خشت اول بر مبنای داده‌های نادرست آغاز شود، بی شک اهداف نهایی در سند استراتژی محقق نخواهد شد. همچنین علاوه بر منابع و مآخذ صادق، شخص یا تیم جمع‌آوری اطلاعات هم باید به صورت صادقانه و بر مبنای واقعیت داده را جمع‌آوری کنند. این داده‌ها به عنوان پایه اصلی تدوین سند مطرح هستند که پس از بررسی به اطلاعات (Information) تبدیل می‌شوند. به بیان دیگر داده‌های متمرکز، طبقه‌بندی شده و محاسبه شده را اطلاعات می‌نامیم. برای انجام این مرحله که تبدیل داده به اطلاعات است باید از افراد و تیم‌های کارشناسانه قوی و دانش‌محور بهره گرفته شود تا گزارش‌های دقیق، واقعی و علمی به دست آید.

ابعاد سند استراتژی صنعتی

جنبه‌های مهمی که باید در به‌روز رسانی سند استراتژی صنعتی کشور در دولت سیزدهم مدنظر قرار گیرند به شرح ذیل پیشنهاد می‌شود:

۱) ارتقاء فرهنگ تولید

هر موضوعی برای نهادینه‌شدن نیاز به فرهنگ‌سازی دارد و مقوله مهم «تولید» نیز نیازمند فرهنگ‌سازی است. امروزه صنعت صرفاً تولید کالا نیست. اگر فرهنگ تولید ایجاد و ارتقا یابد، شکی در آن نیست که تولیدات، قابلیت آن را دارند که از نفت هم ارزشمندتر شوند. فرهنگ‌سازی یعنی: مولفه‌ها و

شاخصه‌های موردنظر در جامعه هدف که کمتر مورد توجه قرار گرفته‌اند را مجدداً از طریق آموزش‌های مستمر و انتقال داده نهادینه کرد. این فرهنگ‌سازی در برگزیده تمام زنجیره تامین محصول خواهد بود و فرهنگ تولید در تک‌تک اقداماتی که از ابتدای زنجیره تولید آغاز می‌شود باید جاری گردد. چهار مولفه مهم پیشنهادی که باید در این خصوص مورد تاکید قرار گیرند عبارتند از: ۱) تدوین سند راهبردی فرهنگ‌سازی تولید ۲) تدوین برنامه عملیاتی به‌منظور جاری‌سازی سند راهبردی به همراه برنامه

امروز تولید محصولات ارزآور یا تولید محصولات صادراتی کافی نیست، زیرا سرعت تغییرات تکنولوژی به حدی بالاست که رقبای هوشمند بین‌المللی به سرعت با ارائه محصولات نوین، بازار را از دست صنعتگران کشور گرفته و سهم بازار خود را افزایش می‌دهند

زمانی ۳) اجرای برنامه عملیاتی ۴) نظارت و کنترل بر اقدامات و فعالیت‌های انجام شده تا نهادینه شدن فرهنگ تولید.

۲) تولید محصولات دانش‌محور (منظور از محصول یعنی آنچه که حاصل می‌شود: چه تولید کالا، چه ارائه خدمت)

امروزه چهار حوزه نانو، بایو، اینترنت اشیا و هوش مصنوعی نقش تعیین‌کننده‌ای در صنعت جوامع ایفا می‌کنند که به تبع آن اقتصاد کشورها نیز

تحت تاثیر قرار می‌گیرد. تاکید، توجه، جذب، یادگیری و بهره‌گیری از این چهار حوزه و فناوری‌های مرتبط با آن، بی‌شک فضای صنعتی و کیفیت کالاهای تولیدی و خدمات ارائه شده را تغییر خواهد داد و مسیر توسعه صنعتی را به شدت هموار خواهد کرد. امروز تولید محصولات ارزآور یا تولید محصولات صادراتی کافی نیست، زیرا سرعت تغییرات تکنولوژی به حدی بالاست که رقبای هوشمند بین‌المللی به سرعت با ارائه محصولات نوین، بازار را از دست صنعتگران کشور گرفته و سهم بازار خود را افزایش می‌دهند. امروز باید بر محصولات دانش‌محور تاکید کرد که محصول صادراتی زیر چتر آن قرار می‌گیرد.

به بیان دیگر محصولات صادرات محور در صورتی خریدار خواهد داشت که محصول دانش‌محور باشد. یعنی بر پایه دانش روز، بر پایه فناوری‌های مدرن، ماشین‌آلات و دستگاه‌های جدید، فرایندهای کاری نوین، بهره‌گیری از نیروهای متخصص و... تولید شود. در این صورت است که ما دارای مزیت رقابتی خواهیم شد. مدیرعامل یک برند معروف می‌گوید: امروز جوامعی به موفقیت دست می‌یابند که زودتر از دیگر جوامع به دانش دست یابند.

تولید باید به نوعی باشد که نیاز به انبار کردن نداشته باشد و مستقیماً به بازارهای داخلی و خارجی هدایت شود، یعنی تقاضا برای آن همواره وجود داشته باشد. امروزه (به استثنای برخی کالاهای انبار کردن محصول یعنی انبار کردن تمام هزینه‌های صرف شده برای تولید (شامل هزینه مواد اولیه، هزینه

توجه به تغییرات آن‌ها داشته باشیم به این نکته می‌رسیم که عمر محصولات کوتاه شده. لذا باید در برنامه‌ریزی‌های صنعتی به این موضوع توجه داشت.

۸ شناسایی ائتلاف‌ها و جلوگیری از هدر رفت منابع

هر سازمان، واحد صنعتی و بنگاه اقتصادی دارای یکسری منابع در اختیار است. منابع سازمانی به طرق مختلفی تقسیم‌بندی می‌شوند که مهمترین آن‌ها عبارتند از: منابع زمانی، منابع انسانی، منابع مالی، منابع انرژی، منابع فیزیکی، منابع نامحسوس و... که همواره این منابع با محدودیت‌هایی مواجه هستند. با توجه به محدودیت منابع، لازم است فعالیت‌هایی که فاقد ارزش هستند و اصطلاحاً هیچ نفع و ارزشی برای سازمان ندارند، حذف شوند. به‌همین منظور در طول زنجیره ارزش محصول، باید فعالیت‌هایی که فاقد ارزش هستند شناسایی و نسبت به حذف یا اصلاح آنان اقدام شود. در این راستا همواره ائتلاف‌های منابع به وفور به چشم می‌آید و با توجه به محدودیت منابع، باید هرچه سریع‌تر نسبت به رفع آنان، تصمیمات مقتضی اخذ شود.

ائتلاف‌ها به دسته‌های مختلفی تقسیم می‌شوند و به گونه‌های متفاوتی مطرح می‌شوند که مهمترین آنان عبارتند از: ائتلاف اضافه تولید، خطا (تحويل دیر هنگام، اشتباه در برنامه‌ریزی، تهیه اطلاعات نادرست)، ائتلاف موجودی (وجود مقادیر غیرضروری مواد خام)، ائتلاف انتقال (هرگونه جابجایی که به

از منبع. منظور این است که اگر این منبع به نحو مطلوبی مدیریت نشود و به‌طور بهینه صرف نشود، انسان از منبع ضرر خواهد کرد. امروزه با توجه به سرعت بالای تغییرات و حجم بالای تحولات در عرصه‌های مختلف صنعتی و اقتصادی، «زمان» نقش مهمی را در دستیابی به موفقیت صنایع ایفا می‌کند. وجود ائتلاف‌ها و دوباره‌کاری‌ها از اصلی‌ترین آفت‌های هدر رفت این منبع مهم هستند. در دنیای ابررقابتی امروز، دستیابی به هرچه سریع‌تر صنایع به دانش، بازار، جذب مشتریان، سرمایه‌گذاری‌های نوین، خرید و نصب ماشین‌آلات پیشرفته و... به‌عنوان رمز موفقیت شناخته می‌شود. مدیریت زمان در واقع فرآیند نظم‌دهی و برنامه‌ریزی برای تقسیم زمان بین فعالیت‌های خاص است. به بیان دیگر مجموعه مهارت‌هایی است که در راستای بهره‌گیری موثر و بهینه از زمان به‌منظور تعیین فعالیت‌های مهم‌تر، از طریق حذف غیرضروری‌ها انجام می‌شود. از طریق مدیریت زمان، همانند قانون پارتنو که می‌گوید: عموماً ۸۰٪ وقت مدیران صرف اموری می‌شود که ۲۰٪ بازدهی را دارد، باید به اجرای «اصل حذف» و «انتخاب فعالیت‌ها» پرداخت. انتخاب بین اعمال با ارزش و فعالیت‌های بی‌ارزش.

۶ رصد کامل رویدادهای پیرامون انقلاب صنعتی چهارم

دنیا تاکنون ۳ انقلاب صنعتی را پشت سر گذاشته است: انقلاب صنعتی اول: بهره‌گیری از نیروی آب به منظور مکانیزه کردن تولید؛ انقلاب صنعتی دوم: بهره‌گیری از الکتریسیته برای تولید انبوه؛ انقلاب صنعتی سوم: فناوری اطلاعات به‌منظور تولید خودکار؛ و اینک انقلاب صنعتی چهارم تغییرات بسیار وسیع‌تری را شاهد خواهیم بود. پیشرفت‌های فناوری سبب کوتاه شدن عمر محصولات شده و بنگاه‌های اقتصادی برای ادامه رشد، سودآوری و بقا باید قابلیت‌های خود در ارائه سریع و موفقیت‌آمیز محصولات جدید و تجدید نظر شده را به طور مداوم بهبود بخشند. این موضوع در حالی است که با روی دادن انقلاب صنعتی چهارم، هر جامعه‌ای که نتواند به فناوری دست یابد از چرخه رقابت بین‌المللی حذف می‌شود.

۷ توجه به کوتاه شدن عمر محصولات

پیشرفت علم و فناوری سبب شده است که هرروز شاهد پیشرفت‌های بشر در حوزه‌های مختلف پزشکی، نظامی، رفاهی، کشاورزی و... باشیم. این پیشرفت‌ها تمکین‌کننده کالاهای و خدماتی هستند که جامعه درحال بهره‌مندی از آن است. دنیای امروز دنیای تغییرات است و تغییر رکن جدانپذیر دنیای امروز محسوب می‌شود. گوشی‌های تلفن همراه، تنوع در خودروها، مواد غذایی، پوشاک و... اگر

حقوق و دستمزد پرسنل، هزینه سوخت و انرژی، هزینه تعمیر و نگهداری، هزینه اداری و فروش و... این موضوع در حالی است که محصولات در دنیای امروز باید مستقیماً از خط تولید به خطوط حمل و نقل جاده‌ای، ریلی، هوایی و دریایی منتقل شوند تا به دست مصرف‌کننده برسند.

۳ مهاجرت از رشد تک شاخصی به سمت

توسعه (مهاجرت به رشد چند شاخصی)

تولید چشمه زاینده‌ای است و باید همواره در حال توسعه باشد. منظور از توسعه یعنی ارتقا در تمامی مولفه‌های صنعتی-اقتصادی (رشد فقط ارتقای یک مولفه است اما توسعه تمام مولفه‌ها را در نظر دارد). امروزه صنعت، فعالیتی است که دارای قابلیت توسعه باشد. آن‌هم توسعه در تمام عرصه‌ها از جمله: توسعه محصولات (تنوع تولید)، توسعه بازار، توسعه ایجاد نیاز در کشورهای دیگر، توسعه کیفیت (زیرا که کیفیت دارای ابعاد مختلفی است که قابلیت توسعه را داراست)، توسعه منابع، توسعه زیرساخت‌ها، توسعه زیرمجموعه‌ها، توسعه خوشه‌های صنعتی، توسعه دانش، توسعه نیروی انسانی متخصص (اشتغال‌زایی نوین)، توسعه گزارش‌های تحقیقاتی و مطالعاتی، توسعه شناسایی استقرار واحدهای تولید، توسعه دسترسی به منابع، توسعه حمل و نقل، توسعه برون‌سپاری، توسعه اقتصاد، توسعه بهره‌وری و...

۴ برنامه‌ریزی برای فضای ابررقابتی

بی‌تردید اکثر صنایع و تولیدات کشور، امروزه داخل یک رقابت سنگین صنعتی-دانشی شده‌اند که از آن به فضای ابررقابتی یاد می‌شود؛ در این فضای ابررقابتی اکثر صنایع کشور دارای رقبای هوشمند بین‌المللی است. به عنوان مثال، آژانس‌های شهری را در نظر بگیرید که در هر خیابان و محله‌ای وجود داشتند و رقیب آن‌ها صرفاً آژانس‌های دیگر بودند. اما به یکباره رقیبی به صورت تاکسی‌های اینترنتی به‌وجود آمد که تمام برنامه‌های آژانس‌های سنتی را برهم زد. فضای ابررقابتی یعنی اینکه ممکن است رقیب ما، صرفاً همگن و هم‌جنس صنف ما نباشد. بنابراین شرکت‌های دانش‌بنیان و تولیداتی که بر پایه علم هستند سبب شده‌اند که خواه ناخواه وارد فضای ابر رقابتی شویم.

۵ مدیریت بهینه زمان در صنعت

زمان یکی از ارزشمندترین منابع در اختیار بشر است که خداوند متعال آن را به صورت رایگان به تمام افراد اعطا فرموده است. اهمیت زمان همین بس که خداوند متعال در قرآن کریم به زمان سوگند یاد کرده: «والعصر»، و در ادامه آیه مبارکه اشاره شده است به «إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ»، واژه خسران به معنای ضرر است اما نه ضرر از سود، بلکه ضرر

ارزش تولیدات نمی‌افزاید)، اتلاف انتظار (به دلیل فرایندهای کاری نامطلوب)، اتلاف حرکت (هرگونه حرکت فیزیکی که در کار اصلی خللی ایجاد کند)، اتلاف دوباره کاری، اتلاف عدم دسترسی به دانش. شاید نتوان منابع سازمان را افزایش داد، اما قطعا می‌توان اتلاف‌ها را از بین برد و از این طریق به افزایش بازدهی کمک کرد.

۱۰ نیاز امروز کشور : اتحاد صنعتی

با توجه به موارد یاد شده و خصوصا محدودیت منابع، «اتحاد صنعتی» از موضوعات مهمی است که باید روی دهد. شعار سال ۱۴۰۰ و هموار شدن مسیر تولید با پیوند زدن صنایع مختلف با یکدیگر نیز محقق خواهد شد. همانطور که کووید-۱۹ تمام مرزها را در نوردیده، اتحاد صنعتی نیز باید بدون توجه به ماهیت کالا و محصولات، در بین صنایع رخ دهد که بی‌شک این موضوع، آغاز راه نوین توسعه کشور خواهد بود.

نتیجه گیری

با توجه به موارد ذکر شده برنامه استراتژی صنعتی باید تکمیل کننده دیگر برنامه‌های استراتژی سازمان‌ها باشد و موازی کاری‌ها و مغایرت‌ها در آن دیده نشود. یکی از ویژگی‌های مهم دیگر برنامه استراتژی صنعتی، توان اجرایی آن است. یعنی برنامه باید به نحوی تدوین شود که قابلیت جاری شدن را دارا باشد و بتوان برای آن برنامه عملیاتی تدوین کرد. در همین راستا برخی از اقدامات اجرایی

که می‌توان در شرایط فعلی از آنان برای تدوین برنامه بهره گرفت ارائه شده است:

* کشف فرصت‌های جدید: در بدترین و سخت‌ترین شرایط تولید، فرصت‌هایی نهفته است که فقط ذهن‌های خلاق قادر به شناسایی و استفاده بهینه از آنان هستند، لذا با آموزش دیدن و پرورش ذهن در راستای تقویت نگرش اقتصادی و صنعتی می‌توان در راستای شناسایی فرصت‌های ناب اقتصادی نقش مهمی داشت. در همین دوران کووید-۱۹ شاهد بودیم که برخی از بنگاه‌های اقتصادی با بهره‌گیری از عنصر خلاقیت توانستند به فروش خود ادامه دهند.

* درک نیاز مشتریان داخلی و جوامع خارجی: امروزه مشتریان دارای نیازهایی هستند که بنگاه‌های اقتصادی باید نسبت به تامین و مرتفع کردن آن نیازها اقدام کنند. اینکه ما چه کالایی را با چه ویژگی‌هایی و با چه مشخصاتی تولید و عرضه کنیم مهم نیست. مهم این است که مشتری از ما چه انتظاری دارد. شنیدن صدای مشتریان از ارکان مهم، حیاتی و شرط بقا در دنیای امروز است. دنیای امروز دنیای تغییرات است. سلیقه مشتریان امروز همانند مشتریان ده سال گذشته نیست. با تغییرات و تحولات سبک زندگی جوامع، سلاقی و انتظارات مشتریان نیز دستخوش تغییرات قرار می‌گیرد. بنگاه‌های اقتصادی فعال در حوزه صادرات باید این موضوع را بیش از دیگر بنگاه‌ها مدنظر قرار دهند.

همانطور که ذکر شد در فضای رقابتی قرار داریم، بنابراین باید خود را برای این رقابت آماده کنیم. بی‌شک آماده شدن بنگاه‌های اقتصادی برای یک رقابت سخت، شامل بسیاری از موارد از جمله مهیا کردن زیرساخت‌ها و بسترهای نرم‌افزاری و سخت‌افزاری می‌شود. بنابراین پیشنهاد می‌شود بنگاه‌های اقتصادی به اولین بسترهای سخت‌افزاری و نرم‌افزاری مجهز شوند.

* تولید محصولات یا ارائه خدمات جدید: امروزه با توجه به وقوع انقلاب صنعتی چهارم و نیازهای جدید به وجود آمده در کشور و کشورهای همجوار، تولید کالا و خدمات جدید در اولویت است.

* بهبود ویژگی‌های محصولات و خدمات فعلی: بی‌تردید اگر محصولات و خدمات فعلی طبق اصول و استانداردهای ملی و بین‌المللی تولید و عرضه شوند با استقبال خوبی در بازار داخلی و همچنین جذب بازارهای خارجی روبه‌رو خواهند شد

* بهینه‌سازی فرآیندهای صنعتی: مهندسی مجدد فرایندها و مهندسی معکوس سبب می‌شود گره‌های موجود در فعالیت‌ها شناسایی شود. همچنین سبب شناسایی فعالیت‌هایی خواهد شد

که هیچ ارزش افزوده‌ای برای بنگاه اقتصادی ایجاد نمی‌کند که باید حذف یا برای بهبود آنان اقدام شود. * ارتقای عملی بهره‌وری: در صنعت امروز ارتقای مولفه‌های بهره‌وری آثار مثبت و دستاوردهای قابل توجهی را برای سازمان‌ها به ارمغان می‌آورد. بهبود اثربخش در راستای افزایش بهره‌وری مانند سایر مولفه‌ها و فرآیندهای نرم‌افزاری سازمان، از ضرورت‌های کاری مدیران سازمان‌ها می‌باشد، این موضوع در حالی است که بهبود در بنیان بهره‌وری نهفته است و دستیابی به حد مطلوبیت بهره‌وری در بهبود و اصلاح مولفه‌های آن است و نکته قابل تامل مستمر بودن بهبود است.

* بهبود کیفیت: کیفیت از آن دسته موضوعاتی است که در هر منطقه جغرافیایی از دنیا به گونه‌ای خاص تعریف می‌شود. به عنوان مثال در شرق آسیا کیفیت به معنای رضایت مشتری است؛ اما در برخی از کشورهای اروپایی کیفیت به معنای دقت و ظرافت در فعالیت‌هاست. بنابراین باید به تعریف واحدی از کیفیت در بنگاه اقتصادی خود برسیم و آن را بهبود دهیم.

* هوش مصنوعی: تعاریف بسیاری در خصوص هوش مصنوعی (AI: Artificial Intelligence) وجود دارد اما به بیان ساده هوش مصنوعی عبارت است از مطالعه چگونگی به کارگیری رایانه‌ها به منظور انجام فعالیت‌هایی که در حال حاضر انسان آن را انجام می‌دهد. با وجود اینکه تحقیقات مثبت بسیاری در خصوص هوش مصنوعی صورت گرفته اما در برخی موارد سبب ایجاد ابهامات و نگرانی‌هایی شده که تعمیم‌هایی از ظن و گمان ارائه است و نه واقعیت.

با توجه به اینکه هوش مصنوعی گستره وسیعی از خدمات و تخصص‌های فراوان را شامل می‌شود، لذا پیش‌بینی‌ها حاکی از آن است که با رخ دادن انقلاب صنعتی چهارم در دنیا، شاهد تحولات بنیادی زیادی در صنایع مختلف خواهیم بود و موضوعاتی از قبیل سلامت هوشمند، بازاریابی و فروش هوشمند، دولت هوشمند، مالیات هوشمند، حمل و نقل هوشمند، آموزش هوشمند، اقتصاد و امور مالی هوشمند، کسب و کار هوشمند، شهر هوشمند، کشاورزی و دامپروری هوشمند، گمرک هوشمند، زنجیره تامین هوشمند، تحلیل و تفسیر داده‌ها و... مورد توجه قرار خواهند گرفت. نکته مهم این است که برای دستیابی به سطح مطلوبی از فناوری‌های نوین در موضوعات ذکر شده باید از اکنون برنامه‌ریزی‌های کوتاه مدت بلند مدتی تدوین شود تا بتوان زیرساخت‌های مورد نیاز و مناسبی را برای آینده مهیا کرد.

بازار جهانی نفت، جای قهر و آشتی نیست

صنعت نفت ایران امروز به مفهوم ماهوی کلمه نفت، حوزه‌ای است کاملاً جدا از دیگر شاخه‌های منتج شده آن مانند پتروشیمی و گاز و پالایش و... بنابراین حضور در این مفهوم برای اندیشمندان نیاز به زبانی درخور همین مقوله دارد. با گذشت بیش از ۱۰۰ سال از کار این صنعت در کشور، مفاهیم اقتصادی برای نفت معنایی تازه آفریده‌اند که چنانچه به القای آن آشنا نباشیم شیوه برقراری ارتباط با آن را هم نخواهیم دانست.

بر این اساس دولت سیزدهم نیز در بخش نفت با هبیتی باقی مانده از سالیان روبروست که لازم است برای هم‌زمان شدن با آن پیش از هر چیز گفتارش را بفهمد. صنعت نفت ایران در چنددهه اخیر بشدت درگیر توسعه نایافتگی باقی مانده از سنوات قبل است. دلیل این عقب‌ماندگی را چه در تحریم‌های اعمال شده پی‌جویی کنیم و چه در کاهلی‌های خود خواسته بدانیم، فرقی در اصل موضوع نمی‌کند. گزاره مشخص پیش روی دولت تازه از راه رسیده یک چیز است: نفت ایران نیاز به توسعه دارد.

درحالی که بسیاری از میدان‌های نفتی در بخش فنی گرفتار کهنگی لوازم و ماشین‌آلات و تکنولوژی هستند، افت تولید سالیانه از میدان‌های بزرگ و اصلی که نیمه عمر خود را سپری کرده‌اند نیز در کنار این موضوع که ضریب بازیافت‌هایی بسیار کم را نیز تجربه می‌کنند؛ گرهی به گره‌های دیگر صنعت نفت ایران افزوده‌اند. همه دست‌اندرکاران صنعت نفت ایران که در این حوزه پیرانه پاره کرده‌اند، می‌دانند در صورتی که برای این مشکل چاره‌ای اندیشیده نشود همین میدان‌های بزرگ طی دهه دوازده سال آینده با کاهش‌های بسیار بزرگ تولید مواجه خواهند شد و نفستان به شماره خواهد افتاد.

اما چاره چیست؟ یکی از راهکارها، تامین سرمایه برای رفع مشکلات است. بله! تامین منابع مالی گره از این مشکل باز می‌کند؛ مشروط بر آن که این صرف هزینه به دست باکفایت متخصصان دلسوز و پاکدست به سرانجام برسد. اگر قرار باشد پولی از راه برسد که برای توسعه تکنولوژیک هزینه شود تنها توسط کاربلدها محقق خواهد شد.

جذب سرمایه و جلب سرمایه‌گذار نیز فرهنگ مناسب خود را می‌خواهد تا در این عرصه قراردادهایی منعقد شود تا توسعه و بازسازی و نوسازی کلید بخورد.

نفت ایران و برنداشتن گامی به سوی اجرای طرح‌های ازدیاد برداشت که دست ما را در تزریق آب و گاز به مخازن قدیمی بسته است؛ آسیب طبیعی، میدان‌ها را سرعت بخشیده و به گفته برخی از کارشناسان در بعضی از مخازن کار از کار گذشته و دیگر امکان برگشت به وضع مطلوب پیشین وجود ندارد و یا دستکم بسیار بسیار گران تمام می‌شود.

اما همه این ماجرا تنها یک سوی قضیه است. سویه اصلی از دست رفتن جایگاه مقتدرانه نفت ایران در بازارهای جهانی است که طی سال‌های اخیر از سوی اغیار اشغال شده است. این مشکل نیز به دلیل اعمال دیپلماسی ضعیف انرژی ایران در سطح جهانی بوده است. همه ماجرا را نمی‌توان به گردن تحریم انداخت.

نفت ایران مشکلات فراوانی دارد که برشمردنش در این مقال نمی‌گنجد اما همین‌قدر می‌توان گفت که در کنار پایین بودن ضریب بازیافت میدان‌ها، در دست نداشتن فناوری‌های جدید و روز دنیا، وابستگی حوزه فنی به دانش خارجی، تأثیر تحریم‌های اعمال شده در بخش‌های فنی و تجهیزاتی، بی‌ثباتی مدیریتی منابع انسانی، فقدان برنامه و ساختار راهبردی صنعت نفت و نبود الگوهای استاندارد مدیریت در شرکت‌های زیرمجموعه که کارهای اصلی را در میدان‌ها به عهده دارند، کمبود تفکر معتقد به صادرات محور بودن و بی‌توجهی به کار با بخش خصوصی دانش‌محور،

ولی یک مشکل بزرگ اینجاست که مدلهایی که برای قراردادهای توسعه‌ای و یا افزایش بازیافت از سوی دولت ارائه می‌شود برای سرمایه‌گذاران جذابیت خاصی ندارد و خواسته‌های آنان را تامین نمی‌کند و گاه حتی سرمایه‌گذاری آنان را با تهدید روبرو می‌کند. در چنین شرایطی لازم است همه اندیشمندان نظام دریابند که جذب سرمایه برای صنعت نفت ایران در این مقطع از نان شب هم واجب‌تر است و لازم است در آن غور و بررسی‌های بیشتری صورت بگیرد و در نهایت بدون آن که باجی به طرف مربوطه پرداخت شود، قراردادی به سامان برسد.

بدین ترتیب راه ورود بخش خصوصی سد می‌شود و از آن سو خود وزارت نفت نیز با کمبود شدید منابع مالی روبروست که نمی‌گذارد بخشی از کار توسط دولتی‌ها به انجام برسد. بدهی‌های مانده از دوران گذشته که روی هم تلنبار شده است تمام برنامه‌های توسعه‌ای را عقب انداخته و درآمدهای نفتی که برای آنها انواع محاسبه‌ها شده و به اصطلاح برایش کیسه‌ها دوخته‌اند در همان مرحله خیال برانگیز باقی مانده و بخش بالادست نفت با این تصورات خام هرگز به پوششی تازه ملبس نشده است. بنابراین پیربراه نیست اگر می‌بینیم موضوع بسیار مهمی مانند حفظ و نگهداشت تولید در سایه بدهی‌های سنگین شرکت نفت به بانک مرکزی مانده است. پایین بودن ضریب بازیافت در مخازن هیدروکربوری

معضلاتی هستند که نفت ایران را در محاق نگاه داشته‌اند.

اگر بخواهیم واقع‌بین باشیم باید اعتراف کنیم که تا مشکلات داخلی صنعت نفت حل نشود حضور در بازار جهانی هم یا اساساً شدنی نیست و یا با تاخیر و ضعف محقق خواهد شد.

صد البته که نقاط امیدوارکننده‌ای نیز وجود دارد که نباید آنها را از نظر دور نگاه داشت. ایران توان این که شش ماهه تولید خود را با همین وضعی که دارد به ۴ میلیون بشکه در روز برساند دارد. (به یاد داشته باشیم که نفت ایران در روزگاری نه چندان دور تا ۶ میلیون بشکه نفت تولید داشت) در عین حال اگر منازعات سیاسی ایران با قدرت‌های تحریم‌کننده تمام شود و یا به یک آرامش نسبی برسد ایران می‌تواند تا دو میلیون بشکه از تولید نفت خود را به بازار عرضه کند. با اینکه پاندمی کرونا میهمان ناخوانده بازار نفت جهانی بوده و باعث شده قیمت‌ها به شکل آسیب‌زنده‌ای پایین بیاید؛ اما اوپک دستکم برای کشورهایی مانند ایران مزیت‌هایی را ایجاد کرد که اجازه برخاستن مجدد در بازار جهانی را به او بدهد.

بدون شک افزایش صادرات نفت به افزایش درآمد منجر خواهد شد. از سوی دیگر موضوع خام‌فروشی معضلی است که نمی‌توان به آن بی‌توجه بود. برغم تأکیدی که در اسناد بالادستی و برنامه‌های مختلف بر این موضوع صورت گرفته تا به جای خام‌فروشی محصول با ارزش افزوده بالا تولید و صادر شود؛ اما متأسفانه توفیقات زیادی در این زمینه حاصل نشده است.

خام‌فروشی باید تا جای ممکن کاهش پیدا کند و جای خالی آن را باید با بسترسازی برای ایجاد واحدهای

تولیدی پتروشیمی و فرآورده و پتروپالایشگاه‌ها پرکرد. رفتن به سمت تولیدات محصولات با ارزش افزوده بالا در بخش نفت و گاز این حسن را دارد که علی‌رغم ایجاد ثروت، کمتر قابلیت تحریم دارد چرا که مواد خام به راحتی قابل تحریم و ردیابی هستند اما در مورد محصولات نفتی این کار به سادگی بخش اول نیست؛ لذا زمانی که محصولات با ارزش تولید و از خام‌فروشی جلوگیری کنیم می‌توانیم تا حدودی موجب ناامیدی تحریم‌کنندگان شویم.

برخی از تحلیل‌گران در خصوص بازیگری مجدد ایران در بازار جهانی نفت به سرفصل‌هایی خاص اشاره می‌کنند و مثلاً با تأکید به موضع‌گیری‌های

در اصول دیپلماسی جدید و علمی جهان روزگار قهرکردن‌ها گذشته است و فقط تعامل و سیاست است که حرف اول را می‌زند. کشورها می‌توانند بدون آنکه باج و خراجی به همدیگر بدهند حق خود را از دهان شیر در بیاورند

آخر روسیه برای ورود ایران به بازار نفت می‌گویند که تحت هر شرایطی اگر ایران بخواهد وارد بازار شود و جایگاه قبلی خود را بدست آورد مسلماً باید قواعد بازار را رعایت کند؛ اما این قواعد به این معنا نیست که مبنایی که برای همه کشورها در نظر گرفته شده برای ایران نیز لحاظ شود، قطعاً ایران باید کمک کند و در کنار سایر کشورها قرار بگیرد اما ابتدا باید به جایگاه قبلی خود بازگردد.

این حرف درستی است که می‌گوید تا زمانی که

ایران به بازار بازنگردد نمی‌تواند متناسب با جایگاهش همراه با سایر کشورها رخ نشان دهد. در آن شرایط اگر کشورهای دیگر کاهش تولید داشتند ایران می‌تواند از آن تبعیت کند، در غیر این صورت هر تصمیمی برای ایران غیر منطقی است و نمی‌توان آن را لحاظ کرد.

اما کیست که نداند برای نزدیک‌تر شدن نفت ایران به بازار جهانی نیاز است پیش از هرکاری روابط بین‌المللی کشور ما با دیگر کشورهای جهان نیز مجدداً تعریفی منطقی و دیپلماتیک پیدا کند.

همین جدایی ایران است که باعث شده بعد از خروج آمریکا از برجام، صادرات چیزی در حدود ۲ میلیارد بشکه نفت خام به بازار به محاق برود و کشور از درآمدی ۱۲۰ میلیارد دلاری محروم بماند.

صحبت این نیست که با کنار رفتن آمریکا، ایران باید به هر وضعی تن بدهد. بحث بر این است که با رفتار قهرآمیز کار پیش نخواهد رفت.

در اصول دیپلماسی جدید و علمی جهان روزگار قهرکردن‌ها گذشته است و فقط تعامل و سیاست است که حرف اول را می‌زند. کشورها می‌توانند بدون آنکه باج و خراجی به همدیگر بدهند حق خود را از دهان شیر در بیاورند.

به این تعبیر لازم است رهبران نفتی ایران قبل از هرکاری افزایش منابع درآمدی از نفت را با وصول مطالبات و مدیریت به دور از رانت و فساد رقم بزنند. همچنین این فعالان باید تلاش کنند که راهکارهای مناسبی برای جذب سرمایه بخش خصوصی ارائه دهند و از سوی دیگر رفتارهای منتهی به دور زدن تحریم‌ها را بیشتر بر خنثی‌سازی تحریم‌ها استوار گردانند و نه اعمالی مناقشه برانگیز.

امنیت غذایی مسیری برای دسترسی به اقتدار غذایی و امنیت سیاسی

دکتر سلیم حیدری

امنیت غذایی و سیاست گذاری کشاورزی در

کشورهای مختلف

امروزه چالش‌هایی چون افزایش گرسنگی در سطح جهان، نبود تعادل در رژیم غذایی روزانه افراد، نابودی محیط زیست و منابع طبیعی و مسابلی از این دست، باعث شده که موضوع امنیت غذایی به یکی از مهمترین مسایل جوامع بشری تبدیل شود. بنابر تعریف سازمان ملل امنیت غذایی را دسترسی همه مردم به غذای کافی در تمام اوقات برای داشتن یک جسم سالم می‌داند. طبق این تعریف موجود بودن غذا، دسترسی به غذا و پایداری در دریافت غذا سه عنصر اصلی می‌باشند و درآمد خانوار از عوامل مهم در تأمین امنیت غذایی در یک نظام اجتماعی است.

در دولت دوازدهم چه گذشت؟

توجه نکردن به تولید محصولات اساسی کشاورزی یکی از مشکلات بزرگ دولت دوازدهم بود که فشار اقتصادی بر مردم را بیشتر کرد، برنامه‌هایی که در سالهای گذشته برای ساماندهی وضعیت کشت و سوق دادن آن به سمت محصولات استراتژیک طراحی شده بود اجرا نشد و حتی بعضا برنامه‌های موجود را به هم زدند تا این بخش و در حقیقت مردم با چالش‌های بزرگی دست و پنجه نرم کنند.

الگوی کشت یکی از این برنامه‌ها بود که تصویب شده بود تا کشاورزان طبق آن از محصولات آب بر دست بردارند و به کشت محصولاتی که برای افزایش ضریب امنیت غذایی کشور موثر است پیش روند؛ اما این طرح اجرا نشد و همچنان کشاورزان هر محصولی را که دوست داشتند کاشتند و در حقیقت مسیر امنیت غذایی از ریل خارج شد.

عدم اجرای درست قانون "خرید تضمینی"، این قانون تاکید می‌کند که نرخ خرید محصولات کشاورزی باید قبل از آغاز سال زراعی جدید و مناسب تعیین شود یعنی با در نظر گرفتن نرخ تورم و هزینه‌های تولید باشد. اما طی سالهای گذشته همواره کشاورزان از پایین بودن نرخ خرید تضمینی گلایه داشتند؛ بطوریکه دولت در مورد گندم حاضر بود دو برابر نرخ که برای کشاورزان تعیین کرده از کشاورزان خارجی واردات انجام دهد.

یک دیگر از اشتباهات دولت برهم زدن قانون انتزاع بود که با تعلیق دوساله این قانون تمام زیرساخت‌های بازار به هم ریخت. این قانون که در دولت دهم به تصویب رسید تمام اختیارات بازرگانی کشاورزی را به وزارت جهاد داده بود و در طول مدت اجرا تاثیر خوبی در ثبات قیمت بازار و نیز مثبت تر شدن تراز تجاری این بخش داشت.

یکی از مهمترین کاستی‌ها، کاهش چشمگیر تولید گندم و افزایش وابستگی به واردات بود. این اشتباهات دولت دوازدهم، بخش کشاورزی را از تولیدات استراتژیک فاصله داد و اکنون وارد کننده عمده این محصولات شده ایم و حتی درباره گندم که زمانی خودکفا بودیم امسال باید ۵ میلیون تن گندم وارد کنیم این در حالی است که قیمت‌های جهانی روز به روز افزایش می‌یابد و شرایط برای واردات هم سخت‌تر می‌شود چرا که کشورها به دلیل شرایط خاص کرونا و نیز کاهش تولیدات به دلیل خشکسالی تمایلی برای صادرات محصولات استراتژیکی همچون گندم ندارند.

وابستگی بیش از ۷۰ درصدی به خوراک دام و طیور و واردات بیش از ۴/۵ میلیارد دلار در سال، وابستگی ۹۰ درصدی به دانه‌های روغنی، واردات یک میلیون تن برنج و یک میلیون تن شکر و ۱۵۰ هزار تن گوشت فشار بسیار زیادی را بر اقتصاد

کشور تحمیل کرد. عدم تعادل در تولید باعث شد در زمانی که کشاورزان جنوب مزارع پیاز و هندوانه و خیار را رها می‌کردند، کشتی‌ها خوراک دام را به قیمت‌های نجومی وارد کشور نمایند.

برنامه ششم توسعه کشور و توسعه کشاورزی

با توجه به تدوین لایحه برنامه ششم توسعه برای برنامه ریزی کلان کشور و هدف گذاری در طی سال‌های ۱۴۰۰-۱۳۹۵ آنچه در ذیل آمده است را می‌توان مورد توجه قرار داد. تبصره ۱۴: هدفمندی یارانه‌ها در بخش کشاورزی بویژه حامل‌های انرژی حاشیه سود کشاورزان را بشدت کاهش داده است. لذا تغییر سیاست‌های حمایتی در اقتصادی کردن تولید محصولات استراتژیک (گندم و دانه‌های روغنی) ضروری می‌باشد.

تبصره ۱۵: در این تبصره لازم است سیاست‌های ذیل مد نظر قرار گرفته و بازنگری گردد:

امنیت غذایی پایدار در کشور مستلزم داشتن یک استراتژی امنیت غذایی ملی، پویا و کارآمد است که ترکیبی از سیاست‌هایی بشرح ذیل می‌باشد:
۱- سیاست حداکثرسازی توان نیازهای غذایی جامعه از منابع داخلی و صدور مازاد محصولات کشاورزی.

زمان تمرکز بر بهره برداری از دستاوردهای گذشته و نیز ظرفیت های استفاده نشده باشد و پیشرفت کشور از جمله در بخش تولید و اقتصاد ملی ارتقا یابد.

چه انتظاری از دولت سیزدهم می رود؟؟

دولت باید تلاش کند با هدفمند کردن سیاست های تامین غذای سالم و کافی، ارزان و پایدار و با مدیریت بهینه ی قیمت های غذا شرایطی را فراهم کند که مردم در تمام زمان ها به غذای کافی و سالم دسترسی داشته باشند. از مهمترین مشکلات در حوزه امنیت غذا و تغذیه در کشورهای در حال توسعه می توان به کمبود ریز مغذی ها در اقشار مختلف اشاره کرد. حل این معضل، نیازمند سیاستگذاری، حمایت های اجرایی، پایش و ارزشیابی به موقع است. اتخاذ تصمیم های مناسب با شرایط و موقعیت کشورها و تدوین راهبردهایی برای حمایت از بخش کشاورزی و انتقال و اشاعه فن آوری متناسب با نیازهای غذایی مردم و ایجاد بسترهای قانونی مناسب برای اتحاد راهکارهایی متناسب با شرایط بازار می تواند گامی موثر برای پیشرفت و رونق صنعت غذایی و توسعه پایدار در یک کشور باشد. دولت دوازدهم نه الگوی کشت را به درستی اجرا کرد که کشاورزان با استفاده از آن الگو پیش روند و نه بازار مصرف را تنظیم کرد که کشاورزان به صورت خود تنظیم به سمت محصولات استراتژیک روند و نتیجه این شد تولیدات ما به سمت محصولات آب بر با مزیت نسبی اندک و کم تاثیر در معیشت و امنیت غذایی کشور پیش رفت.

رهبر انقلاب در بیانیه گام دوم انقلاب چه می گوید؟

رهبر انقلاب با نگاه اندیشمند خود در بیانیه گام دوم انقلاب متذکر می شوند:

نکته ی مهمی که باید آینده سازان در نظر داشته باشند، این است که در کشوری زندگی می کنند که از نظر ظرفیت های طبیعی و انسانی کم نظیر است و بسیاری از این ظرفیت ها با غفلت دست اندرکاران تاکنون بی استفاده یا کم استفاده مانده است. همت های بلند و انگیزه های جوان و انقلابی، خواهند توانست آنها را فعال و در پیشرفت مادی و معنوی کشور به معنی واقعی جهش ایجاد کنند. مهمترین ظرفیت امید بخش کشور، نیروی انسانی مستعد و کارآمد با زیربنای عمیق و اصیل ایمانی و دینی است. جمعیت جوان زیر چهل سال که بخش مهمی از آن نتیجه موج جمعیتی ایجاد شده در دهه ۶۰ است، فرصت ارزشمندی برای کشور است.

ایران با دارا بودن یک درصد جمعیت جهان، دارای ۷ درصد ذخایر معدنی جهان است: منابع عظیم زیرزمینی، موقعیت استثنایی جغرافیایی میان شرق و غرب و شمال و جنوب، بازار بزرگ ملی، بازار بزرگ منطقه ای با داشتن ۱۵ همسایه با ۶۰۰ میلیون جمعیت، سواحل دریایی طولانی، حاصلخیزی زمین با تنوع محصولات کشاورزی و باغی، اقتصاد بزرگ و متنوع، بخش هایی از ظرفیت های کشور است. بسیاری از ظرفیت های دست نخورده است. بی شک شما جوانان مومن و انقلابی و پر تلاش خواهید توانست این عیب بزرگ را برطرف کنید. دهه دوم چشم انداز، باید

۲-تنظیم الگوی تولید متناسب با پهنه بندی اقلیمی، کاربری اراضی، توپوگرافی و قابلیت های منطقه ای سرزمین در راستای کاهش هزینه های تولید.

۳-کاهش واردات محصولات اساسی استراتژیک غذایی مورد نیاز جامعه از طریق افزایش تولید از منابع داخلی.

۴-ارتقای جایگاه ایران در تولید و تجارت محصولات کشاورزی جهان با بهبود کیفی تولیدات و افزایش قدرت رقابت پذیری در بازارهای منطقه ای و جهانی.

۵-بهبود کیفی ترکیب نیروی انسانی شاغل بخش کشاورزی کشور با بکارگیری نیروهای تحصیل کرده و جوان به منظور سرعت بخشیدن به روند انتقال فن آوری های جهانی به ایران.

۶-تولید محصولات صنعتی با مزیت نسبی بالا از طریق تغییر، تحول و گذار از کشاورزی معیشتی به کشاورزی علمی و تجاری.

۷-توسعه کمی و کیفی زیرساخت های مربوط به فن آوری های نوین (بیوتکنولوژی، نانو تکنولوژی، اطلاعات، ارتباطات، ماهواره ها، آموزش های مجازی و ...).

۸-بازنگری در ترکیب عوامل تولید کشاورزی در راستای ارتقاء بهره وری ملی و دستیابی به الگوی بهینه تولید.

۹-تکمیل زیربناها و تأسیسات فنی آبیاری مکمل طرح های سرمایه گذاری ملی و توسعه تحقیق و پژوهش و بهبود فرایند ترویج و آموزش اصول و مبانی علمی بهره وری آب.

مدیر عامل صنایع غذایی برتر: اهمیت صنایع پایین دستی به اندازه بالادستی است

مدیر عامل صنایع غذایی برتر ضمن اشاره به اهمیت صنایع بالادستی در کشور عنوان کرد که اهمیت صنایع پایین دستی کمتر از صنایع بالادستی نیست و می تواند اشتغالزایی بالایی داشته باشد.

محسن فهیمی پور درباره اهمیت صنایع پایین دستی، تصریح کرد: شاید داشتن برنامه ویژه برای صنایع پایین دستی مورد نیاز کشور که می تواند اشتغالزایی بالا داشته باشد و بخش خصوصی در این حوزه فعالیت کند و سرمایه هایش را در آن به کار ببرد، اهمیتی کمتر از صنایع بالادستی نداشته باشد و باید در تکمیل زنجیره تولید مورد نیاز کشور به این صنایع هم توجه شود.

او در پاسخ به این سوال که آیا سلامت و امنیت غذایی در کشور دارای اهمیت است؟ گفت: تامین غذا برای مردم برای تمام حکومت ها و جوامع اهمیت زیادی دارد. در کشور ما هم در سال های گذشته و با وجود بحران های سیاسی و اقتصادی که داشتیم، یکی از اولویت های دولتمردان، تامین غذایی مردم بود و می توان گفت در این زمینه تا حدی خوب عمل کردند.

مدیر عامل صنایع غذایی برتر با بیان اینکه در سال های گذشته با تدوین مقررات کیفی در حوزه سلامت، اداره نظارت بر مواد غذایی و استاندارد توجه ویژه ای به مقوله کیفیت کرده است، گفت: در استاندارد کالاهای ضروری استاندارد اجباری تدوین شده است و بدیهی است که آن استانداردها رعایت و بر آنها نظارت می شود. کالاهایی که از اهمیت کمتری برخوردار بوده، استاندارد اجباری ندارد؛ ولی استانداردهای تولیدی برایش تدوین شده است. فهیمی پور درباره اهمیت صادرات با توجه به کاهش رشد جمعیت و قدرت خرید مردم گفت: با وجود کمبود منابع آبی و سایر مشکلات در کشور هنوز هم در تولیدات کشاورزی برتری نسبی داریم و این برتری باید حفظ شود. اگر با استفاده از تکنولوژی های نوین، کشت های مکانیزه و تولیدات گلخانه ای بتوانیم تولیدمان را افزایش دهیم، در نتیجه اضافه تولید و صادرات

هم داریم که می تواند چرخه تولید کشاورزی را کامل کند. علاوه بر اینکه تولید فرآورده و محصولات صادراتی مناسب برای بازارهای مختلف جهانی و داشتن صادرات در این حوزه بسیار حائز اهمیت است.

او درباره مشکلات و موانع تهیه مواد اولیه گفت: کم آبی بر کشاورزی بی تاثیر نبوده

استاندارد کالاهای ضروری استاندارد اجباری تدوین شده است و بدیهی است که آن استانداردها رعایت و بر آنها نظارت می شود. کالاهایی که از اهمیت کمتری برخوردار بوده، استاندارد اجباری ندارد؛ ولی استانداردهای تولیدی برایش تدوین شده است

است؛ اما برنامه های اصلاحی دولت در زمینه مکانیزاسیون کشاورزی و تولیدات گلخانه ای تا حدی توانسته است، این مشکلات را جبران کند و می تواند در صورت برنامه ریزی خوب در آینده با وجود کمبود منابع آبی، استفاده بهینه ای از منابع موجود شود تا اضافه تولید در صیفی جات و صناعی مانند واحد ما (محصولات غذایی برتر که صنایع تبدیلی محصولات کشاورزی تلقی می شوند) بتوانند در تبدیل این محصولات

کشاورزی کمک کنند. در این حوزه محصولات غذایی برتر توفیقات خوبی داشته است و اکنون در کارخانه دوم، تقریباً تمام محصولات تولیدی صنعتی و پروسسی مانند کنسروها و ترشیجات و ... عموماً در صادرات هم مورد استقبال قرار گرفته است و به بیش از بیست کشور اروپایی و آسیایی معتبر جهان صادرات داریم. این نشان می دهد در محصولات کشاورزی با توجه به کیفیت و نزدیکی ما به تکنولوژی های روز تولید دنیا، پتانسیل های خوبی داریم.

او افزود: صادرات ما در سال ۹۹ در مقایسه با سال ۹۸ بالغ بر دو برابر شد و پیش بینی می کنیم که در مقایسه با سال گذشته صادرات ما دو برابر شود. با اینکه رقم صادرات امسال ما بالا نیست، در تلاش هستیم که با تطبیق استاندارد تولید محصول با استانداردهای بین المللی، سهم بیشتری از بازارهای جهانی را کسب کنیم.

فهیمی پور درباره بازارهای هدف صنایع غذایی برتر گفت: چهارپنج سال پیش در کشور آمریکا به توافق تجاری خوبی دست پیدا کرده بودیم و مقدمات کار فراهم شده بود که با شروع دور جدید تحریم های ترامپ دچار مشکل شدیم و بازار آمریکا را از دست دادیم اما در سایر

بازارهایی که در کانادا و کشورهای اروپایی و آسیایی وجود داشتند خوشبختانه با مشکل جدی روبه‌رو نشدیم و در سال‌های گذشته صادراتمان گسترش پیدا کرده است. امسال هم چند کشور جدید به برنامه صادراتی ما اضافه شده و حجم صادرات هم گسترش پیدا کرده است.

مدیرعامل صنایع غذایی برتر با بیان اینکه از دولت سیزدهم انتظاراتی وجود دارد، تصریح کرد: اگرچه در چهار سال گذشته از صنعت حمایت خوبی شد، به خصوص در تامین سرمایه در گردش از سوی بانک‌ها برای صنعت اما هنوز این حمایت‌ها کافی نیست. اگر قرار است که خواسته‌های رهبری درباره جهش تولید اجرایی شود، قطعاً دولت جدید باید مجموعه‌ای از برنامه‌های مختلف برای حمایت و توسعه صنعت و جهش تولید داشته باشد. در درجه اول باید موانع تولید از قبیل قوانین مالیاتی و تامین اجتماعی، مقررات دست و پاگیر برای مجوزها و... را برطرف کند. از سوی دیگر حمایت‌های سرمایه‌ای و قوانین بسیار اهمیت دارد و مجموعه این اقدامات در میان‌مدت می‌تواند، آثار خود را در توسعه اقتصادی کشور، اشتغال‌زایی، توسعه صادرات غیر نفتی و... نشان دهد.

فهیمی‌پور ادامه داد: به عنوان یک تولیدکننده از دولت آینده انتظار دارم که برای تحقق شعار مقام معظم رهبری یعنی جهش

تولید، یک برنامه منسجم به منظور توسعه داشته باشد که بتواند در همه بخش‌های کشور و مناطق مختلف تحول‌آفرین باشد. در رابطه با حوزه خودمان هم در استان مرکزی انتظار می‌رود مسئولانی که به استان می‌آیند، به توسعه واحدهایی که مانند ما ظرفیت‌ها و برنامه‌های توسعه را دارند توجه لازم را مبذول دارند. مدیرعامل صنایع غذایی برتر با اعلام اینکه در هشت ماه گذشته ثبات نسبی در حوزه ارز حاکم بود و این مشکلات صنعت

در محصولات غذایی برتر در ۲۵ سال دو طرح توسعه در سال‌های ۹۰-۹۱ و ۹۶ اجرا کردیم که به بهره‌برداری رسیده و آن دو طرح بسیار در توسعه فعالیت‌های تولیدی و اشتغال‌زایی موثر بوده است

مشکلات ارتباطی که با جهان داریم، موانع به صورت جدی‌تر رفع شوند و اقتصاد کشور در مسیری آرام و منطقی برای توسعه قرار بگیرد. او درباره اهمیت ایجاد اشتغال و ارزآوری در صنعت غذایی اظهار کرد: مطمئناً صنعت غذا در مجموعه صنعت کشور می‌تواند علاوه بر تامین نیازهای غذایی مردم و توسعه صادرات در اشتغال‌زایی هم حائز اهمیت باشد. در سال‌های گذشته در صنایع غذایی برتر اشتغال‌زایی خوبی داشتیم و اکنون هزار نفر پرسنل رسمی بیمه‌شده در تولید، توزیع و دفتر مرکزی داریم.

در پایان فهیمی‌پور اظهار کرد: در محصولات غذایی برتر در ۲۵ سال، دو طرح توسعه در سال‌های ۹۰-۹۱ و ۹۶ اجرا کردیم که به بهره‌برداری رسیده و آن دو طرح بسیار در توسعه فعالیت‌های تولیدی و اشتغال‌زایی موثر بوده است. اکنون طرح توسعه سومی داریم که از حدود یک‌سال پیش فاز یک آن به بهره‌برداری رسیده و طرح وسیعی است و نیاز به سرمایه‌گذاری دارد. اکنون در سبد غذایی برتر بیش از ۶۰۰ نوع محصول به صورت مستمر تولید می‌شود و تقریباً بزرگ‌ترین سبد غذایی کشور است که در کارخانه‌های معتبر کشور با یک برند تولید می‌شود. امیدواریم این روند با حمایت‌های دولت ادامه پیدا کند و بتوانیم با توسعه ظرفیت‌های تولیدی خود برای کشور ارزش‌آفرینی کنیم.

غذایی را کمتر کرد، افزود: دلیل آن این بود که با ثبات اقتصادی بازار واردات مواد اولیه، ملزومات مصرفی و نیازهای کشور سامان می‌گیرد و قیمت‌ها ثبات نسبی پیدا می‌کند؛ در نتیجه تولیدکنندگان با توجه به شرایط می‌توانند، برنامه‌های توسعه‌شان را بهتر تنظیم کنند؛ اما هنگامی که بازار ملتهب و تورم افسارگسیخته است، طبیعتاً کار مشکل می‌شود. امیدواریم در دولت آینده هم با رفع

تولیدکننده انواع
درایوهای صنعتی

- ✓ آگرا الکترونیک بر بنیان دانش، تحقیق، توسعه و تجربه
- ✓ نصب و راه اندازی در محل اجرای پروژه
- ✓ مشاوره تخصصی قبل از خرید
- ✓ خدمات پس از فروش
- ✓ تعمیرات تخصصی
- ✓ محصول ایرانی
- ✓ تیم دانش فنی

 www.aager.ir

 [aager.electronics](https://www.instagram.com/aager.electronics)

 021-49736000

افزایش ۵۰ میلیون دلاری سود "بوعلی" باراه اندازی واحد پارازایلین

عظیم ترین برج صنعت پتروشیمی کشور که از سوی متخصصان داخلی طراحی و ساخت شده است، جهت نصب در واحد پارازایلین وارد مجتمع پتروشیمی بوعلی سینا شد.

مدیر پروژه واحد پارازایلین شرکت پتروشیمی بوعلی سینا طراحی و ساخت این برج را نشانه ای از شکست تحریم های ظالمانه و یک جانبه علیه صنعت پتروشیمی کشور دانست و گفت: برج تقطیر که با بهره گیری از آخرین تکنولوژی روز دنیا و بازدهی بالاتر نسبت به نمونه خارجی طراحی و ساخته شده است، حاصل اعتماد مدیرعامل مجموعه به متخصصان داخلی است.

امید عازمیان افزود: طرفهای خارجی به بهانه تحریم های ظالمانه و یکجانبه حاضر به انتقال تکنولوژی ساخت این برج به کشور نبودند، در چنین شرایطی با اعتماد مدیر عامل شرکت پتروشیمی بوعلی سینا به متخصصین داخلی، طراحی و ساخت این برج عظیم و مهم به جوانان ایرانی سپرده شد تا این تجهیز غول پیکر با صرفه جویی دستکم سه میلیون یورو بار دیگر چرخ تولید واحد پارازایلین را به حرکت درآورد.

امید عازمیان تصریح کرد: این برج ۱۲۰۰ تن وزن و یکصد متر ارتفاع دارد و در روند طراحی و ساخت آن ۶۰۰ نفر به صورت مستقیم و ۱۱۰۰ نفر به صورت غیر مستقیم اشتغال داشته اند. وی اظهار کرد: واحد پارازایلین تا پایان سال جاری به مرحله پیش راه اندازی خواهد رسید و محصولات پارازایلین و ارتوزایلین تولیدی این واحد به دیگر مجتمع های پتروشیمی کشور ارسال می شود.

مدیر پروژه واحد پارازایلین پتروشیمی بوعلی سینا در پایان اذعان کرد: با راه اندازی این واحد، سودآوری شرکت پتروشیمی بوعلی سینا با تولید محصولات پارازایلین و ارتوزایلین سالانه بیش از ۵۰ میلیون دلار افزایش خواهد یافت و علاوه بر آن با توجه به تولید پارازایلین و تکمیل چرخه اصلی تولید PET در منطقه ویژه اقتصادی ماهشهر سبب کاهش هزینه لجستیک و بدنال آن افزایش سودآوری شرکت پتروشیمی تندگویان خواهد شد. گفتنی است یکی از بزرگترین مجموعه های پتروشیمی ایران، مجتمع پتروشیمی بوعلی سینا است که سالها پیش در زمینی به مساحت ۳۶ هکتار در شمال غربی خلیج فارس در استان خوزستان و در منطقه ویژه بندر امام خمینی

(ره) بنا شد. در عظیم بودن این مجموعه همین بس که بدانیم بوعلی هم اکنون سومین طرح آروماتیکی صنعت پتروشیمی ایران است.

توفیقات این مجتمع عظیم به همینجا ختم نمی شود. سود دهی های شرکت پتروشیمی بوعلی سینا در سال گذشته نیز ارقام خیره کننده ای را از آن خود کرد.

افزایش ۲۰۸ برابری سود شرکت پتروشیمی بوعلی سینا در سال ۱۳۹۹

بر اساس گزارش مالی حسابرسی شده شرکت پتروشیمی بوعلی سینا، سود خالص و سود پایه هر سهم این شرکت در سال ۱۳۹۹ در مقایسه با مدت مشابه سال قبل، با رشد چشمگیر بیش از ۱۸۰ درصدی همراه بود و افزایش ۲۰۸ برابری را نشان می دهد.

به گزارش روابط عمومی شرکت پتروشیمی بوعلی سینا و بر پایه گزارش مالی حسابرسی شده، سود عملیاتی شرکت پتروشیمی بوعلی سینا در انتهای سال مالی منتهی به اسفند ۱۳۹۹، ۲۱.۸۶۲.۴۷۶ میلیون ریال را نشان می دهد که در مقایسه با مدت مشابه سال قبل که ۷.۸۱۲.۹۷۸ میلیون ریال بوده، رشد ۱۸۰ درصدی را نشان می دهد.

همچنین سود خالص این شرکت با افزایش ۱۸۰ درصدی در سال ۱۳۹۹ نسبت به مدت مشابه سال قبل، از ۷.۵۳۵.۳۶۶ میلیون ریال به ۲۱.۵۸۴.۵۱۸ میلیون ریال رسیده است.

طرفهای خارجی به بهانه تحریم های ظالمانه و یکجانبه حاضر به انتقال تکنولوژی ساخت این برج به کشور نبودند، در چنین شرایطی با اعتماد مدیر عامل شرکت پتروشیمی بوعلی سینا به متخصصین داخلی، طراحی و ساخت این برج عظیم و مهم به جوانان ایرانی سپرده شد تا این تجهیز غول پیکر با صرفه جویی دستکم سه میلیون یورو بار دیگر چرخ تولید واحد پارازایلین را به حرکت درآورد.

این برج ۱۲۰۰ تن وزن و یکصد متر ارتفاع دارد و در روند طراحی و ساخت آن ۶۰۰ نفر به صورت مستقیم و ۱۱۰۰ نفر به صورت غیر مستقیم اشتغال داشته اند

سودآوری بندرامام ۱۳۷ درصد افزایش داشت

مدیرعامل پتروشیمی بندر امام از تولید حداکثری واحدهای این پتروشیمی خبر داد و گفت که سودآوری این مجتمع بزرگ پتروشیمی کشور نسبت به سال گذشته ۱۳۷ درصد رشد داشته که بیشترین میزان سودآوری بندر امام در ده سال گذشته است.

به گزارش روابط عمومی پتروشیمی بندرامام، مجمع عمومی سالیانه ۱۳۹۹ این شرکت با حضور حمیدرضا رستمی، مدیرعامل و نایب رئیس هیات مدیره، افشار سرکانیان رئیس هیات مدیره، اعضای هیات مدیره، صاحبان سهام و همچنین نمایندگان سازمان حسابرسی در محل شرکت هلدینگ خلیج فارس برگزار شد.

در این جلسه رئیس هیات مدیره پتروشیمی بندرامام ضمن قدردانی از عملکرد مدیریت پتروشیمی بندرامام، اظهار کرد: پتروشیمی بندرامام به واسطه قدمت، بزرگی و وسعتی که در تمامی بخش‌ها دارد، از گذشته درگیر چالش‌های گوناگونی بوده اما مدیریت و کارکنان پتروشیمی بندرامام ثابت کردند که مشکلات و کمبودها نمی‌توانند خللی در رسیدن به اهداف و مأموریت شرکت ایجاد کنند و کسب دستاوردهای مختلفی که برای اولین بار در این مجموعه محقق شد گواه عملکرد علم‌محور و کارمحور بندرامام بوده است.

مدیرمالی گروه صنایع پتروشیمی خلیج فارس، افزود: یکی از کارهای عظیمی که در این شرکت توسط مهندس رستمی و تیم مدیریتی بندرامام انجام شد، جمعیت شرکت‌های تابعه، تدوین، تصویب و اجرای ساختار سازمانی جدید بوده است. طرح ساختار سازمانی جدید پنج سال گذشته در هیات مدیره شرکت مصوب شد؛ اما موفق به اجرایی شدن آن نشدند. این درحالیست که مدیریت فعلی پتروشیمی بندرامام توانست این کار بزرگ را اجرایی کند و با اجرایی کردن آن موجب شفاف‌سازی، صرفه‌جویی و پویایی سازمانی شد و برکات مختلفی را برای

سازمان، پایش و بررسی دقیقی بر روی تولید محصولات خود از ابتدای فرآیند تولید و تا انتها با هدف دسته‌بندی سبد محصولات و تقویت حاشیه سود را داشته باشد. این طرح برای بندر امام به تصویب رسید و پس از آن هلدینگ خلیج فارس این طرح را برای دیگر شرکت‌های تولیدی خود تعمیم داد تا نگاه مدیریت‌ها از روش‌های سنتی به روشی مدرن در تولید محصولات تغییر کنند.

رئیس مجمع پتروشیمی بندر امام افزود: از طرف دیگر یک طرح بسیار خلاقانه و تاثیرگذار که در سطح ملی برای اقتصاد کشور مفید بود از سوی مهندس رستمی در خصوص احداث خطوط انتقال گاز از پالایشگاه بیدبلند خلیج فارس به پتروشیمی بندرامام و منطقه ماهشهر (دیگر شرکت‌های پتروشیمی منطقه ویژه اقتصادی) ارائه شد که پتروشیمی بندرامام با ارائه این طرح و احداث خطوط، نه تنها به تولید بیشتر خود کمک کرد بلکه اقتصاد پالایشگاه بیدبلند خلیج فارس را هم نجات داد و از صدمات احتمالی ناشی از فروش نرفتن و صادرات این پالایشگاه جلوگیری کرد که این طرح اشراف مدیریت بندرامام را در تمامی حوزه‌ها نمایان کرد.

مجموعه به ارمغان آورد.

سرکانیان تصریح کرد: همچنین این شرکت در حوزه مالی هم ساختاری جدید بنا گذاشت و به عنوان اولین شرکت در هلدینگ خلیج فارس «یکپارچگی حوزه مالی» را تشکیل داد که پیش از آن در بندرامام با وجود وسعت و تعدد فرآیندها، امری غیرقابل اجرا تصور می‌شد اما این طرح برای اولین بار به نحو احسن انجام شد و در پی آن تحسین

مدیرعامل پتروشیمی بندرامام برای اولین بار «طرح اقتصاد محصول» را ارائه کرد و این طرح کمک کرد تا سازمان، پایش و بررسی دقیقی بر روی تولید محصولات خود از ابتدای فرآیند تولید و تا انتها با هدف دسته‌بندی سبد محصولات و تقویت حاشیه سود را داشته باشد

نمایندگان سازمان حسابرسی کشور را به همراه داشت.

مدیر مالی گروه صنایع پتروشیمی خلیج فارس عنوان کرد: مدیرعامل پتروشیمی بندرامام برای اولین بار «طرح اقتصاد محصول» را ارائه کرد و این طرح کمک کرد تا

افشار سرکانیان در پایان ضمن اشاره به پشتیبانی و تأمین مالی پتروشیمی بندرامام از دیگر پروژه‌های کشور، گفت: در کشور کمتر مجموعه‌هایی دیده می‌شوند که حاضر باشند از مگا پروژه‌ها حمایت و پشتیبانی مالی کنند؛ اما بندر امام با تأمین مالی پروژه گاز یادآوران خلیج فارس در نهایت بی‌ادعایی و بدور از هیاهو، حمایت خود را از دیگر پروژه‌های کشور به عرصه نمایش گذاشت و تا به امروز یکبار شاهد آن نبودیم که به علت نداشتن برنامه‌ریزی و یا همکاری نکردن به این تأمین مالی خدشه‌ای وارد شود. همواره نقش و جایگاه پتروشیمی بندرامام در هلدینگ خلیج فارس نسبت به دیگر مجتمع‌ها متمایز بوده اما با رویکرد نوین مدیریت فعلی بندرامام این نقش بسیار تعیین کننده‌تر و پررنگ‌تر شده است. در ادامه این جلسه حمیدرضا رستمی، نایب رئیس هیات مدیره پتروشیمی بندرامام ضمن خیر مقدم به افراد حاضر در جلسه اظهار کرد: پتروشیمی بندرامام با تولید بیش از ۳۰ نوع انواع محصولات، دارای سه زنجیره تولیدی پلی الفین، کلر و آروماتیک است و اگر دو زنجیره متانول و اوره آمونیاک به مجتمع اضافه شود، کل صنعت پتروشیمی کشور یکجا در پتروشیمی بندرامام وجود دارد.

نایب رئیس هیات مدیره پتروشیمی

بندرامام تصریح کرد: برای اولین بار در سطح این شرکت استراتژی وظیفه‌ای برای کلیه بخش‌ها و مدیریت‌ها تدوین و اجرا شد و اولین خروجی این طرح انطباق گزارش‌های عملکردی مدیریت‌ها با استراتژی وظیفه‌ای تعیین شده بود و دیگر نتایج آن هم در عملکرد و پایداری مجموعه به واسطه این تغییرات زمانی نمایان شد که موفقیت‌های حوزه‌های مختلف برای سازمان تحقق پذیرفت.

مدیرعامل پتروشیمی بندر امام تصریح کرد: همچنین همراستا با این طرح، کارگروه‌های تخصصی در حوزه‌های مختلف

پتروشیمی بندرامام با تولید بیش از ۳۰ نوع انواع محصولات، دارای سه زنجیره تولیدی پلی الفین، کلر و آروماتیک است و اگر دو زنجیره متانول و اوره آمونیاک به مجتمع اضافه شود، کل صنعت پتروشیمی کشور یکجا در پتروشیمی بندرامام وجود دارد

تشکیل شد که شاخص اصلی آن، خلق راهکارهای نوین و ارائه ایده‌های عملی و واقعی بود که یکی از دستاوردهای این کارگروه‌ها، حرکت در مسیر صرفه‌جویی و همچنین کاهش هدر رفت منابع شرکت (نهایت LOSS) بوده است.

رستمی یادآور شد: در پی تصویب و اجرای نمودار جدید سازمانی، شرکت در حوزه نیروی انسانی به دو بخش کارفرمایی و پیمانکاری تقسیم و برای اولین بار در بخش کارفرمایی طرح توافقی بازنشستگی پیش از موعد در هیات مدیره مصوب و در سطح شرکت اجرایی شد. در بخش پیمانکاری هم با تعدد و تنوع استخدامی‌ها مواجه بودیم که در سال‌های گذشته مصائب و مشکلات زیادی را به وجود آورده بود. با این حال با ساماندهی بخش پیمانکاری، یکسان‌سازی حقوق و مزایا و همچنین کمک به معیشت کارکنان یک مساوات همگانی محقق شد.

نایب رئیس هیات مدیره پتروشیمی بندرامام به ابتکارات فرآیندی در راستای تولید حداکثری اشاره کرد و گفت: علی‌رغم کاهش دریافت NGL به دلیل نداشتن صادرات نفت، اما واحد الفین برای اولین مرتبه رکورد تولید و ۹ کوره بودن را به مدت طولانی و بدون وقفه داشته است و به تبع آن سایر محصولات و واحدها بیش از ظرفیت اسمی و در حد ظرفیت تولید کرده‌اند و شاهد تولید حداکثری واحدهای تولیدی LD، MTBE، PVC، HD، CA بوده‌ایم و این شرکت موفق شد با افزایش ۱۳۷ درصدی نسبت به سال گذشته به بالاترین سود در ده سال گذشته خود دست یابد.

شرکت مهندسی و توسعه گاز ایران

باور توانستن در توسعه صنعت گاز کشور

در جای جای این سرزمین پهناور ذخایر غنی از انرژی نهفته است. ذخایری که ایران را به یکی از کانون‌های انرژی جهان مبدل می‌کند. در راستای برنامه‌های توسعه کشور و بهره‌مندی از ذخایر عظیم گاز طبیعی با ایجاد بسترهای مطمئن برای فراورش، انتقال، توزیع و ذخیره‌سازی این نعمت الهی و دسترسی مبادی مصرف به آن، حضور و فعالیت شرکت مهندسی و توسعه گاز ایران را ضروری کرده است.

شرکت مهندسی و توسعه گاز ایران براساس نظام اجرایی طرح‌های صنعت نفت پایه‌گذاری و به عنوان یکی از شرکت‌های مهندسی و ساخت طرح‌های صنعت نفت و گاز کشور مسئولیت مطالعات فنی، اقتصادی، مهندسی پایه و تفصیلی، تأمین منابع و مدیریت اجرای طرح‌ها و پروژه‌های مصوب شرکت ملی گاز ایران را با کیفیت مطلوب در زمان مقرر با هزینه بهینه بر عهده دارد.

ماموریت:

این شرکت از طریق توسعه بسترهای همکاری فنی و تجاری با شرکت‌های بخش خصوصی و دولتی اعم از داخلی و خارجی، به عنوان بازوی اصلی اجرایی شرکت ملی گاز ایران، متولی احداث خطوط انتقال گاز، تأسیسات تقویت فشار گاز، پروژه‌های ذخیره‌سازی گاز طبیعی، پروژه‌های پالایشگاهی، تأسیسات زیربنایی و مخازرات و دیسپچینگ، برای تأمین ایمن و پایدار گاز طبیعی در کشور و صادرات آن است.

چشم‌انداز:

تبدیل شدن به یکی از سازمان‌های پروژه محور حوزه صنعت گاز در کلاس جهانی از طریق توسعه قابلیت‌های سازمانی و شبکه‌های همکاری ملی و بین‌المللی

ارزش‌ها:

- کارفرماداری
- تعهد به اعتدالی جایگاه شرکت
- پایبندی به اصول محیط زیستی

پارس جنوبی
- نصب سامانه‌های اندازه‌گیری خروجی از پالایشگاه‌های گاز پارس جنوبی
احداث پروژه پست برق پشتیبانی KV۱۳۲ شرکت مجتمع گاز پارس جنوبی
احداث و بهره‌برداری از ۱۷ مرکز تعمیرات و بهره‌برداری احداث دانشکده نفت و گاز شیراز، دانشکده گاز و پتروشیمی خلیج فارس
احداث بزرگراه مهر - لامرد
احداث مأمورسراهای خاوران، جهرم، صفاشهر
این شرکت به عنوان معتبرترین شرکت فعال در عرصه توسعه صنعت گاز و تأثیرگذار در اقتصاد ملی به منظور تحقق اهداف سند چشم‌انداز افق ۱۴۰۴ و برنامه‌های پنج ساله توسعه کشور، در سال جاری بهره‌برداری بیش از ۷۴۵ کیلومتر خطوط فشار قوی انتقال گاز، در استان‌های مختلف کشور را در دستور کار خود دارد.

- صداقت و درستي
- حفظ پایدار حقوق ذینفعان
- انجام ایمن کار
مضامین استراتژیک:
- تعالی عملیات
- پایبندی به تعهدات مشتری (کارفرما)
- سرآمدی در مسئولیت‌پذیری اجتماعی
در این راستا شرکت، سیستم مدیریتی خود را با استقرار استانداردهای لازم به منظور کسب رضایت ذینفعان، بهبود مستمر، تعهد به انطباق با الزامات قانونی، اسناد بالادستی شرکت ملی گاز و وزارت نفت و حرکت در مسیر تعالی و بالندگی، بنا نهاده است.
این شرکت با بهره‌گیری از توان نیروهای متعهد و متخصص داخلی و با تکیه بر باور ملی، حرکت مستمری را برای توسعه بسترهای صنعت گاز آغاز کرده و به دستاوردهای چشمگیری دست یافته است.

از جمله :

احداث بیش از ۱۰۰۰۰ کیلومتر خطوط انتقال گاز فشار قوی
احداث ۴۸ تأسیسات تقویت فشار گاز
احداث فاز اول پالایشگاه گاز پارسیان
احداث پالایشگاه گاز مسجد سلیمان
- احداث واحد بودارکننده ۸۰۰ تنی در مجتمع گاز

فعالیت‌های توسعه‌ای این شرکت عبارتند از :
احداث بیش از ۴۰۰۰ کیلومتر خطوط انتقال فشار
قوی گاز

احداث بیش از ۵۰ واحد توربوکمپرسور در تأسیسات
تقویت فشار گاز

احداث فاز ۲ پالایشگاه گاز ایلام

احداث ۷ طرح ذخیره‌سازی گاز طبیعی

- احداث ۱۰ مرکز تعمیرات و بهره‌برداری

- احداث بیش از ۳۰۰۰ کیلومتر فیبر نوری و حدود ۳۰۰
RTU دیسپچینگ

این شرکت همگام و در راستای سند چشم‌انداز افق
۱۴۰۴، مضامین تعالی در عملیات، پایبندی به تعهدات
مشتری (کارفرما) و سرآمدی در مسئولیت اجتماعی را
تدوین و سرلوحه فعالیت‌های خویش قرار داده است .
مضامین استراتژیک شرکت از طریق اهداف کلان ذیل
تحقق می‌پذیرد:

مدیریت بهینه طرح‌ها با تمرکز بر کیفیت، زمان،
هزینه، شفافیت عملکرد و اعتمادافزایی برای بهبود
رضایت مشتریان

مدیریت زنجیره تأمین با تمرکز بر انتخاب، نظارت و
ارتقای سطح عملکرد تأمین‌کنندگان و ایجاد بستر
همکاری سودمند متقابل

مدیریت بهینه منابع و سرمایه‌ها با اولویت
توانمندسازی در توسعه شایستگی کارکنان و تمرکز بر
بهبود زیرساخت‌های عملیاتی و پشتیبانی، برنامه‌ریزی
مالی، ارتقا و شفاف‌سازی عملکرد

مدیریت بهینه سیستم‌ها و رویکردها با تمرکز بر

چابک‌سازی، توسعه مشارکت‌ها و کار گروهی، اشاعه
سبک رهبری و تسهیل‌گری در فرآیندها

مدیریت بهینه مسئولیت‌پذیری اجتماعی با تمرکز بر
برآورده‌سازی نیازها و انتظارات ذینفعان با محوریت

مدیریت ریسک‌های محیط زیستی، ایمنی و بهداشت
حرفه‌ای و بهبود وجهه شرکت
شرکت مهندسی و توسعه گاز ایران با تدوین برنامه
راهبردی و افزایش توان خود از طریق جذب و
آموزش نیروی انسانی متعهد و متخصص و گسترش
زیرساخت‌های پالایشگاهی، خطوط انتقال فشار قوی
گاز، تأسیسات تقویت فشار گاز و ذخیره‌سازی گاز
طبیعی در تلاش است تا با بهره‌گیری از توان و دانش
بومی و به کارگیری فناوری‌های روز از فرصت‌های
ملی، منطقه‌ای و جهانی به گونه‌ای استفاده کند
که موجبات رشد و توسعه و تعالی کشور جمهوری
اسلامی ایران را فراهم کند.

بزرگترین افزایش سرمایه تاریخ بازار سرمایه در شرکت تجلی توسعه معادن و فلزات

مجوز افزایش سرمایه ۶۲۰ هزار درصدی شرکت تجلی توسعه معادن و فلزات از محل مطالبات و آورده نقدی با سلب بخشی از حق تقدم سهامداران صادر شد.

مرتضی علی اکبری، مدیرعامل شرکت تجلی توسعه معادن و فلزات گفت: شرکت تجلی توسعه معادن و فلزات به عنوان اولین شرکت سهامی عام پروژه محور مجوز ورود به فرابورس را گرفت.

علی اکبری گفت: ۱۵ درصد سهام شرکت تجلی، حداکثر تا یک ماه دیگر در فرابورس عرضه خواهد شد.

وی افزود: با توجه به آنکه شرکت ما به عنوان اولین شرکت پروژه محور با شکل جدیدی در بورس حضور خواهد داشت، نیاز به هماهنگی‌های بسیاری بود؛ این مهم با همکاری وزارت صمت، ایمیدرو، سازمان بورس و شرکت توسعه معادن و فلزات انجام شد و در نهایت با مجوز افزایش سرمایه این شرکت از یک میلیارد تومان به ۶ هزار و ۲۰۰ میلیارد تومانی صادر شد.

افزایش سرمایه ۶۲۰ هزار درصدی

وی افزود: مجوز افزایش سرمایه ۶۲۰ هزار درصدی شرکت تجلی توسعه معادن و فلزات از محل مطالبات و آورده نقدی با سلب بخشی از حق تقدم سهامداران فعلی است.

علی اکبری گفت: ۱۷ درصد این افزایش سرمایه متعلق به شرکت چادرملو، ۱۷ درصد متعلق به گل‌گهر و ۵۱ درصد متعلق به شرکت سرمایه‌گذاری توسعه معادن فلزات است. هر سه این سهامداران عمده وجوه خود را در طول چند روز گذشته به شکل نقد و غیر نقد به حساب شرکت واریز کردند و جزو مطالبات آنها محسوب شده است. فقط ۱۵ درصد از آن مانده است که در بورس از طریق سلب حق تقدم سهامداران عرضه خواهد شد.

وی افزود: در حقیقت شرکت معادن فلزات که ۱۰۰ درصد سهام این شرکت را داشت عملاً بخشی از سهام خود را از طریق سلب حق تقدم واگذار کرد و ۵۱ درصد سهام در مالکیت خود شرکت خواهد بود.

موضوع افزایش سرمایه شرکت تجلی توسعه معادن و فلزات

علی اکبری درباره موضوع این افزایش سرمایه به ۵ پروژه در دست احداث اشاره کرد و گفت: از جمله پروژه‌های در حال اجرای این شرکت در خصوص زنجیره فولاد از معدن تا نورد شامل گندله‌سازی، آهن اسفنجی و فولادسازی است. از پروژه‌های آتی نیز می‌توان به ساخت اسکله بندر عباس و اکتشاف و استخراج از معادن جدید اشاره کرد.

تامین مالی از طریق شرکت‌های پروژه محور یکی از بهترین روش‌ها برای کشور ایران محسوب می‌شود که از محل دریافت وجوه دریافتی از مردم مستقیم وارد بخش تولید می‌شود. از آنجایی که تمرکز شرکت بر روی موضوع پروژه‌هاست، این پروژه‌ها با سرعت اجرای بالا، هزینه‌های کمتر و تدارکات مناسب‌تر با کیفیت‌تر انجام خواهد شد.

عرضه اولیه شرکت تجلی توسعه معادن و فلزات

وی درباره زمان عرضه اولیه این شرکت در فرابورس گفت: ۱۵ درصد سهام شرکت تجلی توسعه معادن و فلزات حداکثر تا یک ماه دیگر در فرابورس عرضه خواهد شد. ارزش هر سهم این

شرکت با قیمت ۱۰۰ تومان عرضه خواهد شد و نقدشوندگی سهام از طریق بازگردان تعهد شده است.

وی با اشاره به مزایای عرضه اولیه این شرکت گفت: سهام این شرکت همچون شرکت‌های تولیدی نیست که منتظر تقسیم سود مجمع عمومی باشند، بلکه براساس درصد پیشرفت فیزیکی پروژه‌ها، قیمت سهام افزایش پیدا می‌کند. وی افزود: تامین مالی از طریق شرکت‌های پروژه محور، یکی از بهترین روش‌ها برای کشور ایران محسوب می‌شود که از محل دریافت وجوه دریافتی از مردم مستقیم وارد بخش تولید می‌شود. از آنجایی که تمرکز شرکت بر روی موضوع پروژه‌هاست، این پروژه‌ها با سرعت اجرای بالا، هزینه‌های کمتر و تدارکات مناسب‌تر با کیفیت‌تر انجام خواهد شد.

علی اکبری تصریح کرد: اگر ۲۰ شرکت همچون شرکت ما ایجاد شود، نقدینگی به جای حرکت به سمت طلا، سکه، خودرو، ارز و واسطه‌گری وارد حوزه تولید می‌شود، تورم کاهش پیدا می‌کند و نقدینگی در کشور کنترل می‌شود. بازار سرمایه، نقدشوندگی بالایی دارد و هر زمان که سهامدار نقدینگی بخواهد به راحتی می‌تواند سهام خود را نقد کند.

انتظارات صنعت فولاد از دولت سیزدهم

عبدالحسین محجل امامی، مدیر عامل

فولاد مهر سهند

صنعت فولاد به عنوان یک صنعت مادر در کشور نقش بسزایی در ارزآوری و اشتغال‌زایی در صنایع بالادستی و پایین‌دستی دارد؛ اما این صنعت به علل مختلف در چند سال اخیر دچار مشکلات عدیده‌ای شده و از اوایل سال ۱۴۰۰، سال پشتیبانی‌ها و مانع‌زدایی‌ها، حتی بیشتر از سالیان قبل درگیر شوک ناشی از قطع برق و تامین نشدن کافی و مناسب مواد اولیه در کشور بوده و باعث شده در سال جدید، تولیدکنندگان با کمتر از ۲۰ درصد ظرفیت واقعی خود شروع به فعالیت کنند. نابسامانی بازار فولاد طی دو سال گذشته شرایط تولید این کالا را بخصوص برای صنایع پایین‌دستی بسیار دشوار کرده است.

علی‌رغم اینکه اهمیت و لزوم گردش صنایع کشور به ویژه صنعت فولاد برای جبران فقدان درآمدهای نفتی، که در چند سال اخیر دچار شدیدترین تحریم‌ها بوده است، بسیار ویژه و حساس است اما پس از بروز مشکلات فراوان در صنعت فولاد کشور از جمله در تامین مواد اولیه، عرضه نشدن مناسب و شفاف آن در بورس کالا و تهیه آن برای صنایع پایین‌دستی، مشکلات تولیدکنندگان را دوچندان ساخته است. این در حالیست که بخش قابل توجهی از صنایع داخلی نیازمند تامین مناسب محصولات فولادی است و از سوی دیگر بازار فولاد در حوزه صادراتی نیز حرف زیادی برای گفتن دارد. با شروع عرضه مستقیم فولاد در بورس کالا از سال ۹۹، طی دو سال اخیر همواره میزان تقاضا برای ورق، بیش از عرضه از سوی تولیدکننده اصلی این کالا در بورس بوده است و با وجود میزان تقاضای مدنظر مصرف‌کنندگان واقعی، ورق فولادی همچنان کم‌یاب و گران است. همچنین بی‌توجهی به ضرورت بازنگری در سهمیه برخی واحدهای تولیدی سبب شده نیازمندان واقعی از جمله تولیدکنندگان مقاطع فولادی در بازار آشفته این کالای نایاب، ناچار به تهیه مواد اولیه مصرفی خود به شکل آزاد و به اصلاح از «بازار سیاه» شوند و همین مساله به عاملی برای افزایش هزینه تمام شده تولید محصولات و صنایع مرتبط با مقاطع فولادی از جمله لوازم خانگی، صنعت ساختمان و سایر صنایع مرتبط شده و در نتیجه تاثیر منفی زیادی نیز بر معیشت مردم داشته است. همچنین در بحث تامین برق مصرفی در طی این

برهه به حدی بود که رئیس جمهوری محترم جناب آقای ابراهیم رئیسی نیز که در آن دوره ریاست قوه قضائیه را بر عهده داشتند هم به این تحولات و قیمت بالای فولاد در کشور واکنش نشان دادند و با اشاره به فساد و انحراف در صنعت فولاد، از دسترسی نداشتن شرکت‌های پایین‌دستی به فولاد در کشور و تهیه آن با قیمت‌های گزاف در بازار سیاه به شدت انتقاد کرده و به تعزیرات حکومتی و سازمان بازرسی کشور دستور پیگیری موضوع را داده بودند.

لذا براین اساس و با عنایت به وجود چنین مشکلاتی، بهبود وضع بازار فولاد یکی از مطالبات مهم و اساسی تولیدکنندگان آن از دولت محترم بوده و انتظار می‌رود که تعطیلی واحدهای تولیدکننده را برای حل مشکل تامین برق، از دستور کار خارج و با ایجاد زیرساخت‌های مناسب و کافی در صنعت برق کشور، ساخت نیروگاه جدید تولید، ارتقا نیروگاه‌های برق موجود و اصلاح شبکه زمینه را برای اصلاح وضع موجود فراهم سازند. همچنین تمرکز بر مقوله توسعه بخشی صادراتی و رهاسازی آن از قید و بند بخشنامه‌ها و قیمت‌های دستوری نیز از دیگر خواسته‌های تولیدکنندگان فولادی در کشور است که انتظار می‌رود با هم‌افزایی سیاست‌گذاران حوزه فولاد و همچنین انگیزه بالای دولت سیزدهم در این مسیر، بازار نابسامان فولاد به زودی سامان یابد.

دو سال و به خصوص ماه‌های آغازین سال ۱۴۰۰ همکاری نامناسب وزارت نیرو با تولیدکنندگان و قطعی‌های مکرر برق علی‌رغم اظهارات مسئولان این وزارت در مورد معافیت شهرک‌های صنعتی سراسر کشور از قطعی برق، تولیدات شرکت‌های پایین‌دستی را به شدت کاهش داده است و تصمیمات شرکت توانیر برای ایجاد محدودیت برقی صنایع فولاد و سیمان و حق استفاده تنها ده درصد دیماندر مصرف، متأسفانه تامین برق مورد

با شروع عرضه مستقیم فولاد در بورس کالا از سال ۹۹، طی دو سال اخیر همواره میزان تقاضا برای ورق، بیش از عرضه از سوی تولیدکننده اصلی این کالا در بورس بوده است و با وجود میزان تقاضای مدنظر مصرف‌کنندگان واقعی، ورق فولادی همچنان کم‌یاب و گران است

نیاز کارخانجات را در شرایط بحرانی قرار داده و موجب وارد آمدن خسارات سنگین روزانه به این زنجیره و اقتصاد ملی شده و به طور میانگین بیش از ۸۰ درصد ظرفیت تولید کارخانجات را کاهش داده، امنیت شغلی کارگران را تهدید و باعث کم شدن درآمد آنان نیز شده است.

اوضاع نابسامان بازار فولاد و پیامدهای آن در یک

SHARGH CEMENT CO

شرکت سیمان شرق

پیشازد کیفیت

بایدارد توسعه

اکلوشدن در صنعت سیمان

● مهندس ابراهیمی
● مدیرعامل شرکت سیمان شرق

با شروع عرضه

محصولات سیمان در بورس کالا شاهد بالا رفتن میزان مشارکت متقاضیان بوده ایم. سیاست شرکت سیمان شرق در راستای عرضه تمامی محصولات تولیدی خود شامل سیمان خاکستری و سیمان سفید و همچنین محصولات تولیدی در کارخانه سیمان خواف در بورس کالا باعث شفافیت معاملات و کوتاه شدن دست دلالان از بازار

سیمان و

پایین آمدن قیمت ها در

بلندمدت می شود، بنابراین زین پس

فروش تمامی محصولات در داخل کشور تنها از طریق بورس کالا به انجام خواهد رسید. همچنین با توجه به تعیین محدودیت ده تن برای عرضه ها، شرایط اجرای کار برای

شرکت های سیمانی با سختیهای همراه می شود، اما با توجه به مزایای فراوان آن تصمیم به ادامه این روش گرفته ایم.

با آرزوی پیشرفت روزافزون صنعت سیمان ایران
مهندس مهدی ابراهیمی - مدیرعامل و عضو هیات مدیره

SHARGHCEMENT.IR
info@sharghcement.ir

sharghcementir
sharghcementir

۰۵۱-۳۱۰۴۹
sharghcementir

P.G.M.I.S.E.Z

منطقه ویژه اقتصادی صنایع معدنی و فلزی خلیج فارس

مکانی امن برای صاحبان سرمایه و توسعه صنعت کشور

✓ بیش از ۱۲ هزار نفر در این منطقه عظیم اقتصادی مشغول به کار هستند

✓ طی سال ۹۹ و سه ماهه اول سال جاری تعداد ۱۴ سرمایه گذار جدید
بالغ بر ۳۹۱۵ میلیون دلار سرمایه گذاری جذب شد

هفته دولت گرامی باد

هرمزگان، بندرعباس، کیلومتر ۱۳ بزرگراه شهید رجایی

www.pgsez.ir

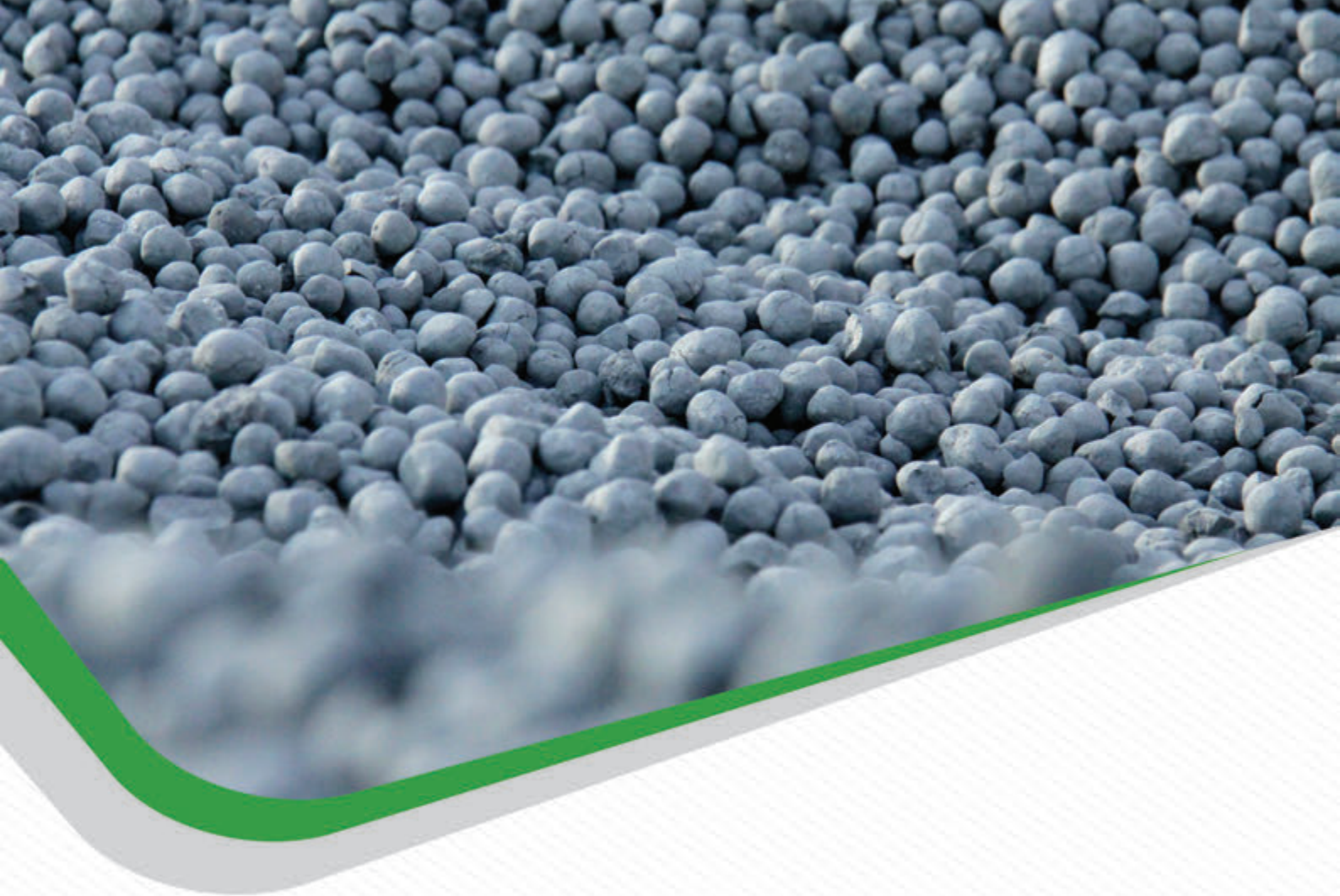
Techno LIVE
HOME APPLIANCES

LIVELY LIFE

تکنو لایو
سواژه خانگی

www.technolive.ir

مجتمع فولاد غدیر نی ریز

نماد توسعه و بومی سازی در صنعت فولاد کشور

WWW.NGHSCO.IR INFO@NGHSCO.IR

ایران - فارس - نی ریز ۵۰ کیلومتر جاده نی ریز - سیرجان صندوق پستی ۷۴۹۱۵-۳۸۵

تلفن : ۰۷۱-۵۳۸۵۴۰۱۶ دورنگار : ۰۷۱-۵۳۸۵۴۰۱۶

خیابان بخارست - کوچه چهاردهم غربی - پلاک ۱۷ - تلفن : ۰۷۱-۸۸۷۵۴۳۰۵ - ۰۲۱-۸۶۰۴۷۵۲۷

مجتمع فولاد غدیر نی ریز (سهی نس)
NEYRIZ GHADIR STEEL COMPLEX
(NGHSCO)

Spaghetti

اسپاگتی

حاوی فیبر و سبزیجات

www.takmakaron.com

☎1648